

சீவனல்ல நீ,, சிவம்!

சேஷாத்திரி சிவனாரின்

நாநா ஜீவவாதக் கட்டளை
மூலமும்

சுயம்பிரகாச சுவாமிகளின்

அர்க்த தீபிகை

ANv: 12223

எனும் சிறப்புரையுடன்

சிவமயம் ஓம் தத் ஸத்!

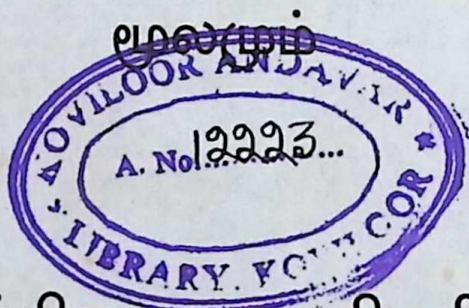
ஸ்ரீ குரு தக்ஷிணாமூர்த்தி

Acc. No. 12223

A. No. 12223
LIBRARY, KOVILLOOR

சீவனல்ல நீ,, சிவம்!

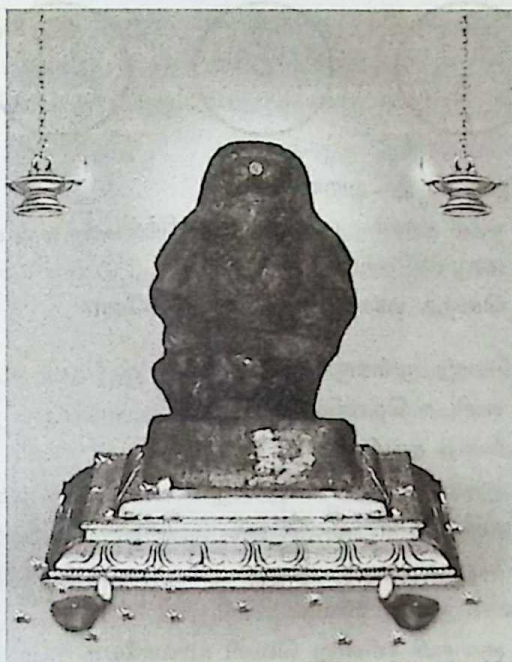
சேஷாத்திரி சிவனாரின்
நாநா ஜீவவாதக் கட்டளை

சுயம்பிரகாச சுவாமிகளின்

அர்த்த தீபிகை

எனும் சிறப்புரையுடன்

ஸ்ரீ கொங்கணர் ஸ்துதி

எங்கும் மங்கலந் தங்கும் கொங்கு மண்டலம்
அங்குறு பவானிப் பொருணைப் புனலிதஞ் செய்வதாகி
பொங்குயிர் மூலியார்ந்த பொன்னுதி மாமலைய மர்ந்து
இங்குயிர்க் கருளுஞ் சித்தர் கொங்கண முனிவ போற்றி!,,,

இச்செய்யுள் படைப்பு சு.த. சதானந்தசாமி.

எந்த நாளும் இடறுறா தேகிடப்
 பந்த பாசம் பற்றுறா தொழிந்திட
 தந்தி மாமுகத் தற்பர னற்பதம்
 சொந்த மாகத் துதித்திடு வாமரோ!

குகையெனு முள்ளந் தன்னிற்
 கூசிடா தொளித்தாய் நீயே
 குகையினற் தங்கி யுள்ளான்
 குமரா மெனும் வேதம்
 குகனென வதனா லுன்னைக்
 கூறுவ ரெவரு மிங்கே
 குகவென துள்ள மாயக்
 குகையி னின்று வெளி யாவாயே!!

சந்திரன் ஸ்துதி

ததிஸங்க் துஜாபாரம் ஸுரார்ணவ சமுத்பவம் நமாமி
 சசினம் ஸோமம் ஸம்போர் முகுடபூ ஷணம்!

சூரியன் ஸ்துதி

ஸபகுஸூம சம் காஸ்யபேயம் மஹாத்யுதீம் தமோரீர்
 ஸர்வ பாபக்னம் பிரணதோஸ் மிதிவா கரம்!

தந்தை தாயா வானும் சார்கதியிங்கா வானும் அந்த
மில்லா இன்பம் நமக்கா வானும் எந்தமுயிர் தானாகுவா
னுஞ் சரணாகு வானுமருட் கோனாகு வானுங்குரு

ஸ்ரீ-குரு ஆதிசங்கரர் ஸ்துதி

சைதன்யம் சாஸ்வதம் சாந்தம் வியோமா தீதம்
நிரஞ்சனம் நாதவிந்து கலாதீதம் தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நமஹ!

குருப் பிரம்மா குரு விஷ்ணு குருதேவோ மகேஸ்வர குரு
சாஷாத் பரப்பிரம்மம் தஸ்மைஸ்ரீ குரவே நமஹ!

அங்கணன் கைலைவிட்டு இவ்வவணியில் அவதரித்து, நங்குரு
மரபிற்கெல்லாம் முதற்குரு நாதனாகி, எங்கெனும் வேதமார்க்க
மெழில் பெறச் செய்து ஆனந்த சங்கர பகவற்பாதம் சம்புதான் முடிமேல் கொள்வோம்!
ஸ்ரீ குரு: தக்ஷணாமூர்த்தி ஸ்துதி

முத்துக்கக் கடல் கடத்தும் புனையதாகி

மோன மெலாங் கடந்தபர மோனமாகி

எத்திக்கும் நிறைந்தபரி பூரணமாகி

இகபரமாம் உலகனைத்தும் எழுதற்கான

வித்துக்கும் வித்தாகி பரமாய்ச் சுத்த

வெளியாகி வன்மீகபு ரத்தின் மேவி

சத்துச் சிந்தானந்த மயமாய் நிற்கும்

தக்ஷணாமூர்த்தி பதம் தலைமேற் கொள்வோம்!

நூல் ஆசிரியர் வரலாறு

அமுதம் பரவும் பொன்முகலி ஆற்றங்கரையில், 6-ஆறுநாள் தொண்டாற்றிய கண்ணப்ப நாயனாரை தடுத்து அருள்மிகு ஸ்ரீஞானாம்பிகை சமேத திருகாளத்தி நாதர் கோவில் கொண்டருளும் திருக்காளஹஸ்தி எனும் சிவசேத்திரப்பதியில், அந்தணர் மரபில் தோன்றி சேஷாத்திரி எனும் பிள்ளைத் திருநாமத்துடன் வேத மாதாவாகிய காமதேனு ஈன்ற இளங்கன்றே போலத் தம்மிளம் வயதிலேயே ஒழுக்கம், கல்வி, கேள்வி, சாஸ்திர உபநிடதங்களின் ஆராய்ச்சி இவைகளாற் தத்துவ விசாரணைகளால் பெற்றோர் ஆச்சாரியர், கற்றார், அறிஞர் பலரையும் மகிழ்வித்தும் பிறப் பிறப்பிலா வீடு பேற்றினை விரும்பும், மந்தர் மந்ததரர் தீவிரர் தீவிரதரரென்னும் நான்கு விதபக்குவர் கட்டும் வாசனானந்தம் விஷயானந்தம் பிரம்மானந்தம் எனும் படியான இதோபதேச நெறியாலு ணர்த்தி அனைவரும் நிச்சய மெய்ஞானந்திடம் பெறப் பொருந்தும்படியான பல நூல்களைத் தம் திருவாயால் வடமொழியிலுரைத் தவைகளில், மிகச்சிறப்பும் சுருக்கமும் தெளிவும் எளிமையும் அவைததாற்பாய் இலட்சியக்கி ரந்தமாக விளங்கியது இந்த நாநாஜீவவாதக் கட்டளை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதே!

99 இதனை உய்த்துணர்ந்த தமிழகத்தை சேர்ந்த நாராயணன் எனும் பெயருள்ள அவரது முக்ய சீடர்களில் ஒருவராய் விளங்கியவர் மேற்படி ஸ்வாமி களைப் பணிந்து சுவாமி நாநாஜீவவாதக் கட்டளை என்னும் இந்நூல் தமிழ்மொழியிலும் விளங்கின் தென்னாட்டவர்கள் பலருக்கும் மிக்க பயனளிக்கும் என விண்ணப்பிக்க சேஷாத்திரி சுவாமிகளும் கருணை

மிக்கவராய் திருவுளம் கொண்டு, அவ்வாறு விரும்பின
மையால் வட, தென் மொழிகளில் தெளிவுள்ள நீரே,
இந்நூலை தமிழில் மொழிபெயர்த்து வழங்கிடுக எனப்
பணித்து ஆசிர்வதிக்க, தமிழ்த்தாயின் தவ சிரேஷ்டன்
நாரணதே சிகனும், அவ்வாறே இந்நாநா ஜீவவாதக்
கட்டளை எனும் இந்நூலை தமிழில் மொழி பெயர்த்து
தமிழினம் யாவரும் எளிதுணரும்படி உருவகப்படுத்தி
யருளி இந்நூலுக்கு தன் ஞானாசிரியரான, சேஷாத்திரி
சிவனாரே ஆசிரியர் என அர்ப்பணித்து வழங்கி மகிழ்ந்
தார்கள், இப்பெருந்தகவுடையாரை என்றும் தமிழ்
மக்கள் நன்றியுடன் பணிந்து போற்று வதே தத்துவ
சிரவணாதியுடையோர்கட்கு பேறாகும்!

ஸ்ரீ சேஷாத்திரி சிவ நாரணன் திருவடி போற்றி!

இப்பியி னிடையே எழுமிரச தம்போல்

எங்குமா யிலகி யின்பாகி

ஒப்பிட வேதும் இன்றிய பிரமத்து

உற்றிடும் பகுதி முன்னாய

அப்பிர பஞ்ச முறைமைத் தூல

அருந்ததி நியாயமே என்னச்

செப்பினன் யாவருந் தெளிவுறச் சேஷாத்

திரிசிவ னென்னுமா தவனே!

ஸ்ரீசுயம்பிரகாச சுவாமி

பாசமனைத்தையும் தனித்தனிப் பரிந்திட நீக்கி
நேசமாகிய அறிவுரு நீயெனக் காட்டிப்
பேசுமேழ் வகைப் பிறப்புனக் கிலையெனப்பேசி
தூசநீக்கிய சுயம்பிர காசனைத் தொழுவோம்

உரை ஆசிரியர் வரலாறு

சுயம்பிரகாச சுவாமிகளின் வாழ்க்கை சரிதம்

திருநெறிவளம் கடல்வளம், நிலவளம், காவிரியின் கருணைப்பிரவாக நீர்வளம் போன்ற பல நல வளங்களும் ஒருங்கே அமைய பெற்று விளங்கும் சோழ மண்டலத்தில், காவிரியின் கிளையாம் கொள்ளிட நதியின் வடகரையில் ஸ்ரீஅழகிய நாயகி, சுந்தரரம்பிகை சமேத, வைரத்துணர், ஸ்ரீவைத்தியநாதரும், மருவிக் கோவில் கொண்டருளும், மழவாடி என்னும் திருமழபாடி சிவசேத்திரத்தை, சமய குரவர்கள் சுந்தரர், திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தராகிய மூவராலும் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடிய தேவாரம் திருத்தாண்ட கங்களின் ஒலி ஒலிக்க திகழும் இத்திருமழபாடியில், சுமார் இருநூற்றிப்பத்து (210) ஆண்டுகளுக்கு முன் வேளாளர் மரபில், சுப்பராய பிள்ளை என்பாரவரது மனைவியாக ஆத்தம்மாளும், சைவ நெறி நின்றும் இல்லற தர்மமும் குறைவின்றி வாழ்ந்திடுங்காலத்து, அவ்விருவோரும் தாம் பூர்வஞ் செய்த புண்யசத் கருமங்களின் பயனாக, ஓர் ஆண் மகவு பிறந்தது. அக்குழந்தைக்கு திதி, கரண, வார யோக நஷத்திர சுப தினத்தில், கிருஷ்ணசாமி எனும் பிள்ளை திருநாமத்தை பெற்றோர்கள் சூட்டிடவும், சுற்றமும் உறவும் ஊரார் களும் மகிழ்ச்சியில் வளர்த்து வந்தனர்.

குழந்தையும் வளர்பிறைச் சந்திரனாய் வளர, கல்வி கற்கும் பருவமறிந்த பெற்றோர் தக்கதொரு ஆசிரியரை அணுகி, தகுந்த சன்மான வெகுமதிகளை முறைமை தவறாமல் கொடுத்து, தம் மகன் கிருஷ்ணசாமிக்கு வித்தை கற்பிக்கும்படி விண்ணப்பித்து சுவாமிகளை ஒப்புவித்தனர். அவ்வாறாகுக, என ஆசிரியரும் மனமு

வந்து ஏற்று கல்வி கற்பிக்க தொடங்கினார். அது முதலே சுவாமிகளும் பூர்வம் அநேக ஜென்ம சத் கரும் புண்ணியநிட்காமிய தவப்பயனால், குறைந்த கால அளவில் சகல பாடங்களும் பயின்று, ஆகம புராணாதிகளில் தேர்ந்தும், சாந்தம் ஒழுக்கம் சிவாலய தரிசனம் என வாக்கு மனம் காயத்தால் வரும் விருத்திகளை எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளுக்கு அர்ப்பணித்து வாழ்ந்த சுவாமிகள் பின், சத்சாஸ்திரங்களையும் வேதாந்த சாஸ்திரங்களையும் நன்கு ஆராய்ந்து, அதன் வலி கொண்டு, அன்பு அபிமானமுடையவராய் அத்வைதத்தை ஸ்தாபிக்க உறுதி பூண்டவராய் ஒழுகலானார்.

இதற்கு முன், தந்தையார் சிவபதமடைந்துவிட, அவருக்கு சுவாமிகள் விதிப்படி தீ, நீர்க் கடன்களைச் செய்து தாயார் பராமரிப்புடனிருந்த சுவாமிகளின் குணாதிசய நடைமுறைகளை கவனித்த தாயார் மனம் வருந்தினவராய்த் தம் மகன் கிருஷ்ணசாமிக்கு திருமணம் செய்து வைக்க எண்ணி, நான்மாடக் கூடலாம் மதுரைக்கு அருகிலுள்ள கடம்பங்குளம் எனும் ஊரில் வரன் பேசி மகனிடம் தெரிவிக்க, சுவாமிகளும் தாயாரின், திருமண முகூர்த்தத்தின், விருப்பமுணர்ந்து சம்மதிக்க திருமணமும் இனிதே நிகழ்ந்து வாழ்ந்தனர்!. இப்படி இல்லறம் வழுவாது நடத்தி வரும் சுவாமிகளை அணுகி வந்த பாமரார்கட்கும் பக்குவார்கட்கும் அவரவர் உய்யும் விதமாக கருமம் பக்திநெறிகளை உணர்த்தியும் வாழ்ந்தும் காட்டினார். அத்வைத உணர்வு மிக்கோரை ஊக்குவித்து உறுதிப்படுத்தியும் வாழ்ந்திட்ட சுவாமிகளை நிர்நிமித்தமாக, எதிர்கண்டு, நாம் தக்ஷணதேசம் உமக்காகவே இங்கு வந்தோம் இதோ இப்பஞ்சதசப் பிரகரண சாஸ்திரத்தை உள்ளபடி விசாரிக்கில் அப்பிரதி பந்தாபரோட்ச சாக்ஷாத்காரம் பெறுவாய் நீயே சுயம்

பிரகாசம் எனத் திருநாமம் சூட்டி, சுவாமிகளுடன் சில நாள் தங்கி பின் மறைந்தருளினார். பின்பு, சுவாமிகள் அவரை எங்கு தேடியும் காணப்படாமையால், தில்லை அரணே குருவாய் வந்து நின்றான். நின்று அகம்பரம் மாஸ்மி என்றான் என, ஓர் அத்வைத கீர்த்தனையில் குறிப்பால் உணர்த்தியதை நாம் யாவரும் காணக்கிடக்கின்றன!.

ஸ்தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி தரிசன முறைமையைப் பின்பற்றியும், உலகோபகாரமாகவும், மலையிற் பிறந்த நதி ஒன்று கடலைச் சங்கமிக்கும் வழியிலிருமருங்கும் உள்ள நிலம்,பயிர் உயிரினங்கள் செழிப்புற உய்விக்கும் விதமாய், யாத்திரையை தொடங்கி, இராமேஸ்வரம், உத்தரகோசமங்கை, திருப்பெருந்துறை, திருப்பத்தூர், மதுரை, (திருவிஞ்சைக்களம்-கேரளா) பேரூர், (திருநணா-எ-பவானி) திருச்செங்கோடு, திருவானைக்கா, திருக்கோகர்ணம், திருக்காஞ்சிபுரம், திருவையாறு, கும்பகோணம், திருவிடைமருதூர், மாயூரம், புள்ளிருக்கும் வேளூர், சீர்காழி, சிதம்பரம், திருக்கழுக்குன்றம், திருவாரூர், திருக்காளத்தி, காசி வரை சென்று ஆங்காங்கே தோத்திரம் பாடி சேவித்துப் பின், திருவண்ணாமலை வந்து சில மாதங்கள் தங்கிப் பின் திருமழபாடி வந்தடைந்து, சுவாமி வைத்திலிங்கர், அழகிய நாயகி பேரில் பதிகமும் இயற்றியிசை பாடியுள்ளார் என்பதற்கான ஆதார படிவங்கள் நிறையவுண்டு, பின், கொள்ளிட நதியின் அக்கரையில் புனவாசல் (ஊரில்) தன் சகோதரியின் (தாயார் சிவபதமும் தீ நீர் கடன்களுக்குப் பின்பு) பராமரிப்பில் சில காலமிருந்து, முன் தமக்கு நாமகரணஞ் சூட்டி உபதேசித்து மறைந்த குருவின் ஆக்ளைப்படி, பகலில் கொள்ளிட நதி மணலில் மல்லாந்து படுத்து, சூரியனை இமை மூடாது

கண்டு களிப்பர். இராப்போழ்தில் கரையில் நாணற் புதருக்குள் மறைந்திருந்த நாட்களில் ஆடை களைந்து நிருவாணமாகி அவதூத சந்யாச தருமத்தை கடைப் பிடித்து வரும் காலத்தில், அத்வைத போத விரும்பி களான சீடர்கள் பலரில், திட்டக்குடி அருகிலுள்ள செவ்வேரியைச் சேர்ந்த ரெட்டியாரினத்து பெருந்தகை யாளர் அவரே சுவாமிகளின் சீடர்களில் ஆப்தரும் முக்கிய சீடரும், ஊசி செல்லுமிடமெல்லாம் சரடும் பின் செல்வதாய் கண்ணை இமை காப்பதானார்!. அவரின் தொண்டினை கண்ணுற்ற சுவாமிகள் மகிழ்ந்து, நீரே சதாசிவம் என சந்யாச நாமஞ்சூட்டி அருகமர்த்தி, ஜீவன்முக்த தசையில் நின்று உலகோபகாரமாகப் பக்கு வர்களுக்குப் போதித்துவர சீடர்களின் விருப்பத்தின்படி திருபாடியில் உள்ள ஓர் அங்காளம்மன் கோவிலை தமது சிரமபரிகார உறைவிடமாய்களிக்கும் நாளில், சுவாமிகளின் பெருமையுணராத புத்திதோஷவரியார்கள், தீயகாரியங்கள் பலசெய்து அதனால் அவர்கள் செமிக்க முடியாத பல துன்பங்களுக்காளாயினர், புண்யகர்மபலன் எய்தப் பெற்ற பாக்கியவான்கள் பலர் சுவாமிகளை, தக்க முறையில் உபசார வந்தனம் செய்து, அதிருஷ்ட பல னும் திருஷ்ட பலனையுமடையத் தக்க நல்ஆசிகளைப் பெற்று உய்வெய்தினர். ஈ திவ்வண்ணமாகிட,

ஆகமாதிகளை நன்குணர்ந்தும் எக்ஞயாகாதி கருமங் களை தீரத்தெளிந்தும், பல கோவில்களை ஜீர்ணோத் தாரண அஷ்டபந்தன மகா கும்பாபிஷேகங் களை நிறைவேற்றியவருமான, ஸ்ரீசுந்தரசாமி என்பாரவர், திருவையாறு தலத்தின் மேற்கில், கொள்ளிட நதியின் தெற்கில் உள்ள கடுவெளி எனுமூர்ச் சிவசேத்திரத்தை, கும்பாபிஷேகம் நடத்திட பலமுறை முயன்றும் இயலாமற் போனதும், அதன் காரணம் அறியாது

கலங்கிய போழ்து, அப்பகுதியைச் சேர்ந்த பெரியார்கள், சுந்தர சுவாமிகளிடம், யோசனா நிமித்தமாய் அணுகி, தாங்கள் எவ்வளவே முயன்றும் பல தடைப்படுதலின், இதற்கான தோஷ காரணங்களை, திருமழபாடி வீற்றிருந்தருளும், ஸ்ரீசுயம்பிரகாச சுவாமிகளை அணுகி விண்ணப்பித்து இவ்விபரம் அறியலாமென, சுந்தர சுவாமியும் சம்மதித்து, அப்பெரியார்களின் புடை சூழ, திருமழபாடிக்கு வந்து சுயம்பிரகாச சுவாமிகளை நேரில் கண்டு, அவரின் திவ்யானுபூதிகளை கேள்விப்பட்டதே அன்றி, தங்களின் தீர்க்கதரிசனப் பாக்யம் இன்றே பெற்றேன் என, வலம் வந்து வணங்கிப் பணிந்து அமைந்த அனைவரும், கடுவெளி திருக்கோயிலின் முன்னேற்றம் பலகாலம் தடைப்பட்டு வருவதையுமத் திருக்கோவில் திருப்பணி சிறப்புடன் நிறைவு பெறத் தாங்கள் சிலகாலம் கடுவெளியில் எழுந்தருளி எங்களை ரட்சித்துப் பணிந்தருள வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க அனைவரையும் ஆசீர்வதித்து மனதுட்பாவித்து இறைவனின் திருவருட் கருணை அதுவாகில், யாம் மறுப்பதற்கொன்றில்லை என சம்மதித்து அனைவரும் ஒரு சுப தினத்தில், கடுவெளிக் கேகி வதிந்திருந்த சுயம்பிரகாச சுவாமி சில நாளில், சுந்தரசாமி உள்ளிட்ட திருப்பணிக் குழுப்பெரியார்கள் கூடிய போழ்து அத்தலத்தில் முன் ஒரு காலத்தில் நடந்த, துரதிர்ஷ்டவசமான சம்பவப் பிரமானத்தை கூறத் திருவுளங்கொண்டார்!.

முன் ஒரு காலத்தில் சோழ மண்டலத்தை ஆண்டு வந்த ஓர் மன்னன் அடிக்கடி இக்கடுவெளி ஈசனை வந்து தரிசனம் செய்து போவது வழக்கம், அப்படி வந்த மன்னரை அவ்வூர் பெரியார்கள் சிலர் மன்னரை அணுகி வணங்கி, அரசே இவ்வூர் ஈஸ்வரர் சந்நிதி அருகில் ஒரு சித்தர் அதிசயிக்கும் வகையில், இங்கு

உள்ள எவரும் புரிந்து கொள்ள முடியாதபடி இருந்து வருகின்றார் என விண்ணப்பிக்க அரசனும் அச்சித்தர் வதிந்துள்ள தலத்தை அடைந்து அவரை வணங்கியும் கேள்வி எழுப்பியும், கண்டு கொள்ளும் நிலையின்றியும், பகிர்முக நாட்டமின்றி, மனமிறந்தமோன சமாதி நிஷ்டையில் மூழ்கி இருந்ததை உணர முடியாமன்னன், வெகுண்டு தண்டீரா மூலம் ஊர் மக்களை கூட்டி, இப்பெரியாரை, மனநிலை மாற்றி உலகியலில் உட்படுத்துவோர் யாராயினும் அவருக்கு தக்க சன்மானம் வழங்கப்படும் என சூழரை செய்து சென்றார் இதனையறிந்த ஓர் தேவதாசி, அச்சித்தர் இருக்குமிடத்தை நெருங்கி அவர் பழக்க வழக்கங்களை அறியதலைப்பட்டாள். ஒரு நாளில் அச்சித்தர் தனது யோக நிஷ்டை கலைந்து பகர்முக நாட்டமாகி அருகருகே கிடந்த இலை, சருகு, பூ, காய்களை பொறுக்கி தின்று, அருகில் உள்ள குளத்துள் தண்ணீர் நிறைய அருந்தி விட்டு, மறுபடியும்மர்ந்து கண்மூடிச் சமாதி எய்தினார். அச்சித்தர் நிகழ்த்திய சம்பவங்களை எல்லாம் கூர்ந்து கவனித்த தாசியும், மறுமுறை அச்சித்தர் விழிப்பு நிலைதனை அடைவதற்குள், அப்பகுதி முழுதுமான சுற்றுப்புறங்களை கூட்டிப் புதுக்கி அப்புறப்படுத்திவிட்டு, இலை, சருகு, பூ, காய், கனி போன்ற பல செயற்கைத் திண்பண்டங்களை தயாரித்து வந்து, அச்சித்தர் அமர்ந்துள்ள பகுதி முழுதும் அங்குமிங்குமாக கிடக்க வைத்தாள்.

ஒரு சில நாளிகையில் நிஷ்டையினின்றும் வெளிப் பட்ட சித்தர் தன் அருகருகே கிடந்த பல்வேறு வித பண்டங்களையும் பொறுக்கித் தின்று குளத்தில் நீரருந்தி மீண்டும் நிஷ்டை கூடினார். இதனைக் கண்ட அத்தாசியும் மிகவும் மகிழ்ந்தவளாய் முன் போலவே

பல முறை செய்து வந்தாள் அச்சித்தரும் அடிக்கடிப் பகிர்முக திருஷ்யை அடைந்தார். அச்சமயம் தாசி ஒரு நாள் சுவாமிகள் முன் தோன்றி தேவரீர் இவ்வடியாள் குடிலுக்கு எழுந்தருள வேண்டும் எனப் பணிந்தாள். அச்சித்தரும் தலையசைத்து சைகையை செய்யவும் தாசி முன்னும் சித்தர் பின்னுமாய் நடந்து வீடடைந்தனர்.

தன் அழைப்பை ஏற்று இல்லம் வந்திருக்குஞ் சித்தருக்கு தினமும் குளியல் வாசனைத் திரவியம் தெளித்தல் சுவையான பல்வேறு வித வகையில் உண்டி விருந்து, உறங்க கட்டில் மெத்தை தலையணை எனச் சித்தரை சுகசீவியாக்கினாள் மட்டுமன்றி தான் சொல்வதுமன்றி நினைக்கின்ற பணியினையும் சித்தர் செய்யும்படி வழக்கமாக்கி ஏவல் செய்து வரும் போது, அச்சித்தரை உலகியலில் மாற்றும்படி தண்ணீராமூலம் முன்பு சூழரைத்த மன்னர் திடீரென கடுவெளிக்கு விஜயம் செய்தார். மன்னரின் வரவை அறிந்த தாசியும் விரைந்து போய், அரசே தாங்கள் அறிவித்தபடி அச்சித்தரை மனமாற்றி வெளியுலகை அறியும்படிச் செய்துள்ளேன் என, அரசனும் வியந்து அப்படியானால் அவரை, மக்கள் மன்றம் முன் கொணர்ந்து நிரூபித்துக் காட்டுவாயாக எனப் பணித்தார். அன்று மாலையே தாசியும் அச்சித்தரை மக்கள் மன்றத்திற்கு அழைத்து வந்து அமரச் செய்தும் அரசமரியாதை நிமித்தம் தன் நாட்டியத்தை தொடங்கும் போது, வேண்டுமென்றே ஒரு காலில் சலங்கை கட்டாமற், சுற்றிக் கொண்டு ஆடினாள் அவ்வமயம் சரியாக கட்டாமல் சுற்றி வைத்த சலங்கை கழன்று கீழே விழ, அதனை கண்ட சித்தர் விரைந்தோடி அச்சலங்கையை எடுத்து அத்தாசியின் காலில் சரியாக

கட்டினார். இதனைக் கண்ட அரசனும், அவையினரும் பலமாகச் சிரித்து, வெகுநேரம் கேலிக் கூத்தாடினர்.

இதனை உணர்ந்த சித்தரும் சபையினரை கவனித்தார் பகுத்துணர்வு சற்றுமின்றிய பாமரர்களே ஆயினும், மண்ணாளும் வேந்தனும் நம்மைச் செயித்து விட்டதாகவே எள்ளி நகையாடினான், தாம் உன்னதத் தவம் புரியும் பரம்பொருளை எண்ணி வணங்கி, ஓர் வரகவியை பாடினார்.

“செல்லும் பொழுது செலுத்துவேன் சிந்தையை
வெல்லும் பொழுது விடுவேன் வெகுளியை
அல்லும் பகலும் அறிவுடன் துஞ்சினால்
கல்லும் பிளந்துக் கடுவெளி யாகுமே!...”

இப்பாடலை பாடிய நேரம் கதிரவன் மறையுங் காலம், அவ்வூர் சிவன் கோவிலில் அர்ச்சகர் சாயரட்சை பூசைக்காக சிவலிங்க அபிஷேகஞ் செய்த போது திடீரென அச்சிவலிங்கம் இருகூறாகப் பிளந்து கரு வறைக்குள் சாய்ந்தது, இதனை நேரிலேயே கண்ட அர்ச்சகர் பெரும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாகி செய்வதறியாது, மன்னர் கூடிய மக்கள் மன்றம் ஓடி வந்து பதறினவராய் அரசனைப் பணிந்து கோவிலுள் நடந்தவற்றைக் கூற, அங்குள்ள மக்களும் மன்னரும், செவியுற்றபோதே துக்க சாகரத்துள் மூழ்கினவர்களாய் செய்வதின்னதென அறியாது திகைத்து நின்றனர். ஒருவாறு தேர்ந்த சபையினரும் மன்னனும் மற்ற யாவரும் அச்சித்தரைப் பணிந்து விழுந்து வணங்கினர்.

சித்தர் பெருமானே தங்களின் நிலை உணராமல் விஷப் பரீட்சைத் தவறைச் செய்துவிட்டேன். எங்களின் பால் பெருங்கருணை கொண்டு, என்னையும் இம்மக்களையும் மன்னித்து விமோசனந்தர வேண்டும் கிருபைக் கடலே என வணங்கி நின்றான். அச்சித்தரும் மனமிறங்கினவராய்,

“எட்டும் இரண்டு மறியாத என்றனுக்கு
எட்டும் இரண்டு மறிவித்தான் என்னந்தி
எட்டும் இரண்டு மறிவால் அறிந்தபின்
எட்டும் இரண்டும் லிங்கம தாகுமே!...”

எனப்பாடி சாப விமோசனஞ் செய்யவும், அங்கே கோவிலினுள் இரு கூறாக பிளந்து கிடந்த சிவலிங்கம் ஒன்றாகி சேர்ந்து நிமிர்ந்து நின்றது. அது கண்ட மன்னரும் மக்களும் அதிசயக் கடலில் மிதந்தவர்களாய் களிப்புற்று அச்சித்தரை மீண்டும் வலம் செய்து பணிந்து சென்றனர். மன்னரும் தம் குற்றத்தை உணர்ந்தார். தாம் அறிவித்தபடி தேவதாசிக்கு சன்மானங்களையும் வழங்கினார். மன்னரும் மக்களும் குறை இரந்தபடி மன்னிப்பு பெற்றனர். ஆயினும், அன்று முதல் இத்தலம் விசேஷ புண்யங்களையிழந்து, சகல நலமும் குன்றி மக்களும் மனம் வருந்தினவர்களாய் வாழ்கின்றனர் எனக் கூறிச் சுயம்பிரகாச சுவாமிகளும் தம் கண்களில் நீர்த்தும்பிட வருந்தி உரையை நிறைவு செய்தார்கள்.

இவைகளை எல்லாம் ஒருமித்த கருத்தினராய் கேட்டிருந்த சுந்தர சுவாமியும், கடுவெளிப் பெரியார்களும், சுவாமிகளை மீண்டும் வணங்கி, தேவரீர் ஒரு முனிவரின் சாபம் பிரிதொரு ஞானியால் தீருமென வேதநூல்களும் சத்துக்களும் கூறியுள்ளனர். அவ்வாறே தாங்கள் கருணை கொண்டால், இவ்வுரும் ஆலயமும் மக்களும் நற்க்கதியினை எய்துவது தின்னம் என பணிந்திட...

சுவாமிகளும் பரம்பொருளைத் துதித்தவராய், அக்கடுவெளி திருத்தலத்தின் ஆலயப் (பழுதுநீக்கிடும்) பணிகளை முடுக்கி ஏவிட, யாவரும் மனமிசைந்து ஒத்துழைப்பு செய்திடவும், சுந்தரசாமி யாக சாலைப் பூசை முறைகளைக் கவனித்து கும்பாபிஷேகம் இனிதே

நிறைவு பெற்று அதுமுதல், ஆங்குள்ள யாவரும் சுகசேமமாகிய சகல நலன்களும் எய்தியவர்களாய் வாழ்ந்தனர். சுவாமிகளும், தம் சீடரான சதாசிவ சுவாமி ஆகியோருடன் திருமழபாடியை வந்தடைந்து பிரம்ம நிஷ்ட பரராயிருந்து வரும் சமயம், கலியுகம் 4997-க்கு துன்முகி வருடம், தை மாதம், தேய்பிறையில்தான், அஸ்த நக்ஷத்திரத்தின் நாலாம் பாதத்தில் (கடமெனு முபாதி போனாற் ககன மொன்றானாற் போல) அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த பிரமத்திற் கலந்திடும் விதேக கைவல்யத்தைப் பெற்றார்கள்!.

மேற்படி சுவாமிகளின் தமக்கை மங்களத்தம்மாள், தமயனார் தியாகராஜன் ஆகியோர்களின் சந்ததியர்கள் தொடர்ந்து இத்திருமடாலயப் பணிகளில் முகவர்களாய் திகழ்கின்றனர் அன்றோ!. அவ்வமயம் சுவாமிகளின் தலைமை சீடரான சதாசிவ சுவாமிகள் பல பணிகளையும் திருமடாலயப் பணிகளையும் செய்வித்தார்கள் அவருக்குப் பின், ஸ்ரீ ராமசாமி சுவாமிகளும், அடுத்து சாந்தானந்த சுவாமிகளும் இப்போதும், சு. சிவானந்த சுவாமிகள் திருமடத்துத் தலைவ (அதன் பின்பு) ராகி விளங்கும் மிதுகாறும் ஆலயச் சேவை, கல்வி முறை அறச்செயல்கள், திருமடாலயப் பூஜை முறை, அண்டி னோர்கெல்லாம் அன்னதானம் வருட (நக்ஷத்திரத்தில்) விழா முறை குருபூஜை, மற்றய பராமரிப்பு நிர்வாக ஒழுக்கங்கள் ஒரு சிறிதும் குன்றாமல் இனிது நடைபெறுவதை, யாவருங் காணலாம்!... இத்துடன், ஸ்ரீல ஸ்ரீசுயம்பிரகாச சுவாமிகளின் சரிதம் நிறைவுறுகின்றது!.

திருச்சிற்றம்பலம்!

ஓம் தத் ஸத் பரப் பிரம்மணே நம! சாந்தி, ஓம்.

அணிந்துரை

திருகாளத்தி சேத்திரத்தில் தோன்றிய ஸ்ரீசேசாத்திரி சுவாமிகள் அருளிய நாநா ஜீவவாதக் கட்டளை என்னும் ஞான நாலுக்கு திருமழப்பாடியில் அவதரித்த ஸ்ரீலஸ்ரீ சுயம்பிரகாச சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய அர்த்த தீபிகை என்னும் விஷேச உறையுடன் கூடிய இந்நூல் கடந்த 1924-ல், உடையார்பாளையம் தவத்திரு. ஆறுமுகசுவாமி அவர்களின் அரிய முயற்சியினால் வெளி வந்ததுவே, இம்மறுபதிப்புக்கு ஆதாரமாகும்.

இந்நூல் தற்போது சில மாற்றங்களுடன் தமிழில் ஆன்மீக விருப்பமும், சாதனை முறைகளையும் அனுஷ்டித்து வரும் அன்பர்கள் அனைவருக்கும் (மெய்ப்பொருள்) எளிதில் விளங்கும் படித்திகழும், (பொன்னுதிமாமலை எனும்) ஊதியூரில் வதிந்த ஸ்ரீ கொங்கண சித்தரின் திருவருள் தூண்டப்பெற்று இந்நூல் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவருவதற்கு பெரிதும் பணிபுரிந்த அருட்செல்வர் திரு. செ. சுப்பையக் கவுண்டர் அவர்களுக்கும் இந்நூல் வெளிவர பொருளுதவி செய்த அனைவருக்கும் எல்லாம்வல்ல பரமசற்க்குரு சுயம்பிரகாசரின் திருவருள் உரித்தாவதாகுக. இந்நூலின் அர்த்ததீபிகை பத உறைகளை ஊன்றி உணர்ந்தவர்கட்கு சர்வதுக்க நிவிர்த்தியும், ஆனந்த பிராப்திகளாகிய சகல நலன்களும் விளைந்து அனுபவிப்பார்கள் ஆகுக.

இந்நூல் இரண்டாம் பதிப்பாவதற்கு துணைக் காரணமாய் நின்று பணியாற்றி (வெளியிடும்)

சு.த. சாந்தானந்த சுவாமிகளையும் ஆத்மார்த்தமாக வாழ்த்தி வழிமொழிகின்றேன்.

சுயம்பிரகாச சுவாமி
திருமடபாடி
1-2-2005

பார்த்திப வருடம் சித்திரை மீ 1ஆம் தேதி 14-4-2005ல் இவ்வரிய உரைநூலை எழுது அனுமதியின்றி பதிப்பிக்க கூடாது என இதன் மூலம் அறிவிக்கின்றோம்.

ஞானம்புகழ் நூலின் காணிக்கை ரூ. 40-00

இந்நூல் கிடைக்குமிடங்கள்:

செ. சுப்பைய கவுண்டர்

(கொ,காடு தோட்டம்) ஊதியூர் Tk.

ஈரோடு Dt.

கி. கஞ்சையன்

கச்சையம்மன் கோவில் திருமண மண்டபம்

R.T.G. House எதிரில்

கம்பம், தேனி Dt.

சுயம்பிரகாச சுவாமி

திருமடாலயம், திருமழபாடி P.O.

அரியலூர் Tk. பெரம்பலூர் Dt.

திருமுகவுரை

சிவநேயர்களுக்கு,

பக்தி கருமயோக ஞான நெறியில் ஒழுகிடும் சன் மார்க்க அன்பர்களும் பெரியோர் மற்றும் அனைவர்க்கும் எனது அன்பான வணக்கங்கள் உரித்தாகுவதாக.

திருக்காளத்தி ஸ்ரீகுரு சேஷாத்திரி சுவாமிகள் அருளிய நாநா சீவ வாதக்கட்டளை, எனும் மூலமும், திருமழபாடி ஸ்ரீகுரு சுயம்பிரகாச சுவாமிகள் அருளிய, அர்த்த தீபிகை உரைச் சிறப்பும் கூடிய இந்நூல், முதற் பதிப்பாக, உடையார்பாளையம் ஆறுமுக சுவாமிகளால், 1924-ல் வெளிவந்ததை தொடர்ந்து இரண்டாம் பதிப்பாக இந்நூலை, மேற்கூறிய குருமூர்த்திகட்குச் சமர்ப்பணம் செய்வதில் பெருமகிழ்வு எய்துகிறேன்.

இதன் பிற விசயங்கள் யாவும் நூலுள் வருவதால் விரிக்கிலேன். இந்நூல் வெளிவர ஆதரவும் அருளாசியும் வழங்கிய திருமழபாடி சுயம்பிரகாசசுவாமி திருமடாலயத் தலைவர், சு. சிவானந்த சாமிகளின் அன்புக்கு மிகவும் கடப்பாடு உடையனாவேன், இங்ஙனமே, யாம் வெளியிடும் இந்நூல் ஞானவேள்விக்கு சமித்துக் களாகிய எமது இனிய நண்பர், கபிலர்மலை, ஸ்ரீசாமி, மணிமந்த ஓளஷதரும், எம்மையிசுக்கிப் பணி சிறக்க அரும்பணி புரிந்த ஐயா செ. சுப்பைய கவுண்டரும், கம்பம் அன்பர்கள் S. சுருளிராஜ், K. கஞ்சையன் (AVL) இந்நூல் அணி செய்த படங்களை எடுத்து தந்துதவிய தாயம்பாளையம் திரு. பழனிசாமி, டைலர் மணி (AVL) வேலுமணி (AVL)க்கும் இம்மறுபதிப்பை யாம் வெளியிட பல்வேறு விதத்திலும் பொருள் ஆதரவு நல்கிய ஊதியூர், தாராபுரம், கம்பம், திருப்பூர், காங்கயம், பகுதி வாழ் ஆன்மீக நேயர்கள் அனைவருக்கும், எம் முன்னோர்களான எல்லாம் வல்லபரம், சகல நலங்களை யும் வழங்கி அருளுவதாகுக! ஊதியூர், செ. சுப்பையக் கவுண்டர் அவர்களுக்கும், எமது முன்னோர்களான குருமூர்த்திகள் அருளாசிகள் கிடைக்கக் கருதி இறைஞ்சுகின்றேன்.

இந்நூல் வெளிவர எனக்கு பல்வேறு வகையிலும் ஊக்குவித்த, ஊதியூர், கம்பம், தாராபுரம், பகுதியை சார்ந்த, ஆன்மீக மெய் அன்பர்களுக்கும், பொருள் (பணம்) வழங்கிய அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் சிறந்த முறையில் பதிப்பித்து தந்த சிவகாசி சிபு பிரிண்டர் நிறுவனர் மற்றும் பணியாளர்கட்கும், எல்லாம் வல்ல பரம்பொருள் சகல நலன்களையும் வழங்கிடப் பிரார்த்திக்கின்றேன், இம்மறுபதிப்புப் பணியும், சிட்டுக் குருவி ஒன்று தன் சிறகுகளால் நனைத்து நனைத்து வெளியில்

உதிர்த்து, கடலை வற்றச் செய்யும்படி முயன்றதேபோல், எனது சிற்றறிவு திறன் வலிமையின்றி, கொங்கணர் மற்றும் பதினெண்மர் சித்தர்கள் ஞானமூர்த்திகளின் திரு வருட்கருணை வயத்தால் இனிது நிறைவு எய்தியதாம். குறைபாடுகளை நீக்கி குணப்பொருள் நலன் கொண்டு, இந்நூலின் பயன் யாவரும் எளிதில் எய்தி இன்புற விரும்பி வெளியிடும் அன்படிமை.

அன்பன் மெய்யடிமை,
 ரெ. மாணிக்கம் என்ற சு. சதானந்தசாமி,
 கொங்கண சித்தர் கோவில்,
 பொன்னுதிமாமலை,
 ஊதியூர் காங்கயம் வட்டம்,
 ஈரோடு மாவட்டம்.

உரையாசிரியர்க்கு அணிந்துரை

தூய் (தாம்) செந்தமிழறிந்த சான்றோர்கள், இறை நாட்டம் மிக்க அருட்செல்வர்கள், வேதாந்த முடிவான அத்வைதானு சந்தானமுடைய பக்குவர்கள், மற்றும்நிந் நூலை அறிந்து ஆராயத்தலைப்படும் கல்விமான்களும், ஒருமை மனநிலையுடையராய் ஆராயப்புகின், இத்தனிச் சிறப்புரையையும் அதன்பயனையும் எளிதில் அடைந்து, சச்சிதானந்தப் பிரம்ம சாக்ஷாத்காரப் பேற்றினை எய்துவர் இஃது திண்ணம்! இதன் முன்னூல்கள், குறிப்பாக; சேக்ஷாத்திரி சிவனாரி(ன்) நாநா ஜீவவாதக் கட்டளை, எனும் மூல நூலினை, பலபல நூல்களில் இணைத்தும் தனி அம்சமாகவும் பிரசுரித்துள்ளனர், இம்மூல நூலிற்கு, பல சம்பிரதாய ஞானியர்களும் தமிழில் வல்லுனர் களும் பல்வேறு விதமாக நாமஞ்சூட்டி உரைநடை முறைகளை அவரவர் அனுபவத்திற்கு ஒத்தபடி, அரும் பதவுரை, பதவுரை, பொழிப்புரை கருத்து(ரை) என மிக மிக விரிவாகவே செய்துள்ளனர், எனினும் இவைகள் எல்லாம் தீவிர அதிதீவிர பக்குவர்களும் உணர்ந்துய்யும் வாய்ப்புகள் நழுவுவது (ஒரு சந்திப்பு நான்குவழிச் சாலையைக் காட்டுவது போல) அறியக்கிடக்கின்றன.

அர்த்த தீபிகையின் உரைசிறப்பாவன!

தத்துவ விளக்கமும் விசாரனையும் முறைமைப்படுத்தி டும் ஞானநிஷ்டையுடைய சீலர்களுக்கு, தீர்க்க பிரம்ம தரிசனத்திலயிக்கச் செய்திடும், இந்நாநா ஜீவவாதக் கட்டளைக்கு, இவ்வுரையாசிரியர், திருமழபாடி அமர், ஸ்ரீலஸ்ரீசுயம்பிரகாச சுவாமிகள், கூறும் உரை, முறைக்கு, அர்த்த தீபிகை, எனும் திருநாமஞ்சூட்டி, ஆத்ம (ஞான) சாதனமுடையோர் அறிஞர், மற்றும் சிரத்தைக் குறைவான மந்தப்பிரஞ்ஞையினையுடைய எவரும் எளிதில்

உணரும் வீதமாக, (ஒரு வழித்தடமாகவே) விரித்து விரித்துரைக்கில் விருத்திஞானம் ஒருமுகப்படாதாதலின், சுருங்கசொல்லி விளங்க வைத்தலான இலகு முறை மையை, தமக்குடன்பாடாக்கி (இவ்வுரையினை நமக் கீந்து, ஆராய்ந்திடுஞ் சாதகர்களின் நெஞ்சத்தாமரையின் கண், விற்றிருந்தருள் பாலித்திடுவர் என்பது சத்தியஞ் சத்தியமே!

இஃதிலின்னுமோர் சிறப்புயாதெனின், திருக்காளத்தி ஸ்ரீகுரு சேஷத்திரிசிவனாரின் நாநா ஜீவவாதக்கட்டளை மூலமும், திருமழபாடி ஸ்ரீலஸ்ரீ குரு சுயம்பிரகாச சுவாமி திருவாய் மலர்ந்தருளிய, அருத்த தீபிகை உரையும் ஒருசேரவரும் நிறைவினைத் தொடர்ந்து கீர்த்தனை முறையில் அத்வைதச் சிறப்புகளை புகுத்தி, சில(ராக) வர்ணணையில் பன்னிரண்டு-12 பாடல்களையும் (பாடியுள்ளதை) இணைத்துள்ளோம். மேற்படி, சுவாமிகளின் உரையடங்கிய இந்நூல் 1924-ல், உடையார்பாளையம் ஆறுமுக சுவாமிகளால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு கும்ப கோணம் யதார்த்த வசனி யந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப் பட்டதெனவும், இந்நூல் (இடைவெளி-80 ஆண்டு கட்டுப்பின்) இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியாகிறது. என்றும், இதனை கேட்டும் கண்டும் கண்ணுறும் அனைவர்க்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக!

நாநா ஜீவவாதக் கட்டளையின் அவதாரிகை

வடமொழி தென் மொழிகளில் வல்லவராகிய இந்நூலாசிரியர் ஸ்ரீ. சேஷாத்தரிசுவாமிகள், தாமடைந்த அப்ரதிபந்த அபரோக்ஷ சாஷாத்தகார ஞானத்தை சகல முழுட்சுக்களும் = பக்குவர்களும், சுருவிலடைந்து சுக சொரூபியாகும் பொருட்டு, ருக், எசர், சாமம், அதர்வன மெனுஞ் சதுர்வேதத்தினுள் மூன்றாம் வேதமாகிய சாமவேதத்தின் முடிவான சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் பிரதி பாதிக்கப்படுகின்ற தத்துவமசி மகா வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை இச்சாத்திரத்தினுள் அத்தியாரோப அபவாதக்கிரமமாக = (தோற்ற முறைமையாகவும் ஒடுக்க முறைமையாகவும் வரிசைப்படுத்தி) கூறியுள்ளார்.

இந்நூலுக்கு, உரியவுரையின் சிறப்பு!

“திருமழபாடி ஸ்ரீகுரு சுயம்பிரகாச சுவாமிகளின், உரைக்கு அர்த்த தீபிகை (எனும்) நாமஞ்சூட்டிய சிறப்பு யாதெனின், உதயமும் அஸ்தமனமும் உண்மையில் சூரியனுக்கில்லை ஆயினும், பூமியை வலம் வரும் வழியில், ஒரு நாளில் 24 மணியில் (12 மணி நேரம்) பூமியின் ஒரு பகுதிக்கு ஒளிவழங்குவதாயும் (மறு:12 மணி நேரம்) பூமியின் மறுபகுதி இருளாகுவதும் இயற்கை சம்பத்தே,

சுவாமிகளின் (உரை) மிகவும் முக்யத்வம் வாய்ந்தவை என்பதுயாதெனின், அர்த்த, தீபிகை, உரை, என்பது முறையே, நூல்முகமாய் மறைந்திருக்கும் பொருளை பக்குவர் ஒவ்வொருவரும் தம்மையில் தீபம் கொண்டு செல்வோர் அறிய வேண்டுவன எல்லாம் அறியச் செய்திடும் தீப ஒளியை ஒத்த, விளக்கங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றது என்பாராதலின், இதற்கு உதயாஸ்தமனம் என்பது யாண்டுமில்லை என்பதாலும்

சுவாமி(கள்) தமது உரைக்கு அத்த தீபிகை என
நாமந்தரித்துள்ளனர்!.

“நூலின் பெயர்க்காரணம், நாநா ஜீவவாதக்
கட்டளை யாவன?. கர்த்தா, (அபிமானித்தல்) போக்தா
(அனுபவிப்பவன்) ஞாதா (அறிபவன்) என்கின்ற
நானாவிதமாகிய ஜீவபேத வேறுபாடுகளையும், (நான்
எனதல்ல) அகர்த்தா (ஏற்பிலான்) அபோக்தா
(உடன்படாதவன்) அசங்கன், சின் மாத்திரன் (அறிவு
வடிவினன்) என்கின்ற தத்துவ ஞானத்தினால்
விவாதித்து ஏகஸ்வரூபியாயிருக்கின்ற வஸ்துவை தெரி
விக்கின்றதற்குப் படிக்கிரமமாயிருத்தலினால் இதற்கு

(நாநா ஜீவவாதக் கட்டளை என்று கூறப்படும்!).
குறியீட்டு குறிப்பில், :- இவ்வொற்றை கோடுதனை
தொடர்ந்து வருவதெல்லாம், உரையினுள் வரும்
விளக்கங்கள் என அறிக!.

நூல்,

1. சுத்தம் = சீவேசுவர செகத்துக்களாகிய முப்பத்தைந்து
தத்துவங்களுக்குமுள்ள அசுத்தங்கள் நம்மைப்
பற்றாமல் நிர்மலமாயிருத்தலினால் சுத்தமெனப்படும்.

. , :-

இந்த முப்பத்தைந்து தத்துவங்களுக்குள்,

சீவனுக்கு அசுத்தம் யாதெனின்:- ஜாதி,
வருணம், ஆச்சிரமம், அதன் தன்மாதன்மம் அதன்
பலமான சுவர்க்க நரகம், அதன் சேடமான அனந்த
கோடி பவமரணாதிகளில் தொடக்குன்று அலைகின்
றதுவே அசுத்தமெனப்படும்.எ

2. ஈசுவரனுக்கசுத்தம் யாதெனில்:- கிருபை, அவதாரம்,
மாச்சர்யம் இவைகளில் தொடக்குற்று அலைகின்ற
துவே அசுத்தமெனப்படும்.

3. மாயைக்கசுத்தம் யாதெனில்:- செகத்துக்குக் காரணமாயிருக்கின்றதுவே அசுத்தமெனப்படும்.
4. அவித்தைக்கசுத்தம் யாதெனில்:- அதிஷ்டா னத்தை மறைக்கின்றபடியினாலும், தத்துவ ஞானத்தினால் கெட்டுப்போகின்ற படியினாலும் அசுத்தமெனப்படும்.
- 5.10. ஸ்தூல சரீரத்திற்கு அசுத்தம் யாதெனில்:- நவத் துவாரங்களின் வழியே சீ, இரத்தம், பித்தம், கோழை, குறும்பி, மலம், ஜலம், மூத்திரம், அழுக்கு, முதலியவைகள் பொருந்தி ஒழுகுகின்ற துவே அசுத்தமெனப்படும்.
- 11.30. சூட்சும சரீரத்திற்கு அசுத்தம் யாதெனில்:- காசம், படலம், காமக், பஞ்ச பூதங்களுக்குள், குரோதாதிகளே அசுத்தமெனப்படும்.
31. பிருதிவிக்கு அசுத்தம் யாதெனில்:- மலம், மூத்திரம், குப்பை, சேரி, மயானம், முதயவை களை அசுத்தமெனப்படும்.
32. அப்புவுக்கசுத்தம் யாதெனில்:- அலை, திவலை, நூரை, குமிழி, சேறு, கலங்கல், பாசி, முதலி யவைகளை அசுத்தமெனப்படும்.
33. அக்னிக்கசுத்தம் யாதெனில்:- புகை பொறி பாகை முதலியவைகளே அசுத்தமெனப்படும்.
34. வாயுவுக்கசுத்தம் யாதெனில்:- நார்க்கந்தம், தூர்க் கந்தம், தூளி, முதலியவைகளே அசுத்தமெனப் படும்.
35. ஆகாசத்துக்கு அசுத்தம் யாதெனில்:- இடி, மின்னல், மேகப்படலம், முதலியவைகளே அசுத்தமெனப்படும்.

இவைகளுக்கு விலட்சணமாக இருக்கின்ற நாம் இவைகளுடன் கூடியிருந்தும் இவைகளின் சுத்தங்கள் நம்மை பற்றாத படியினாலும் இவைகள் நமது விவர்த்தமான படியினாலும் இவைகளுக்குள்ள அசுத்தங்களின்றிப் பரிசுத்தமாய் மேலாய்த் தானே தானாய் இருத்தலினால் நம்மைச் சுத்தமெனப்படும்.

99 பிரம்மமாய் நம்மைப் பிரஹ்மம் என்றது எப்படி எனின்:- பெரிதுக் கெல்லாம் பெரிதாயும், நித்த சுத்த புத்த முத்த சத்திய பரமானந்த அத்துவித யிலக்ஷணமாக இருப்பதினால் பிரஹ்மம் என்பதாம்.

1. பெரிதுக்கெல்லாம் பெரிதாவது:- ஒரு கிரகத்தைக் குறித்து ஊர் பெரிது, ஊரைக் குறித்துப் பட்டணம் பெரிது, பட்டணத்தைக் குறித்து ஒரு சீமை பெரிது, அச்சீமையைக் குறித்து தேசம்பெரிது, தேசத்தைக் குறித்து ஒரு புவனம் பெரிது, புவனத்தைக் குறித்து அண்டம் பெரிது, அண்டத்தைக் குறித்து விட்சேபசத்திபெரிது, இவைகளையெல்லாம் குறித்து மாயைபெரிது, அப்படிப்பட்ட மாயையும் நம்மிடத்தில் ஏகதேசமாய்த் தோன்றி ஒடுங்குகின்றபடியால் நாமே பெரிதுக்கெல்லாம் பெரிது என்பதாம்.

2. நித்தம் என்றது?:- பிராகாபாவம் பிரத்தொம் சாபாவம் அன்னியோன்னியாபாவம் அத்தியந்தாபாவமென்கிற இந்நான்கு அபாவமுமற்றுச்சு தோதயமாய் விளங்கு கின்றபடியால் நித்தம் என்றது. அவையாவன:-

1. குலால வட்டத்திலிருக்கும் மிருத்திகா (மண்) பிண்டத்தைப் பார்த்து இதிற்கடம் (பானை) முன்னில்லை என்றறிவதுவே பிராகாபாவம்.

2. உண்டான கடம்பின் துவம்சமான (உடைந்து நாசமான)தால் அந்த மிருத்திகையைத் தவிர வேறில்லையென்றறிவதுவே பிரத்தொம்சாபாவம்.
3. கடத்திற்படமும் (வஸ்திரம்) படத்திற்கடமும் காலத் திரயத்திலுமில்லை என்றறிவதுவே அன்யோன்னி யாபாவம்.
4. ககனார விந்தம் (ககனம்-ஆகாயம், அரவிந்தம்-தாமரை) ஒருக்காலுமில்லை என்று அறிவதுவே அத்தியந்தா (அத்தி-ஆரம்பம், அந்தம்-முடிவான) பாவம்.

இதில், அபாவம் என்பது, பாவனை நழுவியநிலை

இவைகளின் சொரூப அபிப்ராயங்களாவது?

1. சிருஷ்டிக்குமுன் ஜகம் சத்தாமாத்திரமான பிரம்ம சொரூபமாக இருந்தபடியினால் சீவேஸ்வர ஜெகத் தென்கிறமாயை அந்தப் பிரம்மத்தை தவிரவேறாய் இல்லை என்றறிவதுவே பிராக அபாவம்.
2. கற்பிதமாகத் தோற்றப்பட்ட இந்த மாயை அனாதித் துவம் (வானில், வெள்ளியாய்) என்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் விசாரத்துடன் கூடும் விருத்தி ஞானத்தினால் தகிக்கப்பட்டு அநித்திய மாகிவிட்டதால் பின்கற்பாந்தத்திலும் உண்டாக மாட்டாது என்றறிவதுவே பிரத்தொம் சாபாவம்.
3. பிரமத்திற்குள்ள சச்சிதானந்த ஸ்வரூப லட்சணம் மாயையினிடத்திலும் மாயைக்குள்ள அசத்துச் சடந்துக்கத்வ லெட்சணம் பிரம்மத்தினிடத்திலு மில்லாதபடியினால் அம்மாயா ஸ்வரூபத்திற் பிரம்ம சொரூபமில்லை, பிரம்மஸ்வரூபத்தில் மாயா ஸ்வரூ பமில்லை என்றறிகின்றதுவே அன்யோன்யாபாவம்.

4. மாயை (உண்டு போல் தோன்றி-உண்மையில் இல்லாதது) என்றும் சீவேஸ்வர ஜகத்தென்றும் நாம ரூபமாய் சொன்னாலும் நினைத்தாலும் சுத்தமித்தை (பொய்)யே, அதெப்படி என்றால் ஆகாயத்தில் தாமரை பூத்தது என்று நினைவில் வந்தாலும் அஃதெப்படியில்லையோ அதுபோல மாயை என்று நினைவில் வந்தாலும் காலத்திரயத்திலும் (கடந்த காலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம்) இல்லை என்றறி கின்ற திடம் வந்ததுவே அத்தியந்தாபாவம்.

இந்நான்கபாவமு மற்றுச் சதோதயமாயிருத்தலினால் நித்தம் எனப்படும்.

3. சுத்தமென்றது:- பஞ்சபூத பௌதிகங்களுக்குள்ள மலமற்று, நிர்மலமாயிருத்தலினால் நம்மை சுத்த மெனப்படும்.
4. புத்தம் என்றது:- அந்தக் காரண அறிவைப்போல தோன்றித் தோன்றி மறையாமல் எப்போதும் ஒருபடித்தான அறிவாயிருந்திலங்குவதால் புத்த மெனப்படும்.
5. முத்தமென்றது:- அஞ்ஞானமும் அதன் காரியங் களுமான சகல பாசங்களும் விடுபட்டு இருப்பதால் முத்தமெனப்படும்.
6. சத்தியமென்றது:- தினம், மாதம், வருடம், காலம், கற்பம், (யுகாயுள்) ஜனனங்கள் தோறும் வருகின்ற அவஸ்த்தாத் திரய, (முப்பொருளடக்கம்-திரயம்) பிரபஞ்சங்களில் தோற்றுகின்ற பஞ்ச பூத பௌதி கங்களுக்கு விலட்சணமாகி , , அவைகளுண்டா வதற்கு முன்னும், இவைகளி ருக்கின்ற போதும், அவைகள் அழிந்த பின்னும் கெடாமல் ஒரே பிரகாரமாய் விளங்குகின்றபடியால் நம்மைச் சத்தியமெனப்படும்.

7. பரமானந்தமென்றது:- எதை எதைக் கைவிட்டாலும் தன்னைக் கைவிடப்படாத அதிகப்பிரிய வஸ்து வாய்த்தானிருத்தலால் பரமானந்தம் எனப்படும்.

8. அத்துவிதம் என்றது:- சசாதீய விசாதீய சுவகத பேதரகிதமாயிருக்கின்றதால் அத்துவிதமெனப்படும். , , , அதாவது, விருச்சத்திற்கு விருசாந்திரம் சதாதீயம், விருஷத்திற்குப்பாஷாணம் விசாதீயம், அதன் பத்திர புஷ்ப பலாதிகளே சுவகதபேதம். தாஷ்டாந்தம்:-

११ பிரமத்திற்கு இரண்டாவது வஸ்து இல்லாத படியினால் சசாதீயமெனக்கூடாது. பிரம்மத்திற்கு ஐகத்து அசத்தானபடியினால் விசாதீயமெனக் கூடாது. பிரம்மம் நிரவயவ (உருவமற்றவை)மானபடியினால் சுவகத பேத மெனக்கூடாது. இந்தத் துவிதத்திரயங்களும் அற்றிருப்ப தனால் அத்துவிதமெனப்படும். இத்தன்மையான நித்திய சுத்தாதி , , இலட்சணங்களையுடையதால் நம்மைப் பிரஹ்மம் என்பதாம்.

११ இருக்கின்ற = இராநின்ற

११ சர்வசாஷியினிடத்தில் = சர்வத்தையும் சான்றாக அறிகின்ற தன்னிடத்தில்:- சான்றாக அறிகின்றதாவது, துவம்பதம், தத்பதம், அசிபதம், என்கின்ற பதத்திரயங் களின் இலட்சி யார்த்தமாக இருந்து அவைகளின் முக்யார்த்தங்களாகிய சகலத்தையும் சாஷிமாத்திரமாய் அறிகின்றதனால் சர்வ சாஷி என்பதாம்.

११ அக்கினியிற் குடுபோல = தேயுவிற்கு அன்னிய மில்லாதிருக்கின்ற உஷ்ண சக்தியைப் போல

११ அபின்னமாக ஒரு சக்தியுண்டு = ஒன்றியுள்ள ஒரு (சித்) சக்தி உள்ளது

११ அந்தச்சத்தி = அங்ஙணங்கூறிய சிற்ச்சத்தியானது

- 99 அவ்வதீதப்பிரமத்தில் = அந்தவாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டாத பிரமத்தில்
- 99 அடங்கியிருக்கும் போது = அக்னியிலுள்ள உஷ்ண சக்தியை மணிமந்திராதியால் ஸ்தம்பனம் செய்யு மிடத்தில் உஷ்ணந்தணிந்து எப்படி அடங்கி இருக்குமோ அப்படிப்போல் விசாரக் ஞானத்தினால் ஒடுங்கியிருக்குங் காலையில்,
- 99 அதற்கு = அவ்வதீதப் பிரம்மத்திற்கு
- 99 சுத்தப்பிரமமென்று பெயர் = மல (குற்றமற்ற) ரகிதமான பிரம மென்று நாமமாம்.
- 99 இந்தச்சத்தி விசிரிம்பித்து = இவ்விதம் அடங்கி யிருந்த இச்சிற்சத்தியானது, ஆகாயத்தினின்றும் மாருதம் (காற்று) வெளிப்படுதல் போலவும், அக்கினியினின்றும் தூமம் (புகை) வெளிப்படுதல் போலவும், நீரிலிருந்து அலையாதிகள் வெளிப் படுதல் போலவும், மேகத்தினின்றும் மின்னல் வெளிப்படுவது போலவும் வெளிப்பட்டு,
- 99 சுத்தப்பிரம்மத்தை விவாபிக்கும் போது = முற்கூறிய மலரகிதமான பிரம்மத்தை, மேகங்கள் ஆகாயத்தை (மாருதம்) வளைந்து (மறைத்து) கொள்ளுதல் போலவும், அக்னியை தூமம் (புகை) வளைந் திடுவது போலவும், அப்புவை அலை நுரையாதி மூடிக் கொள்வது போலவும், மேகத்தை மின்னல் வளைந்து கொள்ளுதல் போலவும் வளைந்து கொள்ளுங் காலையில்,
- 99 அப்பிரம்மம் = அந்த சுத்தப் பிரம்மம்,
- 99 பரை வியாபகத்துக்குள் = அந்தப் பராசக்தியினது அகண்டாதீத ஸ்தானமாகிய சிவதுரியாவஸ்தைக்குள்,

- 99 இருந்தபடியினாலே = அபிமானியாய் இருந்து
தற்பிரகாசமாய் விளங்கு கையினாலே,
- 99 அதற்கு = அந்தச் சுத்தப் பிரம்மத்திற்கு
- 99 பரப்பிரம்மமெனப் பெயராம் = பரப்பிரம்மம் எனவும்
குருவெனவும் சிவம் எனவும் நாமமாம்.
- 99 இலட்சண சூனியமாய் = வடிவமில்லாததாய்
- 99 இருக்கின்ற = ஒன்பது விதங்களினாலும் நிர்ணயிக்க
கூடாததாய் இருக்கின்ற,
- 99 இந்த சத்திக்கு = இங்ஙனங் கூறிய பராசக்திக்கு,
இந்தச்சத்தியை எப்படி ஒன்பது விதங்களினாலும்
நிர்ணயிக்க கூடாதெனில், சத்து, அசத்து, சதசத்து,
சாவயவம், நிரவயவம், சாவயவ நிரவயவம்,
பின்னம் அபின்னம் பின்னாபின்னமென்கின்ற இந்த
ஒன்பது விதங்களினாலும் நிர்ணயிக்கக் கூடாததாம்!.
அஃதெங்ஙனமெனில்,
1. சத்து என்றால்:- திரி காலத்தினும் பழுதையைப்
போல் கெடாது இருத்தல் வேண்டும்? தத்துவ
ஞானத்தினால் கெட்டுப் போகின்றதால் சத்தன்று.
 2. அசத்தென்றால்:- முயற்கொம்பைப் போல் காலத்
திரயத்திலும் இல்லாதிருக்க வேண்டும்? அகம்
அஞ்ஞானி (அறிவேன்-அறியேன்) என்கின்ற
அனுபவமிருக்கின்றதால் அசத்துமன்று.
 3. சதசத்தென்றால்:- அந்த காரமும் சூரியனும்
(இருளும்-ஒளியும்) ஒன்றாயிருக்கிறது என்றது
போல் விருத்தமா(குற்ற)னதால் சதசத்துமன்று.
 4. சாவயவம் என்றால்:- அவயவசம்பந்தமாய் (பொறி
கருவிகளிணைந்து) இருக்க வேண்டும், அப்படியே
இருக்கின்றதென்றால் இந்திர சாலக்காரனுடைய

சக்திக்கு எப்படிச் சொருபமில்லையோ அப்படிப் போலவும் தீபத்தின் பொறியை உண்டாக்குகின்ற சக்திக்கு எப்படிச் சொருபமில்லையோ அப்படிப் போலவும் ஜகத் காரணமாயிருக்கின்ற சத்திக்குச் சொருபமின்மையால் சாவயவமுமன்று.

5. நிரவயவமென்றால்:- ககனாரவிந்தம் (ஆகா யத்தில் தாமரை) போல் தோன்றாமற்போக வேண்டும், அப்படியின்றி ஜீவேஸ்வரஜெகத் தாகத் தோற்றுகை யினால் நிரவயவமும் அன்று.
6. சாவயவ நிரவயவமென்றால்:- ஸ்திரீயும் புருஷனும் (அலி) ஒன்றாயிருக்குதென்கின்றது போல ஒன்றுக்கு இரண்டு பசும் கூடாது ஆகையால் சாவயவ நிரவயவமும் அன்று.
7. பின்னம் என்றால்:- பிதாவும் புத்திரனும் போல் ஆத்மாவுக்கு வேறாகித் தோற்ற வேண்டும், அப்படியே தோற்றுகின்றது என்றால் அத்து விதத்துக்கு ஆணி (குற்றம்) வரும், வந்தால் வரட்டுமென்றால் ஆத்மா அத்விதியரென்கின்ற சுருதிகட்கெல்லாம் விரோதம் வரும், இம்மாத்திரமு மன்றி ஆத்ம சத்தையைத் தவிர மாயைக்கு வேறு இருப்பின்மையால் பின்னமுமன்று.
8. அபின்னமென்றால்:- நிம்பபத்திரமும் (வேப்பி லையும்) கசப்பும் போல் ஒன்றாயிருத்தல் வேண்டும் அப்படியே இருக்குதென்றால் ஆத்மா வில் சத்தியில்லாமல் போக வேண்டும் போனால் போகட்டு மென்றால் ஆத்மா அனந்த சத்திமான் என்ற சுருதி கட்கெல்லாம் விரோதம் வரும், வந்தால் வரட்டு மென்றால் உப்பளத்தில் விழுந்த மாம்பழம் தன் தன்மைகெட்டு அத்தன்மையே ஆவதுபோல, ஆத்மாவுக்கு அசத்துச் சடந்துக்

கத்துவமும், மாயைக்கு சச்சிதானந்த சொரூப
லக்ஷணமும் வரும் வந்தால் வரட்டுமென்றால்,
மாயை என்று கூறாமல் பிரமமென்றே சொல்ல
வேண்டும், அப்படியே சொல்லப் போகுதென்பை
யாகில், ஆத்ம நாமத்திற்கு எதிராக, அஞ்ஞான
மென்றும் பொய்யுருவி என்றும் தமசு என்றும்
மாயை என்றும் மோகமென்றும் அனேகபரியாய
நாமங்கள் கூறப்படுவதால் அபின்னமுமன்று.

9. பின்னாபின்னமென்றால்:- பிராமணனும் சூத்திரனும்
ஒன்றாயிருக்கின்றான் என்பது போல விருத்த
மானதால் பின்னாபின்னமுமன்று. இப்படி ஒன்பது
விதங்களினாலும் இந்தச் சத்தியை நிர்ணயிக்க
கூடாதபடியால் இலட்சண குனியமாம்!.
- 99 பிரஹ்மத்தினுடைய சந்நிதானத்தில் = இந்தப் பரப்
பிரம்மத்தினது முன்னிலையில்,
- 99 புருஷசமூகத்திலே = நெடுந்தூரஞ்சென்று நெடுங்,
காலங்களித்து வந்த தன் தலைவனது
முன்னிலையில்,
- 99 ஸ்திரீக்கு இன்பஞ்செனித்தாற் போல = அவனது
தலைவிக்கு கச்சடர்ந்து மயிர்க்கூச்செறிந்து தேகம்
புளகுற்று இரதிகாங்கிஷை உண்டானாற் போல,
- 99 அவிகிருத, சத்துவ, ரஜஸ், தமஸ், குணங்கள்
உண்டாயின = இவற்றின் முறையே, வேறுபாடின்றிய,
சுத்த சாத்வீகம், சுத்த ரஜஸ், சுத்த தமஸ், என திரி
(மூன்று) குணங்கள் உடைத்தாயின,
- 99 இவற்றில் சுத்த சத்துவத்துக்கு = இவைகளில் சுத்த
சாத்வீக குணத்திற்கு,
- 99 ஆனந்தரூப சத்தியென்று பெயர் = சுகரூப சத்தி
யென்று நாமமாம்.

99 இதற்கு ஆனந்த ரூப சத்தியென்று நாமம் வந்த காரணமென்ன, எனில்:- சர்வசராசரப் பிரபஞ்சங்களும் தானாகி விளங்குகின்றோம் என்றவுணர்வும், தன்னையுமறந்து உபசமனமாய் (மனமிழந்து) அதீதப்பட்டு நிற்பதால் ஆனந்த ரூபசத்தி என்று நாமம் வந்தது.

99 சுத்த ரஜஸீக்கு சித்து ரூப சத்தி என்று பெயர் = ரஜோ குணத்திற்கு அறிவு ரூப சத்தியென்று நாமமாம்.

99 இதற்கு சித்துரூப சத்தியென்று நாமம் வந்த காரணமென்ன வெனில்:- சப்த பரிச ரூப ரசகந்தம் எனப்படும் ஐவகைப் பொருளால் சமைவதான (உண்டாவதான)

99 சகல புவன சராசரப் பிரபஞ்சங்களையும் விழுங்கித் தானே சுயம்பிரகாச ஸ்வரூபமாய் பிரகாசித்து நிற்பதால் அதற்குச் சித்துரூப சத்தியென்று நாமம் வந்தது.

99 சுத்ததமசுக்கு சத்துரூப சத்தியென்று பெயர் = சுத்ததமோ குணத்திற்கு இருப்பு ரூப சத்தியென்று நாமமாம்.

இதற்கு சத்து ரூப சத்தியென்று நாமம் வந்த காரணமென்ன எனில்:- காண்பானும் காட்சியிற் படுகின்ற சர்வ சராசரப் பிரபஞ்சங்களுமாகிய இவற்றின் உள்ளும் புறம்பும் தானே தானாய் விளங்கி பூரித்து நிற்பதால் சத்துரூப சத்தியென்று நாமம் வந்தது.

99 இவற்றில் காரணமான =,
இவைகளின் சங்கற்பங்களுக்கெல்லாம் மூலமாகிய

99 ஆனந்த ரூப சத்தியுடனே பரப்பிரம்மம் கூடி = பரப் பிரம்மம் சேர்ந்து, , , இதனை பரப்பிரமமென்றது:- சடமாயுற்பத்தி நாசம் உள்ளதுமான அறுவகைப் பிரம்மத்திற்கும் பெரிதாய்சித்தாயிருப்பதால் பரப்பிரம மென்றது.

அறுவகைப் பிரம்மங்களாவது:- நான்கு வருணத் திலும் பெரிதாயிருப்பதால் பிராமணன் ஒரு பிரம்மம், நூலனைத்திற்கும் பெரிதாயிருப்பதால் வேதம் ஒரு பிரம்மம், மந்திரங்களுக்கெல்லாம் பெரிதாயிருப்பதால் பிரணவம் ஒரு பிரம்மம், தேவர்களுக்குப் பெரிதாயிருப்பதால் பிரமன் ஒரு பிரம்மம், , , பிரம்மனுக்குப் பெரிதாயிருப்பதால் விஷ்ணு ஒரு பிரம்மம், விஷ்ணுவுக்குப் பெரிதாயிருப்பதால் உருத்திரன் ஒரு பிரம்மம், இந்த அறுவகைப் பிரம்மங்களுக்கும் பெரிதாயும் உற்பத்தி நாசமில்லாததாகியும் சித்தாகியுமிருப்பதால் பரப் பிரம்மமென்றது. இப்பரப்பிரம்மம்,

99 சர்வானந்தமென்னும் சுழுப்தி அவஸ்தையை அடை கின்றபோது = சிவசுழுத்தி அவஸ்தையை (உபசாந்த ஸ்தானமாகியதை) சம்பந்திக்குங் காலையில்

99 பரப்பிரம்மமென்கின்ற பெயர் போய் = இந்நாமம் நீங்கி

99 பரமானந்தரென்கின்ற பெயர் வந்தது = பரமப்பிரிய ரென்னும் நாமம் உண்டாயிற்று. இவரைப் பரமானந்த ரென்றது யாதுக்கெனில்:- பரமானந்தமாகத் தோற்று கின்ற காணிமுதலிய ஏழையும் கைவிட்டாலும் தன்னைக் கைவிடப்படாத பேரானந்த ஸ்வரூபமாயிருத்தலால் இவரைப் பரமானந்தரென்றது.

காணி முதலியவேழேதெனில்:- மனைவி மக்கள் நிலம் வீடு ஆடு மாடு தனந்தான்னியாதிகள் யாவும் பரமானந்தமாகத் தோற்றுகிறதாம்.

இதற்கும், இராஜன் சோரன் (திருடன்) கோளன் (புறம் பேசுவோன்) துஷ்டனாதிகளாற் சேதம் வந்து ஒழிந்தவை போக எஞ்சியது மாத்திரம் பரமானந்தமாம், அதுவும் புத்திரனுக்கு விலங்கு வியாதி பீடை வந்துற்ற போது செலவிட்டுப் புத்திரனைப் பேணுவதால் புத்திரனே பரமானந்தமாம், அப்புத்திரனுடன் தானும் குடியிருந்த வீட்டிற் தீப்பற்றிய விடத்தும் அவனால் தனக்கு விலங்காதிகளுற்றவிடத்தும் அப்புத்திரனைக் கைவிட்டுத் தன் தேகத்தைப் பேணுகையால் தன்தேகம் பரமானந்தமாம், இத்தேகமும் தூளிக் காற்று கொதிகாதி (சீதோஷ்ணம்) உற்றவிடத்து தேகத்தை உபேக்ஷித்து (நீக்கிசுப்பவகளை நீக்கி) இந்ரியங்களை பேணுகையால் அவ்விந்திரியம் (ஞானகன்மேந்ரியங்கள்) பரமானந்தமாம்

அவ்விந்திரியமும் யோசனை தியானஞ்செய்யுங் காலையில் மனது ஏகாக்கிரப்படச்செய்கிறதைக் குறித்து இந்திரியங்களை அடக்கிவிடப்படுவதால் அந்தக்கரணம் பரமானந்தமாம், அவ்வந்தக் கரணமும் நித்திரை மனோலயஞ்செய்யுமிடத்தில் ஜீவனுக்கு சுகமுண்டாக்கு கின்றதைக் குறித்து அதன் விட்சேபமான சங்கல்ப விகல்பங்களை (நினைவின் அபிவிருத்திகளை) ஒடுக்கி விடப்படுவதால் ஜீவன் பரமானந்தமாம்,

அச்சீவனும் மரண வேதனைப்படுங் காலத்தில் ஒன்றைச் சுட்டும் போதும் தற்போதம் (தானென்ற அபிமானம்) மாயுங்காலத்திலும் ஜீவத்துவம் நீங்கி அசங்க (தத்துவாதிகளின் கூட்டுறவின்றி) கூட ஸ்தனாகிய தானே அவைகளுக்கெல்லாம் மேலான பரமானந்த ஸ்வரூப மாதலால் பரமானந்தரென்பதாம்!.

99 இந்தப் பரமானந்தர் சித்த ரூப சத்தியுடனே கூடி = இங்ஙனங் கூறிய பரமப்பிரியர் அறிவுரூப சத்தியுடனே புணர்ந்து,

99 சர்வப் பிரகாசமென்னும் சொப்பனாவஸ்தையை அடைகின்றபோது = விஸ்வக்ராசஸ்தானமாகிய சர்வப் பிரகாசமென்னும் சொப்பனாவஸ்தையை அபிமானியாகப் பொருந்துகின்ற காலையில்,

99 பரமானந்தரென்னும் பெயர் போய் தேஜோமயர் எனும் பெயர் வந்தது = பரமப் பிரியரென்னும் நாமம் நீங்கி பிரகாச ஸ்வரூபன் என்கின்ற நாமம் வந்தது.

இவரைத் தேஜோ மயரென்றது யாதுக்கெனில்:- ஆரோப்பிரகாசமாகத் தோற்றுகின்ற சூரியாதி அஷ்ட (எட்டு) பிரகாசங்களுக்கும் அதிஷ்டான (ஆதாரப்) பிரகாசமாயிருந்து அவைகளை விளக்கி அறிகின்ற தனால் தேஜோ மயரென்றதாம்.

சூரியாதிகளாவன:-

சூரியன் சந்திரன் அக்கினி மின்னல் நக்ஷத்திரமிவைகள் மிகுந்த பிரகாசமுடையது.

அதுயாதினாலெனில்:-

பஞ்சபூத பௌதிகங்களுக்குள் இந்நக்ஷத்திர முதல் சூரியன் ஈறாக ஒன்றுக்கொன்று அக்னியினம்சம் அதிகமானதால் இவை ஒன்றுக்கென்று மிகுந்த பிரகாசமுடையது, இந்தப்பஞ்சப்பிரகாசங்களினும் இவைகளை விளக்கியறிகின்ற சட்க்ஷீ (கண்) இந்திரியமே மிகுந்ததேஜு உடையது, இந்த சட்க்ஷிந்ரியத்திலும் இவைகளின் அன்வய வெதிரேகங்களை (அனேக விகிதாச்சாரங்களை) அறிகின்ற அந்தக் காரணங்களே சோதிக்கீ (பிரகாசம்) உடையது இவ்வந்தக்கரணத்திலும் இவைகளின் விகாச சங்கோசங்களை (சுகதுக்க நன்மை தீமைகளை) அறிகின்ற ஜீவனே மிகுந்த

ஒளியுடையது, இந்தச் சீவனிலும்,

இச்சீவனானவன் கடத்தைச் சுட்டும்போது படத்தை மறைத்தலும், படத்தைச் சுட்டும்போது கடத்தை மறைத்தலும் உபேக்ஷா வேளையில் இல்லாதிருத்தலையும், மயங்குதல் அறிவு அறியாமையாய் இருத்தலையும் அறிகின்ற ஸ்வயம்பிரகாச சைதன்ய (மூலம்) மாகிய தானே, இந்த அஷ்டப்பிரகாசங்களுக்கும் அதிஷ்டமானப் பிரகாசமாயிருந்தது கொண்டு விளக்கியறிகின்றபடியினால் இவரைத் தேஜோமய ரென்றது!.

99 இந்ததேஜோமயர் சத்துருப சத்தியுடனே கூடி = இங்ஙணங் கூறியபிரகாச சொருபன், இருப்பு ரூப சத்தியுடனே பொருந்தி,

99 சர்வ வியாபகமென்னும் சாக்கிராவஸ்தையை அடைகின்றபோது = சம்பூரண ஸ்தானமாகிய சர்வ வியாபக சிவ சாக்கிராவஸ்தையை அபிமானியாகச் சேர்ந்திடுங்காலையில்,

99 தேஜோமயர் எனும் பெயர்போய் = பிரகாச சொருபன் என்கின்ற பெயர்போய்,

99 பரிபூரணரென்னும் பெயர்வந்தது = அபரிச் சின்னன் (மூவித வேறுபாடு) என்கிற திரிவிதப்பரிச்சேத ரகிதராய் (பொருந்திடாது) இருக்கின்றதினால் இவருக்கு பரிபூரணரென்ற நாமம் வந்தது,

திரிவிதப் பரிச்சேதமாவது: - தேசமும் காலமும் வஸ்துவும்மாகிய இம்மூன்றையும் திரிவிதப் பரிச்சேத மென்பர், அது ஒரு விசேடம் இரண்டு விசேடம் போதாதோ மூன்று விசேடம் யாதுக்கெனில்: -

1. , , தேசத்தினால் அபரிச்சின்னத்வம் பூரணத்துவ மென்றால் ஆகாயம் எல்லாதேசத்திலுமிருக்கின்ற மையால் அதற்குப் பூரணத்துவம் வரும் அதை

நிராகரிக்கும் பொருட்டு காலப்பரிச்சேதம் சொல்லப் பட்டது.

2. காலத்தினால் ஆகாயத்துக்குப் பரிச்சின்னத்துவம், எப்படி எனில்:- ஆகாயமானது சிருஷ்டி காலத்தில் உண்டானதாகி பிரளயகாலத்தில் நசிக்கின்ற (அழிகின்ற) மையால் அபரிச்சின்னத்துவமல்ல, தேசத்தினாலும் காலத்தினாலும் விபுவாயிருக்கின்ற (பிரிவுபடா) மையினும், தன்னாலே தனக்குப் பரிச்சின்னத்துவம் இல்லாமையாலும் காலத்திற்குப் பூரணத்துவம் வரும் அதை நிராகரிக்கும் பொருட்டு, வஸ்துப்பரிச்சேதம் சொல்லப்பட்டது.

3. வஸ்துவினாற் காலத்திற்குப் பரிச்சின்னத்வம் எப்படி எனின்:- காலமாகாயாதி வஸ்துக்கள் ஆகா மையால் காலம் பூரணமன்று, ஆகையால், இந்த திரிவித பரிச்சேத ரகிதராய் இருப்பதால் பரிபூரணர் எனப்படும்.

வினா:-

நானிந்த தேசத்திலிருக்கின்றேன் அந்த தேசத்தில் இல்லையென்றும் யானிந்த காலத்திற் பிறந்தேன் இன்னுஞ்சில காலத்திலிறந்துவிடுவேன் என்றும் நான் பிருதிவி ஆதி (பஞ்சபூதாகாரமான) யாதொரு வஸ்துக்களாகிடவில்லை என்றும் ஆன்மாவினி டத்துத் தோற்றப்படுவதால் ஆத்மாவிற்குத் திரிவிதப் பரிச்சேதமும் இன்று, என்கிறது எவ்வண்ண மெனில்:- மேற்சொல்லப்பட்ட லட்சணங்கள் யாவுந் தேகதருமாதலாலும், தேக விலக்ஷணமான ஆன்மா எல்லாத் தேசத்திலும் இருக்கின்றமையால் தேசத் தினாற் பரிச்சின்னத்வமில்லை, அனாதி ஆதலால் பூதகாலத்திலும் நித்யராய் இருத்தலால், பௌஷிய காலத்திலும் தேகவிலக்ஷணமா

யிருத்தலால், வர்த்த மான காலத்தில் ஆன்மா பரிபூரணமாயிருத்தலால் காலப்பரிச்சேதமில்லை, சர்வாத்மகமாய் இருத்தலால் வஸ்து பரிச்சேதமில்லை, இங்ஙனங்கூறிய திரிவிதப் பரிச்சேத சூனியராயிருப்பதனால், இவரைப் பரிபூரணர் எனப்படும்.

99 இந்த = இங்ஙனங்கூறிய அசிபதத்திற்கு வாச்சியம், இலட்சியமாவது யாதென்னில்:- சித்துரூபசத்தி, ஆனந்த ரூபசத்தி, என்கின்ற சார்த்திரயமும், சர்வவியாபகம், சர்வபிரகாசம், சர்வானந்தம் என்கிற அவஸ்தாத்திரயமும், பரிபூரணன், தேஜோமயன், பரமானந்தன் என்கின்ற அபிமானத்திரயமும், ஆகிய ஒன்பதும் இவைகளுடன் கூடிய பரப்பிரம்மம் ஒன்றும் ஆகியிப் பத்துஞ்சேர்ந்தது அசிபத வாச்சி யார்த்தம் இதற்கு அதிஷ்டானமாயிருக்கின்ற சர்வ சாட்சியே அசிபத இலட்சியார்த்தமாம்!.

99 அகண்ட(ம்) = நம்மை அகண்டம் என்பதேதெனின்:- உலக நிர்ணயமும் உலகாயுதனடைய நிண்ணயமும் அருகர் புத்தர் ஆகமங்களால் கண்டிக்கப்படும், இவைகளும் தேவகந்தர்வ ஆகமங்களாற் கண்டிக்கப்படும், இந்தச் சித்தாந்தங்கள் எல்லாம் பிரம்ம ஆகமங்களால் கண்டிக்கப்படும். இவைகளும் விஷ்ணு வாகமங்களால் கண்டிக்கப்படும் இவையும், உருத்திர ஆகமங்களால் கண்டிக்கப்படும், இவ்வை தீக ஆகமங்கள் எல்லாம் அஷ்டாதச புராணங்களால் கண்டிக்கப்படும், அவையும் பாரதத்தால் கண்டிக்கப்படும் இவையும் நீதிசாரத்தாற்க், கண்டிக்கப்படும், இவையும் உபாசனா காண்டத்தினால் கண்டிக்கப்படும், இவைகள் எல்லாம் உபநிடதத்தால் கண்டிக்கப்படும்.

இந்த உபநிடதங்களினால் நிண்ணயஞ் செய்யப் படுகின்ற சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய நம்மை வேறொன்றினாலும் கண்டிக்கப்படாமையாலும், அப்படிக்க கண்டிக்க வேண்டுமானாலும் உபநிடதங்களினால் நிச்சயித்த பிரமாணங்கள் ஏதுமின்மையாலும், பிரமாணங்களுக்கெல்லாம் உபநிடதங்களே கொடுமுடியாக விளங்குகையினாலும், அந்த உபநிடதத்தினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நம்மை அகண்டர் என்பதற்கு ஐயமின்றாம்!.

99 பரிபூரண(ம்) = பரிபூரணமென்றது, கடத்தை தண்ணீரால் பூரித்தால் (நிறைத்தாற்) போல, பிராணமய கோசத்தால் பூரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அன்னமயகோசம், மனோமய கோசத்தாற் பூரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பிராணமயகோசம், விஞ்ஞானமய கோசத்தால் பூரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மனோமயகோசம், ஆனந்தமய கோசத்தாற் பூரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற விஞ்ஞானமய கோசம், சிதாபாசனாற் பூரிக்கப்பட்டிருக்கிற, இந்தப் பஞ்சகோசங்கள், இப்பஞ்சகோசங்களாற் பூரிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற பஞ்சபூதங்கள், இப்பஞ்சபூதங்களினால் பூரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்தப்பிரபஞ்சங்கள், இந்தப் பிரபஞ்சத்திலும் எங்கும் நிறைந்து உள்ள மாயாவி சிட்டரும் நம்மால் பூரிக்கப்பட்டு நம்மிலும், வேறுபரிபூரணம் இன்மையால் நம்மைப் பரிபூரணம் எனப்படும்!.

99 சத்து=சத்தென்றது:- பழுதையினிடத்தில் பாம்பு ஆரோபமாய் (உண்மைக்கு புறம்பாய்) உண்டாவதற்கு முன்னும், உண்டாகியிருக்கின்ற காலத்தும், உண்டாகி இருந்து அழிந்த பின்னும் அதற்காதாரமாய் திரிகாலத்திலுங் எகடாதிருக்கின்ற பழுதை (கயிறு)யைப்போல, பரமான்மாவாகிய தன்னிடத்தில் சீவேஸ்வர சக சிருஷ்டிகள் ஆரோபமாய்

உண்டாவதற்கு முன்னும் உண்டாகி விளங்கிய போதும், உண்டாகி விளங்கி அழிந்தபின்னும், அவைகட்கு ஆதாரமாய் அவைகளைப் போல் தோற்றிய திரிகாலத்திலும் கெடாமலிருக்கின்றதால் நம்மைச் சத்து என்பதாம்!.

99 சித்து = சித்தென்பது:- சூரியனானவன் தீபாதி சாதனாந் தரங்களை அபேஷியா (ஏற்காமல்) மல் தானும் பிரகாசமாக இருந்து கொண்டு தன்னை யடுத்த கட படாதிகளையும் விளக்குவிக்கின்றது போல தானும் சூரியாதி அஷ்டப் பிரகாசங்களையும் அதன் சகலத்தையும் அபேஷியாமல், சுயம்பிரகாசமாயிருந்து கொண்டு, தன்னையடுத்த அவஸ்தாத்திரயங்களை யுமிப்பிரபஞ்சங்களையும் அறிகின்றதனால் நம்மைச் சித்து என்பதாம்!.

99 ஆனந்தமா, ஆகிய = ஆனந்தமென்றது:- தானும் சுகரூபமாயிருந்து கொண்டு தன்னையடுத்தவர்கட்கும் சுகத்தை செய்விக்கின்ற அமிர்தத்தை ஒத்து (நீரைபோலும் நிழலைப்போலும்) தானும் நிரதிசயானந்தமாயிருந்து கொண்டு (இடைவெளி இன்றி இயல்பானந்தம்) தன்னையடுத்த விருத்திகளுக்குஞ்சுகத்தை செய்விக்கின்றதால் நம்மை ஆனந்தமெனப்படும்

99' பிரம்மத்தினிடத்திலே = இங்ஙனங்கூறிய பிரம்மத்தினிடமாய்:- இதனை பிரம்மமென்றது, காலத்திரயத்திலும் ஆகாயம் போல ஒருபடித்தாய் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற நாம், நித்திய சுத்தாதி லட்சணங்களுடனே கூடினபடியால் நம்மைப் பிரம்மம் என்பதாம்!.

99 சுத்தியில் = (வானில்) திரிகோண நீலபுரட்டாயுள்ள (கற்பனையில் உருவ நிண்ணயமற்ற நிலை) கிளிஞ்சிலில்,

99 ரஜதம்போல = வெள்ளி தோன்றினாற்போல,

99 மூலப் பிரகிருதி என்னும், ஒரு சக்தி உண்டு = காரணமான உற்பத்திக்குப் பிரதானமாகிய ஒப்பற்ற ஒருசக்தி உள்ளது, இதனை மூலமென்றது, விருஷோற்பத்திக்கு (மரமுண்டாகிட) வித்து காரண மாதல் போல், பிரபஞ்ச உற்பத்திக்கு இந்தப் பிரதானமே காரணமாயிருத்தலால் மூலமென்றது.

இஃதைப் பிரகிருதியென்றது, ஒரு அஞ்ஞானத் தையே பிரகிருதி என்றும், மாயை, அவித்தை, மோகம், தமசு என, அனேகவிதமாய் கூறப்படும்.

99 அந்த மூல பிரகிருதியும் = அங்ஙனங்கூறிய காரணப் பிரதானமானதும்.

99 விகிர்தகுணமாகிய முக்குணத்தோடு கூடியிருக்கும் = வேறுபாடாகிய மூன்று குணங்களுடன் பொருந்தி இருக்கும். அதினுருவம் எப்படி எனின்:- வெள்ளை, சிகப்பு, கருப்பு, நூல்களை ஒன்றாய் முறுக்கினால் எப்படியிருக்குமோ, அப்படிப்போலுள்ள இந்தப் பிரகிருதியில் அநேகங்கோடி சீவராசிகள் தங்களுடைய கருமமும் வாசனைகளுமாகிய பலத்துடனே கூடிப் பொருந்தியிருப்பார்கள், இதற்கு திருஷ்டாந்தம் எப்படி (உவமானம்) எனின், மெழுகுருண்டையில் நவலோக மணிகள் எப்படி லயித்திருக்குமோ அப்படிபோல இப்பிரகிருதியில் ஈனமாயிருக்கிறார்கள். இதனை அவ்வியத்தமென்றும் சாமானிய அவஸ்தை என்றும் மகா சுழுத்தி அவஸ்தை என்றும் பிரளயாவஸ்தை என்றும் கூறப்படும். இதற்கு திருஷ்டாந்தம்:- பூமிக்குள் இருக்கின்ற வித்தில் அங்குரம் உண்டாவ

தற்கு ஓர் பரிபக்குவ காலம் வந்தது போல, அந்தமகா சுமுத்தி அவஸ்தை எனும் பிரகிருதியில் அடங்கியிருக்கின்ற, சீவகோடிகளுடைய பரிபக்குவ காலமறிந்து, ஈஸ்வரகடாசுஷ வீக்ஷணயம் பட்டதே காலதத்துவமென்றுங் கூறப்படும்.

அப்பூமிக்குள்ளிருக்கின்ற வித்து, மழைபெய்து ஊறிய பின் முளைவிடாமலும் முன்போல் கெட்டியாயி ராமலும் உப்பிநடுவாயிருத்தல் போல், முன்போற் பிர கிருதியாயிராமல், பின்வரப் போகின்ற அகங்காரத்துவமு மாகாமல், வீங்கி நடுவாயிருத்தலினால் இதனை மகதத் துவம் எனப்படும்.

99 அந்த பிரகிருதியின் = அங்ஙனங்கூறிய பிரதானத் தினது,

99 சத்துவகுணத்தை மாயை என்றும் = சாத்வீக குணத்தை அநிர்வாச்சியமெனவும்

99 சர்வஞ்ஞவுபாதி என்றும் = சர்வஞ்ஞத்வாதி ஷட்குண ஐஸ்வரிய சம்பன்னனாகிய ஈசுவரனுக்கு இந்த மாயை உபாதியாய் இருத்தலால் சர்வஞ்ஞவுபாதி எனவும்

99 ஈஸ்வர காரண சரீரமென்றும் = ஈசுரனுக்கிது, தூல சூட்சும மிரண்டிற்கும் மாயை காரணமாயிருத்தலால் இதற்கு ஈசுவரகாரண சரீரம் என்றும்

99 சொல்லப்படும் = பிரதிபாதிக்கப்படும். அந்தப் பிரகிருதியின் சத்துவ குணம் எப்படி மாயை ஆயிற்கு எனின்:- அச்சத்துவ குணத்தில் சிற்சாயை தங்கினதால் மாயை ஆயிற்று, இதனை மாயை என்று கூறியது ஏதுக்கெனின், சர்வாந்தரியாமியாகிய ஈசுவரனுக்கு தத்துவ ஞானத்தைக் கொடுப்பதற்கு ஏதுவாயும் நிர்மலவுபாதியாயும், இந்திர ஜாலம்போல்

காலத்திரயத்தினுமில்லாத சத்தமித்தை (பொய்)யாய் இருப்பதினாலும் “யாமா சாமா” இதன் விளக்கம்:-
 யா = யாதொருத்தியானவள், மா = இல்லையோ,
 சா = அவளானவள், மா = மாயையென்றுஞ் சுருதி
 களில் கூறியிருப்பதாலும் மாயை என்பதாம்.
 சர்வஞ்ஞத் வாதி ஷட்குணமாவன:- சர்வஞ்ஞத்வம்,
 சர்வேஸ் வரத்துவம், சர்வாந்ரியாமித்துவம், சர்வ
 காரணத்வம், சர்வ நியந்தரத்வம், சர்வ சத்தித்துவம்
 என்று ஆறு வகைகளாகும். இவற்றில்
 சர்வஞ்ஞத்வமாவன:- சகல சீவர்களுடைய
 நல்வினை தீவினைகளை அறிந்து ஒருங்கே போகம்
 (புசிப்பு) அளித்தலால் சர்வஞ்ஞத்வமெனப்படும்.
 2. சர்வேஸ்வரத்துவமாவன:- எல்லாவற்றைஞ்
 சிருஷ்டித்துத் தன்னைச் சிருஷ்டிக்க ஒருத்தருமில்
 லாமையாலும், தான் சிருஷ்டித்த பதார்த்தத்தை
 ஒருவராலும் மாறுபடுத்தக் கூடாமையாலும், அஷ்ட
 ஐஸ்வர்ய சம்பன்னராய் இருக்கின்றபடியினாலும்,
 சர்வேஸ்வரத்துவமெனப்படும். அஷ்ட ஐஸ்வரிய
 மாவது:- அணிமா முதலிய அஷ்டமா சித்திகளே,
 அஷ்ட ஐஸ்வர்யமாம், இவை யாதெனில்:-
 அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராத்தி,
 பிராகாமியம், ஈஸத்வம், வசித்துவம், என்பனவாகும்,
 இவைகளின் விளக்கமாவது, அணிமா-ஆன்மா
 போன்றது. மகிமா-மகத்துவமுடையது. கரிமா-தன்
 உடல் கண்டிப்பின்றாய் கண்டிப்புள்ள வற்றை
 உருவவல்லவனாதல் இலகிமா-என்பது இலகுத்துவ
 மாதலாம். பிராத்தி-வேண்டுவன அடைதலாகும்.
 பிரகாமியம்-நிறைவுளனாதல். வசித்துவம்-எல்லாந்தன்
 வயமாக்கிடவல்லவனாதல். ஈஸத்துவம்- ஆட்சியுள்
 ளோனாதல், என்பதாம். 3. சர்வாந்ரியாமித்
 துவமாவன:- சகல ஜீவர்களுடைய புத்திக்குள்ளும்

தெரியாமலிருந்துகொண்டு அவரவர் நல்வினை தீவினைப் பிரகாரம் ஆட்டுவிக்கின்றதால் சர்வாந்தரியாமித்வமெனப்படும். 4. சர்வ காரணத்துவமாவது:- சிருஷ்டியாதி பஞ்சகிர்த்தியங்கட்கு காரணமாய் இருக்கின்றதுவே சர்வ காரணத்வமெனப்படும். 5. சர்வநியந்தரத்துவமாவது:- சமுத்திரம் கரைகடவாமலும் சூரியாதிகள் நியமம் தவறாமலும் இருக்கும்படி நியமம் செய்திடுவதே சர்வ நியந்தரத்துவமாம். 6. சர்வ சத்தித்துவமாவன:- சர்வ சத்திகட்கும் ஆதாரமானான் ஆதலின் சர்வ சத்தித்துவம் எனப்படும். இதுவே ஷட்குண சம்பன்னன் என்பதாம்.

ஈஸ்வர காரண சரீரமென்றது, சித்திரப்படத்தைச் சுருட்டி விரித்தால் எப்படியோ? அப்படிப்போல், ஈஸ்வரனுடைய விராட்டு இரண்யகர்ப்பமாகிய இரண்டு சரீரங்களையும் ஒடுக்கிவிரித்தற்கு ஏதுவாயிருத்தலால் ஈஸ்வர காரண சரீரம் என்பதாம்.

99 இந்த மாயையினிடத்திலே = இங்ஙனங்கூறிய மாயா சத்தியினிடத்திலே,

99 நிர்மல ஜல (நீர்)பிரதிபிம்பம்போல = தெளிவாயுஞ் சுத்தமாகவுள்ள தண்ணீரில், சூரியனானவன் பிரதிபலனமானால், அவன்து சாயை (நிழலுருவம்) யானது எப்படிக்கீழும் மேலும் தோன்றும்படி தெரியுமோ, அப்படிப்போல்,

99 பிரம்மம் சுலட்சுணமாக பிரதிபிம்பிக்கும் = முற்கூறிய பிரம்மம் (அப்)பிரத்யக்ஷமாக காணும்படி பிரதிபலனமாகும்!.

99 இந்தப் பிரதிபிம்ப சைதன்யத்தை = இப்படி பிரதிபலனமான சிற்சாயையை

99 சர்வஞ்ஞான ஈஸ்வரனென்று கூறப்படும்:-

சர்வர்தையும் அறிகின்ற பரனென்று, சொல்லப் படும் = இவரை சர்வஞ்ஞரென்றது, தன்னையும், தனக்காதாரத்தையும் தனக்குபாதியாய் இருக்கின்ற சரீரத்திரயங்களையும், சர்வசரா பிரபஞ்சங்களையும், அறிந்து அவைகளை யான் எனதென்னும் அபிமான மின்றி, இயற்கை ஞானியாயும், மாயாவினோதராயும் இருத்தலால், சர்வஞ்ஞர் என்பதாம்.

இவரை ஈசுவரன் என்றது, எண்குணமுடையவ னாதல் என்பதாம். அவையாவன:- 1. அனந்தஞானம் 2. அனந்ததரிசனம், 3. அனந்த வீரியம், 4. அனந்த சுகம், 5. நாமமின்மை, 6. கோத்திரமின்மை, 7. ஆயுளின்மை, 8. இடையூறின்மை, என்பனவாம்!.

99 இந்த சத்துவ மாயையினிடத்திலே = இங்ஙனங் கூறிய சத்துவகுண வித்தையினிடத்திலே,

99 சத்துவத்தில் சத்துவம், சத்துவத்தில் ரஸசு, சத்துவத்தில் தமசு, என மூன்று குணங்கள் உண்டு = சாத்வீக குணத்தில் சாத்வீகம், சாத்வீக குணத்தில் ரஜசு, சாத்வீக குணத்தில் தமசு, என்கின்ற,

99 மூன்று குணங்களுண்டு இவைகளில் = திரிவித குணங்கள் உள்ளனவாம் முற்கூறிய திரிகுணங்களில்,

99 சத்துவத்தில் சத்துவம் பிரதானமாகும் போது = இச்சாத்வீக குணமாயையினிடத்தில் சாத்வீககுணம் அதிகரிக்குங்காலையில்,

99 அதில் பிரதிபித்த ஈஸ்வரன் = அந்த சத்வகுண மாயையினிடத்தில், பிரதிபலனமான சிவனுக்கு, :- தமனியத்தானை தரித்தவராயும், சர்வாபரணராயும், புரிநூல் அழகராயும், நவரத்ன மணிமகுட கனகக் குண்டல கேயூரராயும், கடக கங்கண கௌஸ்துவா

பரணராயும், நீலமேக சியாமள ஸ்வரூபராயும், பசும் பொற்பீதாம்பரதாரிதாயும், பைந்துளாய் மௌலியாயும், பஞ்சாயுத பாணியாயும், பதுமைபாகராயும், கருடாருடராயும் (இவைகள் அனைத்தும் ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் சர்வ அலங்காரசோபித வர்க்கங்களாம், ஆகமவிதி கூறும்படிக்கு) ஸ்ரீவைகுந்த பதியாயுமிருந்து,

- ११ சகத்தை = பிரமாண்ட பிண்டங்களாகிய சர்வசராசர பிரபஞ்சங்களையும்,
- ११ ரக்ஷிக்கையினால் விஷ்ணுவென்றும் = சீவர்களுடைய நல்வினை தீவினைகளையறிந்து இதாகிதமென்னும் திதித்தொழில் (சுகதுக்கங்களை வழங்குதலை) செய்கின்றதனால்,
- ११ விஷ்ணுவென்றும் = திருமால் எனவும்,
- ११ சத்துவத்தில் ரஜசு பிரதானமாகும்போது = சாத்வீக மாயையினிடத்தில் ரஜோ குணம் அதிகரிக்குங்காலையில்,
- ११ அதில் பிரதிபித்த ஈஸ்வரன் = அந்தச் சத்துவ மாயையினிடத்தில் பிரதிபலனமான = சிவனுக்கு:- தவளக்க லிங்கம் தரித்தவராயும், தமனியவண்ணராயும், சிகை எக்ஞோபவீதராயும், மணிமகுட கனக குண்டல கேயூரராயும், கடக கங்கணம் அணிந்தவராயும், சுவேத பீதாம்பர தாரியாயும், சுருதிவாக்கியராயும், பஞ்சாயுதராயும், தண்டு கமண்டல பாணியாயும், சரசுவதி சமேதராயும் அன்ன ஆருடராயும் பிரம்ம லோகாதிபதியாயும், (பிரம்மனுக்குரிய, ஆகம விதிப்படியான சர்வாலங்காரத் தோற்றவர்ணனையாம்) பத்மாசனராயுமிருந்து.

- 99 சகத்தை சிருஷ்டிக்கையினால் பிரம்மனென்றும் = பிரம்மாண் பிண்டங்களாகிய சர்வசராசர பிரபஞ்சங்களையும், ஜீவர்களுடைய சஞ்சிதகர்மங்களை (முற், பல பிறவிகளின் வினைப்பயன்) அறிந்து உற்பத்தி செய்கின்றதனால் விரிஞ்சன் எனவும்,
- 99 சத்துவத்தில் தமசு பிரதானமாகும் போது = சாத்வீக குணமாயையினிடத்தில், தாமதகுணம் அதிகரிக்குங்காலையில்,
- 99 அதில் பிரதிபிம்பித்த ஈஸ்வரன் = அந்த சத்துவமாயையினிடத்தில் பிரதிபலனமான சிவனுக்கு:- சார்த்தூல சருமம் (புலித்தோல்) அணிந்தவராயும், தந்தியுரிப் போர் வையராயும், சந்திரகுடராயும், சர்ப்ப ஆபரணராயும், செஞ்சடா மகுட சிரோரத்ன பன்னக குண்டல கேயூரராயும், பொன்னித்திசேர் புயத்தராயும், புயங்க கங்கணராயும், புரிநூல் அழகராயும், சிலம்பணி தாளராயும், திரிபுராந்தகராயும், திரிநேத்ரதாரியாயும், திரிபுண்டர அழகராயும், மாணிக்க மணிவண்ணராயும், மலைமகள் பாகராயும், பஞ்சாயுத பாணியாயும் (இது ஆகம விதிப்படியான, உருத்திரனின் சர்வாலங்கார தோற்ற வர்ணனை) இடபாருடராயும் கைலாயபதியாயுமிருந்து.
- 99 சகத்தை உபசம்மாரம் பண்ணுகையினால் = பிரம்மாண் பிண்டங்களாகிய சர்வசராசர பிரபஞ்சங்களையும், ஜீவர்களுடைய பிராதத்வம் (பிறவினைப்பயன்களின் ஒழிவு) ஒழியுங்காலமறிந்து, உபசங்காரம் பண்ணுகையினால்,
- 99 உருத்திரனென்று சொல்லப்படுவன் = சங்கரன் என்றும் வசனிக்கப்படுவன்.

99 இப்படி மூலப்பிரகிருதியின் சத்துவகுண கற்பனை சொல்லப்பட்டது.

99 =மேற்கூறிய வித்தியா தத்துவம் முதலிதுகாறுங் கூறியவையே, மூலகாரண பிரதானத்தினது சாத்வீக குண (கற்பனை தோற்றமான) அத்தியாசஞ் சொல்லியது.

99 இனிமூலப் பிரகிருதியின் ரஜோகுணம் அநேக ரூப மாய் பிரிந்து =மேற்காரமான பிரதானத்தினது இராஜ ஸகுணம் நாநாவித வடிவமாய்ப் பிரிவுண்டாகி,

99 அவித்தைகள் என்றும் ஜீவ காரணசரீரங்கள் என்றும் ஒன்றற்கொன்று தாரதம்மியமாகச் சொல்லப் படும் = அஞ்ஞானங்கள் என்றும் சிதா ஆபாசர்களுக்கு இந்த அவித்தை அநாதியான (தோற்ற ஒடுக்கங் கூடுந்தல) தேகங்கள் என்றும் ஒரு குணத்திற்கொரு குணம் ஏகதேசமுடையவை களாகக் கூறப்படும்:- இம்மூல பிரகிருதியின் இரஜோகுணமெம்படி அவித்தை ஆயிற்றுஎனின், அந்த ரஜோ குணத்தில் சிற்சாயை தங்கினதால், அவித்தை ஆயிற்று, இதனை அவித்தை என்று கூறியதுயாதுக்கெனில், சிதாபாசர்களுக்கு தத்துவ ஞானத்தைக் கொடுப்பதற்கு ஏதுவாயும் மலின உபாதியாயும், அறியாமையாயும், காலத்திரயத் திலுமில்லாத சுத்தமித்தையாயும், இருப்பதனால் அவித்தைகள் எனப்படும்.

இனியுமிதனை சீவகாரண சரீரங்கள் என்றது ஏதெனில்,- சித்திரப்படத்தை சுருட்டி விரித்தால் எப்படியோ, அப்படிப்போல், சிதாபாசர்களுடைய தூல சூட்சுமமாகிய இரண்டு சரீரங்களையும், அடக்கிவிரித் தற்கு ஏதுவாயிருத்தலால், சீவகாரண சரீரங்கள் எனப்படும்.

- 99 இந்த அவித்தைகளிடத்திலேயும் = இங்ஙனங்கூறிய அஞ்ஞானங்களின் இடத்தும்.
- 99 மலினஜல பிரதிபிம்பம் போல = சேற்றினாற் குழம்பின தண்ணீரில் சூரியனானது பிரதிபலனமானால் (தோற்றுவதான) அவனது சாயையானது, அந்தச் ஜலத்தில் எப்படி விளக்கமுறத் தோற்றாதோ அப்படி போல,
- 99 பிரம்ம சைதன்யம் பிரதி பிம்பிக்கும் = பிரம்மக்ஞானம் பிரதிபிம்பிக்கும்.
- 99 இந்தப் பிரதிபிம்ப சைதன்யங்களை = இங்ஙனங்கூறிய ஞானப் பிரதிபலனங்களை,
- 99 கிஞ்சிக்குர் என்றும், சீவசிதாபாசர் என்றும், பிராக்ஞர் என்றுஞ்சொல்லப்படும் = அற்பஅறிவினை உடையவர் என்றும், சித்துத், தன்மையின்றி ஆபாசத் தன்மை உள்ளவர்களான ஜீவர்கள் என்றும், பிரக்ஞை (குறிக்கொள்ளும் பரோட்ச ஞானம்) உடையவரென்றுங் கூறப்படும், :-
- இவர்களைக் கிஞ்சிக்குர் என்றது முன்பின் ஒன்றுமறியாமல் தேகாதிகளை யாதானென்றும், சம்சாராதிகளில் எனதென்கின்ற அபிமானாகாரராய் துக்க ஜீவனம் பண்ணிக்கொண்டுமிருப்பதனால் கிஞ்சிக்குர் எனப்படும், சிதாபாசரென்றது யாதெனில், குழம்பின ஜலத்தில் ஆதித்தன்போலப் பிரதிபிம்பித்தும், அவற்றில் ஆதித்தன் இல்லாதது போல, சித்துப்போலத் தோன்றியும் சித்து லட்சணமில்லாததனால் சிதாபாசர் எனப்படும். சீவரென்றது? சாக்கிரம் முதல் மோக்ஷபரியந்தம் ஜீவித்துத் துக்க ஜீவனம் பண்ணுவோர் ஆதலின், ஜீவரெனப்படும். இவரை பிராக்ஞரென்றது, சுயம்பிரகாச ஸ்வரூபராய்

இருக்கின்றபடியாலும், அந்தக்கரண வியாபாரமின்றிச் சுழுத்தி அவஸ்தையை அறிந்து கொண்டிருப்பவர் ஆதலாலும், மிகுந்த அறிவினையுடையவராதலாலும் பிராக்ஞர் எனப்படுவதாம்!.

99 இந்த அவித்தைகளிடத்திலேயும் ரஜஸில் சத்துவம், ரஜஸில் ரஜஸு, ரஜஸில் தமசு, என மூன்று குணங்களுண்டு = இங்ஙனங்கூறிய அஞ்ஞானங்களினிடமாய் ரஜோகுணத்தில் சாத்வீக குணமும், ரஜோகுணத்தில் ரஜோகுணமும், ரஜோகுணத்தில் தமோகுணமும், என்றபடியான திரிகுணங்கள் உளவாம்.

99 இரஜஸில் சத்துவம் பிரதானம்போது = முற்கூறிய ரஜோகுண அவித்தையில் சாத்வீக குணம் அதிகரிக்குங் காலையில்,

99 அதில் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன் தத்துவக்ஞான நிஷ்டனாவன் = அந்த ரஜோகுண அவித்தையில் பிரதிபலனமான சீவர்கள் சத்தியக்ஞான அநுசந்தான முடையவர்களாவார்கள்;- இவர்களை தத்துவ ஞான நிஷ்டரென்றது, தானல்லாத முப்பத்தைந்து தத்துவங்களும் ஓரவஸ்தையில் கண்டது ஓரவஸ்தையில் நசித்தலினால், துவிதமென்றுகண்டு முப்பத்தி ஆறாந்தத்துவமாகிய பரதத்துவமே தானென்று, அனன்னியமாய் அனுபவித்து நின்றலினாலும், துவித விசிட்டாத்துவித ஞானமின்றி அப்பிரதிபந்த அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரமாயும், ஜீவேஸ்வர செகத்து மித்தை என்றும், சின்மாத்திரமே உண்மை என்றும் அதுவே தானென்றும் அறிந்திருக்கின்றவர்களே தத்துவக்ஞான நிஷ்டர் எனப்படும். அன்றியும் உண்மை ஞானத்தில் மனமடங்கினவரென்றும் நாமமாம்!.

- 99 ரஜஸில் ரஜஸு பிரதான மாகும்போது = முற்கூறிய இரஜோ குண அவித்தையில் ரஜோ குணம் அதிகரிக்குங் காலையில், (அப்போத்து)
- 99 அதில் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன் = அந்த ரஜோகுண அவித்தையில் பிரதிபலனமான ஜீவர்கள்.
- 99 காமக் குரோதபரனாய் கர்ம நிஷ்டனாவன் = கர்மானுஷ்டானமுடையவர்களாவார்கள், :- இவற்றில் காமக்குரோதிகளாவன, காமம், குரோதம், லோபம் மோகம் மதம் மாச்சர்யம் என்பனவாம், கர்மாநுஷ்டானமாவன, நித்தியம் நைமித்தியம் காமியம் நிஷேதம் பிராயச்சித்த என ஐந்து விதகர்மங்களாகும், இவைகளில் நித்திய கர்மங்களாவது?,,, ஸ்நான பானம், சந்தியாவந்தனம், ஜெபம், ஓமம், தேவதற்பணம் வைஸ்வதேவம் பசுபந்தனம் முதலியனவாம், நைமித்யகர்மமாவன, சங்கராந்தி, பர்வம், அர்த்தோதயம், மகாவுதய, முதலிய புண்ணியக் காலங்களில் நீராடுதலும் தேவதா மூர்த்திகளின் தரிசனமுமாம், காமிய கர்மங்களாவன, பிரம்மம், தெய்வம், பூதம், பிதூர், மானுடம், முதலிய, ஐந்துவிதயாகங்களைச் செய்தலாகும் (அதெப்படி எனின்) வேதம் ஓதுதல், ஓதுவித்தல், கல்வி கற்றல் முதலியன பிரம்மயாகம். ஓமம் வளர்த்தலே தெய்வயாகம், பலி ஈதல் பூதயாகம், அமாவாசை, திதி, தர்ப்பண முடித்தல், பிதூர்யாகம், இரப்போருக்கு, உணவு, உடை, பொருளீதலே, மானுடயாகமுமாம், இவைகளுடன் சோமவார விரதாதிகளைச் செய்தலுமெனப்படும்.

‘நிஷேத கர்மமாவது, பிறனில் விழையாமை, கள்ளாமை, கொல்லாமை, கள்ளுண்ணாமை, பொய்யாமை முதலிய நியமம் பூண்டிருந்தலாம், பிராயச்சித்த கர்மங்களாவன, சாந்திராயணம், கிரிச்சரம், சலபக்ஷணம்,

வாயுபக்ஷணம் தீர்த்த யாத்திரை முதலிய கருமங்களைச் செய்தலாம், இந்தக் கருமங்களினால் பயன்யாதெனில், தேகமிருக்கும்ப்டும் நித்திய நைமித்திய கருமங்களைச் செய்து வந்தால், பிராரத்வம் போகும்மெனவும், காமிய கருமங்களைச் செய்துவந்தால், சுவர்க்கபோக முண்டாகு மென்றும், நிஷேத பிராயச்சித்த கருமங்களைப் பண்ணி வந்தால், சஞ்சித வினைகள் ஒழியும் என்றும், அதனாலேயே முத்திவருமெனவும் ஆதி கருமகாண்டங்களிற் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றன, எனச் சிலநூலாசிரியர்கள் கூறுவார்கள். அது முத்தியன்று.

“அது முத்தியன்றாயின் இந்த ஐந்துவித கருமங்க ளுக்கும் பிரயோசனம் யாதெனின், காமிய கர்மத்தினால் ஞானம்வரமாட்டாது, சுவர்க்கலோகப் பிராப்தியுண்டா தலும், தேவத்துவமும் மேலுங்கீழும் போகிறதும் வருகிறதும், ஹானிவிருத்திகளும், லாபா லாபங்களும் ஜெனன மரணங்களும் வரும், நிஷேத பிராயச்சித்த கருமங்களும் புருடனுக்குக் கருமத்திலதி காரத்தை உண்டுபண்ணிப் பிரத்தியபாயத்தை நிஷேத கர்ம முண்டு பண்ணிப் பிராயச்சித்த கர்மம் போக்கா நிற்கும் ஆதலால், இந்த திரிவிதகர்மங்களும் சாதனமன்று.

முற்கூறிய நித்திய நைமித்ய கர்மமிரண்டுந்திரி விதமாயிருக்கும், அதெப்படி எனின்; சத்துவகர்மம், ரஜோ கர்மம், தமோ கர்மமெனத் திரிவிதமாம், அவற்றுள் இராஜத தாமத கர்ம மிரண்டும் பவமரண துக்கங்களை அபிவிர்த்தி செய்யும் ஆதலால், அவைகளாலும் ஞானம் வராது, சத்துவகர்ம மாத்திரமே சித்த சுத்தியை உண்டாக்குவதனால், ஞானசாதனமாம், இப்படியிச் சத்துவ கர்மத்தினால் ஏகதேசமாயுண்டாகும் சித்த சுத்தியைக் குறித்துச் சிலர் ஞானபரம்பரை என்று கூறுவார்கள். ஆயினும், இச்சத்துவ கர்மம்

பண்ணுங்கால் ஈசுவரார்ப் பண (பயன் கருதாது
 நிட்காம) மாகப்பண்ணினால், இந்நிஷ்காம
 புண்ணியத்து வாரா சித்தசுத்திவரும். இந்த சித்த
 சுத்தித்துவாரா சற்குருலாபமுண்டாகும் இச்சற்குரு
 லாபத்துவாரா சிரவணமுண்டாகும், அச்சிரவணத்து
 வாராமனனமுண்டாகும் இம்மனனத்துவாரா நிதித்தி
 யாசனமுண்டாம், இந்நிதித்தியாசனத்துவாரா சமாதி
 ஞானம் உண்டாகும், இச்சமாதி ஞானத்து வாரா
 சாக்ஷாத்காரம் அடைவார்கள், ஈதிப்படி அன்றேல்
 கன்மங்களில் புத்தி அமுந்தினவர்கள் ஆவார்கள்?

“இரஜஸில் தமசு பிரதானமாகும் போது = முற்கூறிய
 ரஜோகுண அவித்தையில் தமோ குணம் அதிகரிக்குங்
 காலையில்,

99 அதில் பிரதிபிம்பத்த சிதாபாசன் = அந்த ரஜோகுண
 அவித்தையிலே பிரதிபலனமான, ஜீவன்

99 சோம்பல் நித்திரை மயக்கம் ஆகியவைகளை
 அடைவன் = தனக்குரிய சுதர்மத்திலும் சத்திய
 புத்தியில்லா நெடிய சோம்புலுயும் தனது சித்தத்தை
 வசஞ்செய்யும், வனிதாதியை மறக்கச் செய்யும்
 பெரியதுயிலிலும், இகபர தன்மாதன்ம மின்னதெனச்
 சிந்திக்க அறியாத பித்தரைப்போலும், அதிக
 உண்மத்தமாகிய இவைகளைப் பொருந்துவன், :-
 இவைகளின் சுதர்மம் யாதெனில், தனக்குரிய
 குலதர்மமும், பசிதாக நிமித்தம் அன்னபானாதிக்
 கிராகியமும், மலமூத்திரவிசர்ச்சனாதிகளும் பண்ணு
 கின்றதாம்.

99 இப்படி மூலப் பிரகிருதியின் இரஜோகுணம்
 கற்பனை = அதியாசம்; கற்பனை என்றது, திரிகாலத்
 தினுமில்லாததை கற்பிக்கின்றது, இங்ஙனங் கூறிய
 மாயை அவித்தையே ஜீவேஸ்வரர்கட்குக் காரண

சரீரமென்றும், அகங்காரத்வமென்றும் ஆனந்தமய
கோசமெனவும், சுழுப்தி அவஸ்தை எனவும்,
பெயராம் இதனை அபிமானிக்கின்ற ஜீவர்களுக்குப்,
பிராக்ஞ அந்தர்யாமி என்றுங் கூறப்படும். முற்கூறிய
அவித்தையிற் பிரதிபிம்பித்த ஜீவர்களுக்குப் போக
சாதனமுண்டாகும் நிமித்தம், உபயகாரணராயிருக்
கின்ற ஈசுவர வீக்ஷணயத்தினால் தனுகரணாதிகள்
உண்டாகும் பொருட்டு,

- 99 சொல்லப்பட்டது = கூறப்பட்டது.
- 99 இனி மூலப்பிரகிருதியின் தமோ குணத்திற்கு =
மேல் காரணமான முக்கியத்தினது தாமத குணப்
பிரகிருதிக்கு,
- 99 ஆவரணம் விட்சேபம் என இரண்டு சத்திக
ளுண்டு = மறைப்பு தோற்றம் என்கின்ற
உபயசக்திகள் உளவாம்.
- 99 இவ்விரண்டில் ஆவரணசத்தியானது = இவ்வுபய
சக்திகளில், மறைப் பொன்னுஞ்சத்தியானது.
- 99 தத்துவ ஞானியையும் ஈசுவரனையுந் தவிர = மெய்
ஞானியையும் பரனையும் ஒழிய,
- 99 மற்றைச் சீவர்க்கெல்லாம் = ஏனைய சிதாபாசர்களுக்
குள்ள,
- 99 சரீரத்திரயம் சிதாபாசன் சாட்சிசைதன்யம் = ஸ்தூல
சூட்சுமகாரணம் என்கின்ற இத்தே கம் மூன்றையும்
நானென்று அபிமானஞ் செய்கின்ற ஜீவனையும்,
இங்ஙனங்கூறிய தத்துவங்களை எல்லாம்
பகுத்தறிகின்ற சாசுஷிக்ஞானமும்,
- 99 என்னுமிவைகளின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதம்
தெரியவொட்டாமல் மறைக்கும் = எனக்கூறிய
இத்தத்துவங்களுக்குள் ஒருதத்துவமிருந்தபடி, ஒரு

தத்துவ மிராத வேறுபாடுகளை அறியக்கூடாமல் ஒழிக்கும்,:- திரைக்குள் இருப்பவரைத் திரையானது எப்படி இன்னாரின்னாரென்கிற நாமரூபந் தெரிய வொட்டாமல் மூடிக்கொள்ளுமோ அப்படி மூடிக்கொண்டிருக்கும். இந்த ஆவரண சத்தியானது தத்துவஞானியையும் ஈசுவரனையுந் தவிர, ஏனைய சீவர்களை மறைக்குங் காரணம் என்ன எனில், ஞான ஆசிரியரின் உபதேசவாக்கியத்தாலும் விசாரணை ஞானபலத்தாலும், அஞ்ஞான ஆவரணம் நிவிர்த்தியாகி, நித்திய அபரோக்ச அகண்டாதீத, ஏகரஸ சுயம்பிரகாச சொரூப, சாக்ஷாத் காரகமாக இருத்தலால் மெய்ஞானியையும் உஷ்ண நாபியைப் போல (நெருப்பில் மறைந்துள்ள உஷ்ணம் போல) சக சிருஷ்டிக்கு நிமித்தவுபாதான காரணராயும், மாயாரகிதராயும் இயற்கை ஞானியாயும் இருத்தலால் ஈஸ்வரனையும் மூடாமல், மாயாசகிதரா (பொய்யுடனே யிணைந்திருப்பவர்) யிருக்கின்ற, மற்றைய ஜீவர்களின் உணர்வு விழியினால் தரிசனமாகாதபடி குருடாக்கி மூடிக்கொள்ளுமென்றறிக.

99 இதனால் மறைபட்ட ஜீவர்கள் = இந்த ஆவரண சத்தியால் மூடப்பட்டிருக்கின்ற சிதாபாசர்கள்,

99 இந்த இருபத்தி ஒன்பது தத்துவங்களையும் ஒருமைப்பாடாக நானென்று அபிமானிப்பர் = அபிமானஞ்செய்குவர்:- இவை எப்படி நானென்று அபிமானஞ்செய்குவர் எனில், நான் பருத்தவன் இளைத்தவன் என்ற சட்கோச தூலசரீரத்தையும், நான் வசனாதி போக்குவரத்துக் கிரியைகளை செய்தேன் என்கின்ற வாக்காதி கன்மேந்திய பஞ்சகத்தையும், நான் கண்டேன் கேட்டேன் என்று

சுரோத்ராதி ஞானேந்திரிய பஞ்சகத்தையும், நான் பசிதாக முடையவனென்று, பிராணாதி பஞ்சகத்தையும், நான் சங்கற்பித்தேன் நிச்சயித்தேன் என்று அந்தக்கரண பஞ்சகத்தையும், நான் அறிந்தேன் அறியேன் என்று, ஜீவன் அவித்தையையும், இவைகளுக்கு இலட்சணமாகவும், அசங்க கூடஸ்தரா (கொல்லனடைகல்)கவும், இருக்கின்ற ஆத்ம ஸ்வரூபமாயிருக்கின்ற தன்னை, தானல்லாதவைகளாயிருக்கின்ற, இந்த இருபத்திஎட்டு தத்துவங்களுடனும் ஒன்றாய்க்கூட்டி எல்லாவற்றையும் நான், எனது, தனதென்றும் அபிமானஞ்செய்குவரென்று அறிக!.

- 99 இந்த அபிமானத்தை அகங்காரகிரந்தி என்றும் = இங்ஙனங் கூறியபடி அபிமானஞ்செய்வதை அகம் பாவத்தில் அமுந்தியது எனவும்,
- 99 சம்சாரபந்தமென்றும் சொல்லப்படும் = கூறப்படும் :- சம்சாரபந்தமாவன, சாதி, வருணம், ஆச்சிரமம், அதனதன் தன்மாதன்மம், அதனதன் பலமான சுவர்க்க நரகம், அதன்சேடமான (எஞ்சிய) அனந்த பவமரணாதிகளே சம்சாரபந்தமெனப்படும். இவைகள் எப்படி பந்தாகுமெனின், திருடன் அன்னியர் பொருளைக் கவர்ந்து கட்டுப்பட்டுத் துன்புறுதலே போல், ஜீவன் தனக்கே இயல்பாயுள்ள பிரம்மானந்த சுகத்தைவிட்டு, தனக்குரிமையில்லாத விஷயானந்தத்தைப் புசித்து, மேற்கூறிய சாதிவருண முதலியன வற்றுள் கட்டுண்டு சுகதுக்கமடைதலே, பந்தம் எனப்படும்.

“சற்குரு கடாசஷத்தினாலே இந்த ஆவரணம் நீங்கி = ஞானச்சாரியாரது கருணையினாலே இங்ஙனங்கூறிய மறைப்புகள் ஒழிந்து,

“இருபத்தி ஒன்பது தத்துவங்களினும் ஒன்றுக்கொன்றுள்ளபேதம் பேதம் தெரிகின்றதே = தத்துவங்களிருபத்தி ஒன்பதின் ஒருதத்துவமிருக்க ஒருதத்துவமிராத வேறுபாடுகளை அறிகின்றதே,

“முத்தியாம் = மோக்ஷமாம்:- சற்குருவானவர் மாயையுற் பத்திமாயை நாசம், அவித்தை உற்பத்தி அவித்தை நாசம் அஞ்ஞானமிவைகளை அறிந்த கற்றி இருத்தல் ஞானத்தை அறிந்தடைந்திருத்தல் முதலிய இந்த ஆறுலக்ஷணங்களையுமுடையவரே சற்குரு எனப்படும், அன்றியும் குரு என்றது? கு, எனுமஞ்ஞான இருளை, ரு-வெனும் பிரகாசத்தினால் கெடுக்கப்பட்டதனால் குரு என்றது.

:- இம்மை மறுமைகளில் சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்கின்ற வசியம் முதலிய அஷ்ட கருமங்களைப் போதிக்கின்ற நிகிதாச்சாரியார் முதலான, ஆசிரிய பேதமிருப்பதால், ஞானேசாரியார் என விசேஷித்துக் கூறினம்!.

வசிய முதலிய அஷ்டகருமமாவன:- 1-வசியம் 2-மோகனம் 3-ஸ்தம்பனம் 4-ஆகருக்ஷணம் 5-உச்சாடணம் 6-வித்துவேக்ஷணம் 7-பேதனம் 8-மாரணம் முதலியவாம் ஈதன்றியில் உத்தமகுரு எனவுமாம், இந்த இருபத்தி ஒன்பது தத்துவங்களையும் எப்படி தானன்று என்றறிவது எப்படி எனில் திரையை நீக்கினவுடன், திரைக்குள்ளிருந்தவரை இன்னாரின்னா ரென்று பகுத்து அறிகிறதுபோல, ஞானாச்சாரியாரின் உபதேச வாக்கியத்தினால், ஆவரண சத்தியினாலுண்டான மறைப்பு நீங்கினவுடன், இந்த இருபத்தி எட்டுத் தத்துவங்களுக்கும் இலட்சுணமாகவும், அசங்ககூட ஸ்தராகவும், நிசொருபராகவும் இருக்கின்ற, ஆத்ம சொருபமாகிய தன்னைப் பிரத்யக்ஷமாக அறிந்து தனக்கு அன்னியமாகயிருக்கின்ற, இந்த இருபத்தி

எட்டுத் தத்துவங்களையும், என் காணி என் வீடு, என்று ஒரு புருடனுக்கு எப்படி புறம்பாகக் காணப்படுகிறதோ, அப்படியே, என்தூல சரீரம் பருத்தது இளைத்தது என்றும், என் வாக்காதி கன்மேந்ரியங்கள் வசனாதி கிரியை செய்தது என்றும், என் சுரோத்ராதிஞானேந் திரியங்கள் சத்தாதி முதலியன கேட்டல் செய்தன வென்றும், என்பிராணாதி பஞ்சவாயுக்கள் பசிதாகம் முதலியன உடையதென்றும், என் மனாதி அந்தக் கரணங்கள் சங்கற்ப விகற்பங்களை உடையதென்றும்,

என் ஜீவன் அவித்தை அறிவு அறியாமையை உடையது என்றும் இவைகளைத் தனக்குப் புறம்பாகக் கண்டு அந்த இருபத்தி எட்டுத் தத்துவங்களும் தானன்று என்றும், அவைகளின் தாதாந்மிய அத்யாச வேறுபாடுகளை யுக்திப்பிரமாண அனுபவங்களினால் தீர்விசாரித்து அறிகின்றதே, தானன்று என அறிகின்ற தாம் அஃதன்றியும், இந்த இருபத்தி ஒன்பது தத்துவங் களினுள்ள பேதம் தெரிகின்றதே முத்தி எனப்பாடம் ஒதுவாருமுள்.

99 இப்படி ஆவரண சத்தியின் காரியம் சொல்லப் பட்டது = இந்தப்பிரகாரம் மறைப்பென்னும் சத்தியி னது தொழிலைக் கூறப்பட்டது.

99 இனி, விட்சேப சத்தியினின்றும் = இதற்கு மேல் தோற்றமென்னுஞ் சத்தியினிடமாய்,

99 சப்த தன் மாத்திரையான ஆகாசம் தோன்றிற்று = ஒலியினம்சமான வெளி உண்டாயிற்று,

99 ஆகாசத்தினின்றும் பரிசதன்மாத்திரையான வாயு தோன்றிற்று = அந்த வெளியினிடமாய், ஊறினம் சமானவளி உண்டானது,

99 வாயுவினின்றும் ரூபதன்மாத்திரையான அக்கினி தோன்றிற்று = அந்த வளியினிடமாய் ஒளியினம் சமான அனுலுண்டானது,

- 99 அக்கினியினின்றும் = அந்த அனலினிடமாய்,
- 99 ரச தன்மாத்திரையான அப்பு தோன்றிற்று = சுவையினம்சமான புனலுண்டானது,
- 99 அப்புவினின்றும் கந்த தன் மாத்திரையான பிருதிவி தோன்றிற்று = அந்தப்புனலினிடமாய் நாற்றத்தின் அம்சமான மிருத்திகை(புவி) உண்டானது,
- 99 இந்த சூட்சும பஞ்சபூதத்திற்கு காரணமாயிருக்கின்ற விட்சேபசத்தியினிடத்திலே, = இங்ஙனங் கூறிய நொய்மையான ஐம்பூதத்திற்கு மூலமாயிருக்கின்ற தோற்றமெனும் சத்தியினிடமாய்,
- 99 தமசில் சத்துவம், தமசில் ரஜஸ், தமசில் தமசு, என்னுமிவை அற்பங்கருவாக இருந்தபடியினால் = தமோகுணத்தில் சாத்வீககுணமும், தமோகுணத்தில் இராஜகுணமும், தமோ குணத்தில் தமோகுணமும், என்னுமிவைகள் சூட்சுமமாக அடங்கியிருந்த தன்மையினால்,
- 99 அதன் காரியமாகிய இந்தக் தன்மாத்திரைகளான பஞ்சபூதங்களும் முக்குணங்களுடனே பிறந்தன, = அந்த விட்சேபசத்தியினுடைய தொழிலாகிய, இந்தத் தன்னம்சங்களான சூட்சும ஐம்பூதங்களும் மூன்று குணங்களுடனே தோன்றின.
- 99 இந்த பஞ்ச பூதங்களுக்கு தன்மாத்திரைகள் என்றும், அபஞ்சீகிருத பூதங்களென்றும், நொய்ய பூதங்கள் என்றும், சூட்சும பூதங்கள் என்றும், முக்குண பூதங்கள் என்றும் சாத்திரங்களில் நாமஞ் சொல்லப்படும்! = இங்ஙனங் கூறிய சூட்சும ஐம்பூதங்கட்கு, தன்னம்சங்கள் எனவும், பஞ்சீகரணமாகாத பூதங்கள் எனவும், நொய்ய (நேத்திரத்தினாலறிய கூடாத பூதங்கள்) என்றும், திரிகுணசகித பூதங்கள் என்றும், சாஸ்திரங்களில் பெயர் கூறப்படும்.

- 99 இந்தச் சூட்சும பஞ்சபூதங்களினின்றும், சூட்சும சரீரங்களும் தூல பூதங்களும் தோன்றும், = இங்ஙனங் கூறிய நொய்மையான பூதங்களிலிருந்தும், நேர்மை யான தேகங்களும், பருமையான பூதங்களும், உண்டாகும்.
- 99 அஃதெங்ஙனமெனில் ஆகாசமுதலான பஞ்சபூதங்களின் சத்துவாம் சத்திலே, பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரை எடுத்து ஒன்றாகக்கூட்டி வைத்தது அந்தக்கரணம் = அவைகள் உண்டாகுவது எப்படி என்றால், ககனம் (வெளி) முதலிய சூட்சும ஐம்பூதங்களுடைய சாத்வீக குணாம்சத்திலே, ஒவ்வொரு பூதங்களில் ஒவ்வொரு மாத்திரை எடுத்து ஒன்றாகச் சேர்த்தது அகக்கரணம்.
- 99 இந்த அந்தக்கரணத்தில் ஆகாசத்தின் அம்சம் கூடினதற்கடையாளம், = இங்ஙனங்கூறிய அகக்கரணத்தில் வியோமத்தின் (ஆகாசம்) அம்சம் புணர்ந்ததற்கு இலக்கணம்.
- 99 இந்த அந்தக்கரணமும் ஆகாசத்தைப் போல = இங்ஙனங்கூறிய அகக்கரணமான திருக்கும் ஸ்தானம் யாதென்னில், சிரசின் உச்சியை ஆசிரயித்துக் கொண்டும், இதற்கு அதிஷ்டான தேவதை சதாசிவனால் பிரேரிக்கப்படுகின்ற, இவ்வந்தக்கரணமானது சதுர்வித (நான்குவடிவ) பூதங்களுக்கும் இடங்கொடுத்திருக்கின்றதற்கு ஒப்பாய்,
- 99 சகலமான கேள்வி பதில் விஷயாதிகட்கும் இடங்கொடுத்துத் தரிக்கின்றது, = ஒலிகள் அனைத்திற்கும் அகமீந்து தங்குகின்றது.
- 99 இப்படித் தரிக்கின்ற விருத்திக்கு உள்ளம் என்று பெயர் = இங்ஙனந் தங்குகின்ற விவகாரத்திற்கு தேஜஸ் (ஒளி) உள்ளம் என்று பெயர்.

- 99 இந்த அந்தக்கரணத்தில் வாயுவினம்சம் கூடினதற்கு அடையாளம், = இங்ஙனந் தேஜஸு என்று கூறிய அகக்கரணத்தில் சதாகதியின், (காற்றின்) அம்சம் கூடினதற்கு அறிகுறியாவது,
- 99 இந்த அந்தக் காரணமும் = இங்ஙனங்கூறிய அகக் கரணமானதிருக்கும் ஸ்தானம் யாதெனின் கண்டஸ்தானத்தை ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும், இதற்கு திஷ்டான தேவதையாதெனின் சந்திரன், அவ்வதிஷ்டானதே வதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட அந்தக்கரணமானது, நாநாவாய்த் தோற்றப்பட்ட கற்பித விசயங்களைச் சத்தியமாகக் சங்கற்பித்து அவைகளிற்காமக் குரோதிகளை அடைந்து சமுசய (சந்தேகங்கள்) சாஞ்சல்யத்துடன்,
- 99 வாயுவைப்போல அலைகின்றது = இடைவிடாது சலிக்கின்ற சமீரணனுக்கு (காற்றுக்கு) ஒப்பாய், விஷயங்களிற் சுழன்று வருகின்றது.
- 99 இப்படி அலைகின்ற விருத்திக்கு மனமென்று பெயர் = இவ்வண்ணம் வருந்துகின்ற விவகாரத்திற்கு மானதம் என்று நாமம்.
- 99 இந்த அந்தக்கரணத்தில் அக்கினியினம்சம் கூடினதற்கு அடையாளம் = இங்ஙனம் மானதமென்று கூறிய அகக்கரணத்தில் தேயுவினம்சம் அடுத்ததற்கு அங்கம் இந்த அந்தக் கரணமும் = இங்ஙணங்கூறிய அகக்கரணமானதிருக்கும் ஸ்தானம்யாதென்னில், இருதயஸ்தானத்தை ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும், இதற்கதிஷ்டான தேவதை யாதெனில் (சதுர்முகன்) ஸ்தானம்யாதெனின் (இருதய ஸ்தானத்தை ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும்) அச்சதுர்முகன திஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட அந்தக் காரணமானது, மனத்தினாற் சமுசய சாஞ்சல்யமுற்ற விஷய விவகாரங்களை எல்லாம்,

- 99 அக்கினியைப்போல = இருட்டிலுள்ள பதார்த்தங்
களை ஈதீ, திஃது, இது, வென தன்னுடைய
பிரகாசத்தினால் விளக்குவிக்கின்ற ஒளிக்குஒப்பாய்,
- 99 ஈதீ தின்னதென்று விளக்குவிக்கின்றது = இது நன்று
என்றும், இது தீது என்றும், இது ஆம் என்றும் அன்
றென்றும் தனது பிரகாச நிச்சயத்தினால்
அறிவிக்கின்றது.
- 99 இப்படி விளக்குவிக்கின்ற விருத்திக்கு புத்தியென்று
பெயர் = இப்படி அறிவிக்கின்ற விவகாரத்திற்கு
மதியென்று நாமமாம்,
- 99 இந்த அந்தக்கரணத்தில் அப்புவினம்சம் கூடினதற்கு
அடையாளம் = இங்ஙனம் புத்தியென்று கூறிய
அகக்கரணத்தில், பயஸ் (நீர்) ஸினம்சம்
கலந்ததற்கு அறிகுறி,
- 99 இந்த அந்தக் கரணமும் = இவ்விதங்கூறிய அகக்
கரணமானதிருக்கும் ஸ்தானம் யாதெனில், நாபி
பிரதேசத்தை (தொப்புள் ஸ்தானம்) ஆசிரயித்துக்
கொண்டிருக்கும், இதற்கதிஷ்டான தேவதை
திருமால், இவ்வதிஷ்டான தேவதையினால் பிரேரிக்
கப்பட்ட அந்தக்கரணமானது, புத்தியினால் நிச்சயித்
தறிந்த விஷயவிவகாரங்களை எல்லாம் அவதானஞ்
செய்து அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு,
- 99 அப்புவைப் போல விஷயங்களைப் பற்றி இழுக்கின்
றது = தரிக்குமிடமறியாமல் அதிவேகமாகச் செல்லு
கின்ற சம்பரத்துக்கு (வெள்ளத்துக்கு) ஒப்பாய்
எதிரிட்ட விஷயங்ளைப் பிடிக்கச் செல்லுகின்றது.
- 99 இப்படி இழுக்கின்ற விருத்திக்குச் சித்தம் என்று
பெயர் = இவ்விதமாய்ச் செல்லுகின்ற விருத்திக்கு
சிந்தனை என நாமம்,

99 இந்த அந்தக்கரணத்தில் பிருதுவியினம்சம் கூடின தற்கடையாளம் = இங்ஙனஞ் சிந்தனை எனக் கூறிய அகக்கரணத்தில் மிருத்திகை (பூமி)யினம்சம் கூடின தற்கு அறிகுறி யாதெனின்,

இந்த அந்தக்கரணமும் = இங்ஙனங்கூறிய அகக்கரணமானதிருக்கும் ஸ்தானம் யாதெனின், சர்வாங்கமும் (உடல் முழுதும்) வியாபித்திருக்கும், அதற்கதிஷ்டான தேவதை ருத்திரன், இவ்வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட அந்தக்கரணமானது, சித்தத்தினாற் சிந்திக்கப்பட்ட விஷய விவகாரங்களினால் வரும், லாப நஷ்டங்களையும் சுகந்துக்கங்களையும் மான அவமானங்களையும், ஜெயம் அபஜெயங்களையும் அறியாமல், அவைகளை நான், எனதென்றும்,

99 பிருதிவியைப் போல கடினமாக நின்று நானென்று அபிமானிக்கின்றது = உரமாகவிருக்கின்ற மண்ணுக்கு ஒப்பாய், கடுமையாக இருந்து சரீரதிரயங்களை, யான், என்று களிக்கின்றது.

99 இந்த அபிமான விருத்திக்கு அகங்காரமென்று பெயர் = இப்படி களிக்கின்ற விவகாரத்திற்கு அகம்பாவம் என்று நாமமாம்.

99 இன்னும் ஆகாசம் முதலான பஞ்ச பூதங்களினுடைய சத்துவாம் சத்திலே = இன்னும் வியோமம் முதலிய சூட்சும ஐம்பூதங்களினுடைய, சாத்வீக குணாம்சத்தினின்றும்,

99 பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரை (அளவு) எடுத்து தனித்தனியே வைத்தது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய மென்று சொல்லப்படும், = ஒவ்வொரு பூதங்களிலிருந்தும் ஒவ்வொரு பங்கு எடுத்து, வியஷ்டி வியஷ்

டியாக வைத்தது சுரோத்தரிய முதலிய ஞானப் பொறிகள் (செவி, கண், நாக்கு, மூக்கு, மெய்) என்று கூறப்படும், இங்ஙனங்கூறிய ஞானேந்திரிய பஞ்சகத்தில்,

99 இவைகளிற் சுரோத்திரம் = மேற்கூறியவைகளிற் சுரோத்திரேந்திரியமாவது யாதெனில், சப்தங்கள் எல்லாம் எதனால் கிரகிக்கப் (ஏற்க) படுகின்றதோ அதற்கே சுரோத்திரேந்திரியமென்று பெயர், :- அதற்கு ஸ்தானம் யாதெனில், கர்ணசட் குள்ளி(ய) அவச்சின்ன நபோதேசத்தை (காதுக்குள் உள்ள சப்த ஈர்ப்பு கருவி) ஆசிரயித்திருக்கும், அந்தநபோதேசத்தை (காது)யே சுரோத்திர இந்ரியமென்ன லாமோ? எனில், சுழுப்தி, மூர்ச்சை, மரண சரீரங்களில், இருக்கின்ற (நபோதேசத்தினால்-செவியினால்) சப்தங்களை அறிய வேண்டும், அவை அங்ஙனம் அறியாமையால், அந்த செவிக் கன்னியமாய் சப்தக் கிராகிய சத்திமத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து அச்செவிப்பிரதேசத்துள் ஈர்த்துக் கொண்டிருக்கும் அதற்கே சுரோத்திராந்திரியமென்று பெயர் அதற்கதிஷ்டான தேவதைக்கு, இத்தேவதையினால் பிரேரிக்கப்பட்ட சுரோத்திரேந்திரியம், ஆகாசத்தினம் சமானபடியால் ஆகாசத்தின் குணமான சப்தங்களை மாத்திரமே அறியும் = விசும் பினம்சமாகிய தன்மையினால் அம்பரத்தின் விஷயமான சத்தாதிகளை எல்லாம் அறியும்:- லௌகீகத் தொனி (சப்தம்), வைதீகத்தொனி, வர்ணத்தொனி, பிரதித்தொனி, என்கிற சதுர்வித பேதசத் தங்களையுமறியும், பஞ்சீ கிருதபேத (பஞ்சபூதக் கூட்டுறவிலுண்டான) சப்தம் இருப்பதையு மட்டும் உணரும், இவைகளில் லௌகீகத்தொனியாவது:-

யாதென்னில், பிராகிருத் ரூபமான (நாம் அறிந்தும் அறிய முடியாததுமான) பதினென்பாஷைகளுமாம், அவை எத்தனைவிதமாயிருக்குமெனில் அவைகள் ஒவ்வொன்றும் அனந்தவிதமாயிருக்கும்.

: - வைதீகத் தொனியாவது யாதெனில், அப்பிராகிருதமான (நூல், சுவடி, கல்வெட்டு) மறைந்த பொருளான, வேதசாஸ்திரங்கள் அனைத்துமாம், அவைகள் எத்தனை விதமாகுமெனில் அவைகளும் அனந்த விதமாயிருக்கும்.

: - வர்ணத்தொனியாவது யாதெனில், சாஸ்திரங்கள் ஒதுதல் ஒதுவித்தலும், சப்தசுரங்களில் வர்ணமாக அமைத்துப் பாடுகின்றதுமாம், அவைகள் எத்தனை விதமாகுமெனில் அவைகளும் அனந்தவிதமாம், பிரதித் தொனியாவது ஏதெனின், தோல், மரங்களால், விசித்துக் கட்டி அடிக்கின்ற, பேரிகை, முரசு, மிருதங்கம், நாதசுரம், முதலானவைகளாம் இவைகள், எத்தனை விதமெனில், இவைகளும் அனந்தவிதமாம்.

99 தூவக்கு = தொக்கீந்திரியமாவது யாதெனில் பரிசு மெல்லாம் எதனால் கிரகிக்கப்படுகின்றதோ அதற்குத் தொக்கீந்திரியமென்று பெயர், அதற்குத் தானம் யாதெனின், துவக்கை (சருமம்-தோல்) சர்வத்திரா வியாபித்துக் கொண்டிருக்கும், அந்த தொக்கையே தொக்கீந்திரியம் எனலாமோ? எனில், சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரங்களிருக்கிற துவக்கினாற் பரிசங்களறிய வேண்டும், அங்ஙனம் அறியாமையினால், அந்தக் தொக்குக்கு அன்னி யமாய் ஸ்பரிசக்கிராகிய சத்திமத்தாய், சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து சிரசின் நடுவில் நபோதேசத்தை (முகாரவிந்தநடுவே) பொருந்தியிருந்து இரண்டு கவராய்த் தொக்கைப் பரிசித்துக் கொண்டிருக்கும், அதற்கே தொக்கீந்திரியமென்று பெயர்,

அதற்கதிஷ்டான தேவதையான வாயுவினாற்
பிரேரிக்கப்படுகின்றது தொக்கீந்திரியம்,

99 -----வாயுவினம் சமானபடியினால், வாயுவின் குண
மான பரிசங்களை மாத்திரம் அறியும், = அம்போதி
(வாயு)யினம் சமாகியதன்மையினால், அனிலத்தின்
(காற்று) விசயமான பரிசங்களை அறியும், :- சீதம்,
உஷ்ணம், சீதோஷ்ணம், மிருது, கடினம் என்கிற
ஐந்துவித பரிசங்களையும் பஞ்சீகிருதபேத பரிசமி
ருப்பதையு மட்டுமுணரும், அந்தப்பரிசங்கள் எத்த
னைவிதமாமெனில் அவைகள் ஒவ்வொன்றும்
அனந்தவிதமாம்.

99 சட்சு = சட்சு இந்திரியமாவது யாதென்னில், ரூபங்க
ளெல்லாம் எதனாற் கிரகிக்கப்படுகிறதோ அதற்குச்
சட்சுவிந்திரியமென்று பெயர், அதற்கு ஸ்தானம்
யாதெனின், கருவிழியை ஆசிரயித்துக் கொண்டி
ருக்கும், அந்தக் கருவிழியையே சட்சு இந்திரியம்
எனலாமோ எனில், சுழுத்தி, மூர்ச்சை, (மயக்க
நிலை) மரணசரீரங்களிலிருக்கின்ற கருவிழிகளி
னால் ரூபங்களை அறியவேண்டும், அங்ஙனம்
அறியாமையினால், அந்தக் கருவிழிக்கு அன்னி
யமாய், ரூபக்கிராகிய சத்திமத்தாய், சூட்சுமமாய்
ஒருவஸ்து நபோ தேசத்தில் (சிரசுநடு) இருந்து
இருகவராய் குவளை முன்னிலையில், அந்தக்
கருவிழியை ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும்,
அதற்கே சட்சு இந்திரியம் என்று பெயர், இதற்க
திஷ்டான தேவதை யாதெனில், சூரியன், இவ்வ
திஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட சட்சு
இந்திரியம்,

99 அக்கினியினம்ச மானபடியினால் அக்கினியின் குண
மான ரூபங்களை மாத்திரமறியும், = சுடரினம்

சமாகிய தன்மையினால், ஒளிவிசயமான ரூப மாத்திரத்தை அறியும்:- வெள்ளை, சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள், ஊதா, கருப்பு, மிசிரம் (கலப்பு), அகலம், நிகளம், உயர்வு, தாழ்வு, என்கிற பதினொருவித ரூபங்க ளையும், பஞ்சீகிருதபேத ரூபங்களை மட்டுமுணரும் அந்த ரூபங்கள் எத்தனை வகைப்படுமெனில் அவைகள் ஒவ்வொன்றும் அனந்தவிதமாம்.

99 சிங்நுவை = சிங்நுவை (நாக்கு) இந்திரியமாவது யாதெனில், ரசமெல்லாம் (ருசி) எதனால் கிரகிக்கப் படுகிறதோ அதற்குச் சிங்நுவை என்று பெயர், அதற்கு ஸ்தானம் யாதென்னில், நுனிநாவை ஆசிர யித்துக் கொண்டிருக்கும், அந்த நுனி நாவையே சிங்நுவை இந்திரியமென்னலாமோ? எனில், சுழுத்தி, மூர்ச்சை, மரணசரீரங்களிலிருக்கின்ற நுனிநாவினால் ரசங்களை அறிய வேண்டும், அங்ஙனம் அறியாமை யால், அந்த நுனி நாவுக்கன்னியமாய், ரசக்கிராகிய சத்திமத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து, கபால நடுவில் நபோ தேசத்திலிருந்து இரண்டு கவராய்த் தந்ததாலோஷ்டத்தைப்பற்றி, அந்த நுனி நாவை ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும், அதற்கே சிங்நுவை யிந்திரிய மென்று பெயர், இதற்கு அதிஷ்டான தேவதை யாதெனின் வருணன், இவ்வதிஷ்டான தேவதையினாற்ப் பிரேரிக்கப்பட்ட சிங்நுவை இந்திரியம்.

99 அப்புவினம்சமானபடியினால் அப்புவின் குண மான ரசங்களை மாத்திரம் அறியும், = பாணீயத்தின் அம்ச மாகியபடியினால், உதகத்தின் விசயமான ரசங்களை (ருசி அருசிகளை) உப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, கசப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பு, என்கிற சடுவித (ஆறு சுவை)

ரசங்களையும், பஞ்சீகிருதபேத ரஸங்களை மட்டும் அறியும், அந்த இரசங்கள் எத்தனை விதப்படுமென்னில், அவைகள் ஒவ்வொன்றும் அனந்த விதங்களாம்.

99 கிராணம் = ஆக்கிரானேந்திய மாவதுயாதெனின்:- கந்தமெல்லாம் எதனால் கிரகிக்கப்படுகின்றதோ, அதற்கு ஆக்கிரானேந்தியமென்று பெயர், அதற்குத் தானம் யாதெனில், நுனிமூக்கை ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும், அந்த நுனி மூக்கையே ஆக்ரானேந்தியம் எனலாமோ எனில், சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களிலிருக்கின்ற நுனி மூக்கினாலும் கந்தங்களை அறிய வேண்டும் அங்ஙனம் அறியாமையால் அந்த நுனி மூக்குக்கு அன்னியமாய், கந்தக்கிராகிய சத்திமத்தாய், சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து கபால நடுவில் இருந்திரண்டுகவராய் மூக்குத் தண்டு எலும்பைப் பற்றி, அந்த நுனி மூக்கை ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும், அதற்கே ஆக்ரானேந்தியமென்று பெயர், இதற்கதிஷ்டான தேவதை அக்ஷினிகுமாரன், இவ்வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட ஆக்ரானேந்தியம்,

99 பிருதுவியினம்சம் ஆனபடியினால் பிருதுவியின் குணமான கந்தங்களை மாத்திரம் அறியும் = வசுதை (பூமி)யினம்சமாகிய தன்மையினால், அனந்தையின் (பூமி) விசயமான, நற்கந்தம் தூர்க்கந், தம் மிசிர கந்தம் என்கிற கந்ததிரயங்களை அறியும் மன்றியும், பஞ்சீகிருதபேதமிருப்பதையும் உணரும், அந்த கந்தங்கள் எத்தனை வகைப்படுமென்னில், அவைகள் ஒவ்வொன்றும் அனந்தவிதமாம்.

:-இந்த சுரோத்ராதி ஞானேந்திரியமைந்தும், சத்தாதி விசயங்கள் ஐந்தையும் அறியுமெனப் பகுத்துக்

கூறியது ஏனெனில், இவைகள் ஒவ்வொன்றும் தன் தன் அம்சமான விஷயங்களை மாத்திரமறியும், அன்றி, ஓரிந்திரியம் மற்றோர் இந்திரியத்தின் (அம்ச) விஷயத்தை அறியமாட்டாது என்பதனை யுணர்த்துகிறது, இவைகளைப்படி ஏன் அறிய மாட்டாது எனின்,

- 99 இப்படி ஐந்தும் ஒன்றோடு ஒன்று கூடாதபடியினால் =இவ்வண்ணம் ஞானேந்திரிய பஞ்சகமும், ஓரியந்திரியத்துடன் ஓரிந்திரியம் சேர்ந்திராத தன்மையினால்,
- 99 ஒன்று மற்றோன்றின் குணத்தை கிரகிக்க அறியாது =ஓரிந்திரியம், மற்றோர் இந்திரியத்தின் விஷயத்தை உணரமாட்டாது, இவைகளை அந்தக் கரணங்கள் அறியுங் காரணமென்னை எனில்,
- 99 அந்தக்கரணத்தில் ஐந்து மாத்திரையும் ஒன்றாய்க் கூடினதுகொண்டு, ஐந்து இந்திரியங்களினாலும் ஐந்து விசயங்களையுமறியும், =அந்தக்கரணத்திற் பஞ்ச தன் மாத்திரையும், சமஷ்டியாக (கூட்டுறவாக,) சேர்ந்தது கொண்டு, பஞ்சேந்திரியங்களின் வாயிலாக, ஐந்து விசயங்களையும் உணரும், இந்த கரணேந்திரியங்களுக்கு ஞானோற்பத்திவந்த காரண மென்ன எனில்,
- 99 இந்தச் சத்துவ குணத்திலுண்டான அந்தக்கரணம் ஐந்தும், ஞானேந்திரிய மைந்தும், அகபத்தும் =இவ் விதங்கூறிய சாத்வீக குணத்தில் உற்பத்தியான, அந்தக்கரண பஞ்சகமும், ஞானேந்திரிய பஞ்சகமும், ஆகின்றபத்தும்,
- 99 சத்துவாம்சமானபடியால் ஞானசாதனங்களாயின (சாத்வீககுணாம்ச)மாயின தன்மையினால், அறிவதற் கேதுவாயின.

- 99 முற்கூறிய தமோம்சமான சூட்சும ஐம்பூதங்களினுடைய, ரஜோ குணாம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரை எடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டி வைத்தது வியானாதி பஞ்ச வாயுக்கள், = முன் மொழிந்தவன்னமான, சூட்சும பஞ்சபூதங்களினுடைய இராஜத குணாம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரை எடுத்து, சமஷ்டியாகச் சேர்த்து வைத்தது, வியானன் முதலான ஐந்து வாயுக்கள்,
- 99 இவைகளில் வியானவாயு-இவ்வியானாதி பஞ்ச வாயுக்களில், வியானவாயுவாவது யாதெனில், சரீரத்தைப் பலப்பட நிறுத்தும், :- என்பு நரம்பு கன்மேந்ரியாதி முதல், உடலின் முழுமையும் வியாபித்து, பலத்தை தருகின்றது எதுவோ? அதற்கு வியானவாயு எனப்பெயர், அதற்கு ஸ்தானம் யாதெனில், சர்வசரீரம், அதற்கதிஷ்டான தேவதை விஸ்வயோனி அவ்வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட வியானவாயுவானது,
- 99 ஆகாசத்தின் அம்சமானபடியினால் ஆகாசத்தைப் போல, சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும் = வானத்தினம்சமாகிய தன்மையினால், ஏனைய சதுர்வித பூதங்களிலும் கூடிக்கலந்திருக்கின்ற சேனுவிற்கு (விண்) ஒப்பாய், சரீர முழுதும் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும்.
- 99 பிராணவாயு, = பிராணவாயுவாவது யாதெனில் :- உசுவாசம் மெதனாற் பண்ணப்படுகின்றதோ, அதற்குப் பிராணவாயுவு என்று பெயர். அதற்கு ஸ்தானம் யாதெனின், இருதயகமலம், இதற்கதிஷ்டான தேவதை விசிட்டன், இவ்வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட பிராணவாயுவானது,

- 99 வாயுவினம்சமானபடியினால், வாயுவைப் போல, = உலவை (காற்று) யினம்சமாகிய தன்மையினால், ஓய்வின்றி அலைகின்ற மாருதத்துக்கு ஒப்பாய்,
- 99 இருதயத்திலிருந்து நாசிகாதி பரியந்தம் அலையும் = மூக்குவரையிலும் ஓடி, (இருதயத்திருந்து பன்னி ரெண்டு கலையாய்) பனிரெண்டங்குலம் வெளியிற் பிரவேசித்து, நாலுகலை (நான்கு அங்குலம்) சூனியத்திற் கழிந்தது போகப் பாக்கி எட்டுக் கலைகளும் (எட்டங்குலம்) திரும்பி நாசியின் வழியே உள்ளே செல்கின்றதுமாய் உலாவும்!.
- 99 அபானவாயு = அபானவாயுவு என்பதேதெனில், நிசுவாசமெதனாற் பண்ணப்படுகின்றதோ அதற்கு அபானவாயுவென்று பெயர், இதற்கு ஸ்தானம் யாதெனில், குதம், அதற்கு அதிஷ்டான தேவதை விசுவகர்த்தா, இத்தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட அபானவாயுவானது,
- 99 அக்னியினம்சமாகியபடியினால், அக்கினியைப் போல சாடராக்கினியாக ஊஷ்ணித்துக் கொண்டு = அனலின் (நெருப்பின்) அம்சமாகிய தன்மையினால், தன்னையடுத்த பதார்த்தங்களைச் சுட்டுச் சாம்பலாக் குகின்ற சேர்ந்தார்க் கொல்லியை ஒப்ப, எல்லாவற் றையுஞ் சுட்டுத் தகிக்கின்ற பலமுள்ள அக்கினி யானது வாழைக் கட்டையைத் தகிக்க மாட்டாது, அதன் கனியையும் சீரணிப்பிக்கின்ற ஊழித்தீயாய், வெப்பமுண்டாகப் பண்ணி,
- 99 குதத்தைப் பற்றி நின்று உண்ட அன்னபானாதி களை ஜீர்ணிப்பிக்கும் = குதஸ்தானத்தை பற்றி இருந்து, புசித்த சதுர்வித உண்டிகளின் அன்ன, ரசங்களை பதனழிவு (பொருட், திட திரவ,) செய்யும்,

- 99 சமானவாயு அப்புவினம்சமானபடியினால், சரீர நடுவான நாபிஸ்தானத்தினின்று, உண்ட அன்னபான ரசாமிர்தங்களை அப்புவைப்போல இழுக்கும் = சமான வாயுவாவது யாதெனில், :- கடித்துண்டல், குடித்தல், நக்கல், உறிஞ்சல், என்கின்ற சதுர்வித உண்டிகளை சாடராக்கினியோடுகூடி, உபசமனம் பண்ணி சரீரத் திற்கு எது புஷ்டி செய்விக்கின்றதோ, அதற்குச் சமானவாயு வென்று பெயர், அதற்கு ஸ்தானம் நாபி, (உந்தி) இதற்கதிஷ்டான தேவதை க்ஷயன், இவ்வதிஷ்டான தேவதையினால் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சமான வாயு,
- 99 அமுதத்தினம்சமான தன்மையினால், தேகமத்தியான உந்திஸ்தானத்திலிருந்து, புசித்தசதுர் விதவுண்டிகளின் அன்னபானசாரமான இரசங்களை, தன்னெதிரிட்டதிரண முதலியவைகளை அதிவேகமாய் இழுத்துச் செல்கின்ற ஜலத்துக்கு (வெள்ளம்) ஒப்பாய், எழுத்தீராயிரம் நரம்புகளிலும் இழுத்துக் கொண்டு நடத்தும்.
- 99 உதானவாயு = உதானவாயுவுவாதுயாதெனில், சுழுத்தி காலத்தில், சகல இந்திரியங்களையும் ஒடுக்கிக் கொண்டு, தனக்குக்காரணமான அஞ்ஞானத்தில், எது லயிக்கப்பண்ணுகிறதோ, சாக்கிர அவஸ்தையில் அந்தந்த இந்திரியங்களை அந்தந்த இடத்தில் எது நிறுத்துகிறதோ, மரணகாலத்தில் சகல இந்திரியங்களையும் கிரகித்துக்கொண்டு, தேக லோகாந்தரத்தில் எது போகிறது? அதற்கு உதானவாயுவென்று பெயர்,
- 99 இதற்கு ஸ்தானம் யாதெனில் கண்டம் (கழுத்து) அதிஷ்டான தேவதையாதெனில் பிரம்மா, இவ்வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட உதான வாயுவானது,

- 99 பிருதுவியினம்சமானபடியால் கண்டத்தைப்பற்றி அகலத்தின் அம்சமாகிய தன்மையினால், மிடறு (கழுத்து) ஸ்தானத்திலிருந்து குடித்தல், உண்டல், உறிஞ்சல், நக்கல், என்கிற சதுர்வித உண்டிகளைக் கடைந்து தள்ளிக்கொண்டு,
- 99 பிருதிவியைப்போல கடினமாகநின்று உண்ட அன்னபானாதிகளை கடையும் = உரமாகவிருக்கின்ற மண்ணுக்கு ஒப்பாய், வலிமையாகத்தங்கி, புசித்த அன்ன பானாதிகளை வெளியிற் தள்ளும்.
- 99 இந்தப் பஞ்ச வாயுக்களையும் அல்லாமல், வாந்தி செய்விக்கின்றது நாகன் என்றும் இமைத்து விழிப்பிக்கின்றது கூர்மன் என்றும் = இங்ஙனங்கூறிய வியானாதி பஞ்சவாயுக்களையுமன்றி, சத்தி செய்விக்கின்றது நாகவாயுவு என்றும் கொட்டியிமைக்கச் செய்கிறது கூர்ம வாயுவு என்றும்
- 99 குறுகுறுத்து தும்மச் செய்கின்றது கிரகரன் என்றும், கொட்டாவிக்கொள்ளச் செய்கின்றது. தேவதத்தன் என்றும் குறுகுறுப்புண்டாக்கி தும்மிடச் செய்வது கிரிகரவாயு என்றும், கொட்டாவியை வரச் செய்கின்றது, தேவ தத்தவாயு என்றும்,
- 99 வீங்கச் செய்கின்றது தனஞ்சயன் என்றும், வேறே ஐந்து வாயுக்கள் உண்டென்றும் சிலர் சொல்லுவார், உயிர் நீங்கி ஐந்து தினங்கள் வரை இச்சரீர்த்துள் இருந்து, சரீரம் முழுதையும் வீங்கச் செய்து துர்க்கந்தமாக்கி, ஐந்தாம் நாளில் கபாலம் வெடித்து அதன் வழியே சரீரத்தினின்றும் வெளியிற் செல்கின்றது. தனஞ்செய வாயுவு என்றும், வேறாக நாகாதி பஞ்சவாயுக்கள் உள்ளன எனச், சில நூலாசிரியர்கள் விளம்புவர், இங்ஙனங்கூறிய பஞ்சவாயுக்களும்,

- 99 பிராணனுடைய தொழிலானபடியால் வேறல்ல = பிராணபவனன் (சம்பந்தம்) உடைய விவகாரமாயி ருப்பதனால் வேறல்ல, அப்பிராணவாயுவுக்குள் இந்நாகாதி வாயுக்கள் ஐந்தும் அடங்கியதாம்.
- 99 இன்னும் ஆகாசம் முதலிய சூக்கும பஞ்சபூதங்களி னுடைய ரஜோம்சத்திலே = மேலும் விசம்பு முதலான நொய்ய பூதங்களின் ராஜத குணாம்சத்திலே,
- 99 பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரை எடுத்து தனித் தனியே வைத்தது, கர்மேந்ரியம் என்று சொல்லப் படும், = பூதங்கள் ஐந்திலும் ஒவ்வொரு அம்சமெ டுத்து பிரித்து பிரித்து வைத்தது, வாக்கு முதலான தொழிற்கருவிகள், என்று கூறப்படும்,
- 99 இவைகளில் ஆகாசத்தினிடமாக வாக்கு = இத்தொழிற் கருவி ஐந்தினும், ஆகாசத்தினிடமாக:- இவ்வாக் காதி கர்மேந்ரிய பஞ்சகத்தில், வாக்கிந் திரியமாவது யாதெனில், சத்தமெல்லாம் எதனால் உச்சரிக்கப்படுகின்றதோ அதற்கு வாக்கிந்திரிய மென்று பெயர், அதற்குத் ஸ்தானம் யாதெனின், நுனிநா, தாலு, மூலமேலுதடு, கீழுதடு, பல், கண்டம், இருதயம், பிரம்மரந்திரமென்ற அஷ்ட தானங்களையும் ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும், அந்த அஷ்டதானங்களையே வாக்கிந்ரிய மென்ன லாமோ, எனில், சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களி லிருக்கின்ற அஷ்ட தானங்களினால் சப்தங்கள் உச்சரிக்கப்பட வேண்டும், அவ்விதம் உச்சரிக்கப் படாமையால், அந்த அஷ்ட தானங்களுக் கன்னியமாய் சத்தமுச்ச ரிக்கின்ற சத்திமத்தாய், சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாவிந்தத்திலிருந்து அவ்வஷ்ட தானங்களை, ஆசிரயித்துக்

கொண்டிருக்கும் அதற்கே வாக்கிந்ரிய மென்று பெயர், அதற்கதிஷ்டான தேவதை அக்கினி, இவ்விஷ்டான தேவதையினால் பிரேரிக்கப்பட்ட வாக்கிந்திரியம்,

99 வசனிக்கும் = சப்தங்களுடன் உச்சரித்துநிற்கும்.

99 வாயுவினிடமாக பாணி = வளியினிடமான, பாணீந்திரியம் யாதெனில்:- கொடுக்கல் வாங்கல் முதலிய கிரியைகள் எதனாற் செய்யப்படுகிறதோ அதற்குப் பாணீந்திரியமென்று பெயர், அதற்கு ஸ்தானம் யாதெனில், உள்ளங்கையை ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும், அந்த உள்ளங்கையையே பாணீந்திரியமென்னலாமோ? எனில், சுழுப்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களிலுமுள்ள உள்ளங்கையினால் தானாகி கிரியை (காரியம்) களைச் செய்ய வேண்டும், அவை அங்ஙனம் பண்ணாமையால், அவ்வுள்ளங்கைக்கு அன்னியமாய், சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாரவிந்தத்திலிருந்து உள்ளங்கையை ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும், அதற்கே பாணீந்திரிய மென்று பெயர், இதற்கதிஷ்டான தேவதை இந்திரன், இத் தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட பாணீந்திரியம்,

99 இடுதல் ஏற்றல் செய்யும் = கொடுக்கல் வாங்குதல் காரியம் பண்ணும்.

99 அக்கினியினிடமாக பாதம் = வன்னியினிடமாகிய பாதேந்திரியமாவது யாதெனில், கமனாதி (போக்கு வரத்து) கிரியைகளை எதனாற் செய்யப்படுகின்றதோ அதற்குப் பாதேந்திரியமெனப் பெயர், அதற்கு ஸ்தானம் யாதெனில் உள்ளங்காலை ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும், அந்தவுள்ளங் காலையே பாதேந்திரிய மென்னலாமோ? எனில், சுழுப்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களிடமுள்ள உள்ளங்கால்

களினால் கமனாதி காரியம் பண்ண வேண்டும், அங்ஙனம் அது பண்ணாமையால், அந்த உள்ளங் காலுக்கன்னியமாய், போக்குவரத்துக் காரியசத்தி மத்தாய், சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாரவிந்தத்தில் இருந்து இருகவராய், அவ்வுள்ளங்காலை ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும், அதற்கே பாணீந்ரிய மென்று பெயர், அதற் கதிஷ்டான தேவதை யாதெனின் குபேரன் அவ்வதிஷ்டான தேவதை யினாற்ப் பிரேரிக்கப் (நடத்தபடுகின்ற) பட்ட பாதேந்திரியம்,

- 99 நடக்கும் = அங்குமிங்கும் உலாவுதல் பண்ணும்.
- 99 அப்புவினிடமாக பாயுரு = சலத்தினிடமான, பாயுரு விந்திரியமாவதியாதெனில், மலவிச்சனாதி கிரியை களை எதனாற் செய்யப்படுகிறதோ அதற்குப் பாயுரு இந்திரியமென்று பெயர் அதற்கு ஸ்தானம் யாதெனின் குதத்தைப்பற்றி ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும், அந்தக் குதத்தையே பாயுரு இந்திரிய மென்னலாமோ? எனில், சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களிலிருக்கின்ற குதத்தினால் மலவிச்சனாதி கிரியைகள் செய்ய வேண்டும், அங்ஙனஞ் செய்யாமையால், அக்குதத்திற்கு அன்னியமாய் மலவிச்சனாதி கிரியா சத்திமத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாரவிந்தத்திலிருந்து குதத்தை ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும், அதற்கே பாயு இந்திரியமென்று பெயர், அதற்கதிஷ்டான தேவதை மிருத்யு, இவ்வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட பாயுரு விந்திரியம்,
- 99 மலஜலாதிகளை வெளியிற் தள்ளும் = மலஜலக் கழிவுகளைப் புறம்பேகழிக்கும்.

99 பிருதிவியினிடமாக உபஸ்தம் = பூமியினிடமாக உபஸ் தேந்திரியம், ஆவது யாதெனில், சுக்கில சுரோணித மூத்திர விசர்ச்சனாதி கிரியைகளை, எதனாற் பண்ணப்படுகிறதோ அதற்கு உபஸ்தேந்திரிய (ஆண், பெண், குறி)மென்று பெயர் அதற்கு ஸ்தானம் யாதெனில், (யோனிலிங்கங்களை) ஆசிரயித்திருக்கும், இந்த யோனிலிங்கங்களையே உபஸ்தேந்திரியமென்னலாமோ எனில்? சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களிலிருக்கிற வுபஸ்தேந்திரியங்களினால் சுக்ல சுரோணித விசர்ச்சனாதி கிரியைகளைப் பண்ண வேண்டும். அங்ஙனம் பன்னாமை யால் அந்த யோனிலிங்கங்களுக்கு அந்நியமாய், சுக்கில சுரோணித மூத்திர விசர்ச்சன சத்திமத்தாய், சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாரவிந்தத்திலிருந்து யோனி லிங்கங்களை, ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும் அதற்கே உபஸ்தேந்திரியமென்று பெயர், அதற்கதிஷ்டான தேவதை பிரஜாபதி, அவ்வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட உபஸ்தேந்திரியம்,

99 சுகத்தைப் பண்ணும் = ஆனந்தாதி கிரியைகளைப் பண்ணும், இந்தவாக்காதி கர்மேந்திரியங்கள் ஒன்றின் தொழிலை மற்றொன்று செய்யாத காரணம் என்னையெனில்,

99 இந்த ஐந்தும் தனித்தனியே இருந்துகொண்டு ஒன்றின் காரியத்தை, மற்றொன்று செய்ய மாட்டாது = இந்தக் கர்மேந்திரியம் ஐந்தும், வெவ்வேறாய் இருக்கின்ற விதத்தினால், ஒரிந்திரிய காரியத்தை மற்றோரிந்திரியம் பண்ணமாட்டாது, வியானாதி வாயுக்கள் ஐந்தும் (உள்ளிருந்து) வாக்காதி கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்தின் தொழில்களைச் செய்விக்குங் காரணமென்ன எனில்,

- 99 வியானாதி வாயுக்கள் ஐந்து மாத்திரையும் ஒன்றாய்க் கூடினது கொண்டு=வியானன் முதலிய வாயுக்கள் ஐந்தும், பஞ்சதன் மாத்திரைகளும் ஒன்றாய்க் கூடியிருக்கின்றபடியால்,
- 99 கர்மேந்திரியம் ஐந்தின் வழியினாலும் ஐந்து தொழில்களையுஞ் செய்து முடிக்கும்=தொழிற் கருவிகள் ஐந்தினது மார்க்கங்களின் வழியேயும், ஐந்துவித கர்மங்களைச் செய்து முடிக்கும், இவைகளுக்கு கிரியா உற்பத்தி வந்த காரண மென்ன எனில்,
- 99 இந்த வாயுக்கள் ஐந்தும் கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆகபத்தும் ரஜோம்சமானபடியினால் கிரியா சாதனமாயின=இவ்வியானாதிப் பஞ்சவாயுக்களும் கர்மேந்திரிய பஞ்சகமும், ஆகின்ற பத்தும் இராஜத குணாம்சமான தன்மையினால், தொழிற்கிடமாயின.
- 99 அந்தக்கரண மைந்தும் ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், வாயுக்கள் ஐந்தும், கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், ஆக இருபது தத்துவங்களும் சூட்சும சரீரம் என்று சொல்லப்படும், உள்ளமாதி கரணம் ஐந்தும், ஞானேந்திரிய சுரோத்திராதி பஞ்சகமும், வியானாதி வாயுக்கள் ஐந்தும், வாக்காதிகர் மேந்திரியமைந்தும், ஆகின்ற இவ்விருபது தத்துவங்களும், கூடினதே சூட்சு(லிங்க)ம தேகம் என்று கூறப்படும்.
- 99 இந்த சூட்சும சரீரத்தை மாயாப் பிரதிபிம்பனாயி ருக்கின்ற ஈஸ்வரன்!=இங்ஙனங்கூறிய லிங்க தேகத்தை மாயையிற் பிரதிபலனனாய் இருக்கின்ற சிவன்,
- 99 அவித்தையாப் பிரதிபிம்பராகிய ஜீவர்கள் அனேகர் ஆகையால் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு சரீரமாக

சிருட்டித்து, அளித்தான் = அவித்தையிற் பிரதிபலித் தவர்களான சிதாபாசர்கள் பலராகிய தன்மையினால் ஒவ்வொரு சீவருக்கும் ஒவ்வொரு தேகமாக பிறப்பித்துக் கொடுத்தார்:- இந்நூலாசிரியர் கூறிய வன்னமே ஏனைய சுருதிகளிலும் சூட்சுமசரீர தத்துவம் இருபது என்று கூறியிருக்கின்றதோ? எனில், வேறுவிதமாகவும் கூறியிருக்கின்றனர், அஃதெங்ஙனமெனில் இந்தலிங்கதேகம் சோட ஷாத்மக (பதினாறு) மென்று ஒரு சுருதியிற் கூறுகின்றது அப்பகுப்பின்படி, அந்தக்கரணம் ஐந்தில் ஒன்று மாத்திரமே இடம்பெறும், பதினேழு தத்வமென்று ஒருசுருதி கூறுகின்றது, இந்தப்படியில், மனமும் சித்தமும் ஒன்றாகவும், புத்தியும் அகங் காரமும் ஒன்றாகவுங் கூறப்படுகின்றது. பத்தொன்பது தத்துவமென ஒரு சுருதி சொல்கிறது, அதன்படி அந்தக்கரணம் நான்காக கூறுகின்றது, இப்படி ஒன்றினுள் ஒன்றை ஒடுக்கிகூறினதால் விரோத மில்லை என்றறிக.

- 99 இப்படி குக்கும் சரீர கற்பனை சொல்லப்பட்டது = இவ்வண்ணம் லிங்கதேக அத்தியாசங் கூறப்பட்டது.
- 99 இனி நூலபூத உற்பத்தி சொல்லுகின்றோம்-மேல் பருமையான பூதங்கள் உண்டானதைக் கூறு கின்றோம்.
- 99 அஃதெங்ஙனமெனில் தமோம்சமா யிருக்கின்ற ஐந்து பூதங்களையும் = அது எவ்விதம் எனின், தாமத குணாம்சமாக இருக்கின்ற சூட்சும பஞ்ச பூதங்கள் ஐந்தையும்
- 99 ஒவ்வொன்றை இரண்டிரண்டாகப் பகுத்து = ஒவ்வொரு பூதத்தையும் இரண்டு இரண்டு பாகமாக பிரித்து,

- 99 முதற்பாதி ஐந்தையும் ஒவ்வொன்றை நான்கு நான்காகப் பகுத்து = முதற்பாகம் ஐந்தினையும் ஒவ்வொரு பாகத்தை நாலு நாலு பாகமாய்ப்பிரித்து,
- 99 இரண்டாம்பாதி ஐந்தில், தன்னம்சத்துடனே கூட்டாமல் மற்றைய, நான்கு பூதங்களுடனும் = இரண்டாவது பாகமான ஐந்தில் தன் அம்சத்தை நீக்கி, ஏனைய சதுர் (நாலு) வித பூதங்களுடன்,
- 99 அரைக்கால் அரைக்கால் (அறைபாகத்தின் (4-1) மாத்திரையாகக் கொடுக்கின்றது, பஞ்சீகரண மென்று சொல்லப்படும் = அரைக்கால் அரைக்கால் அம்சமாக கொடுக்கின்றது, பஞ்சீகரண (பஞ்ச பூத கூட்டுறவு) மென்று கூறப்படும்!.
- 99 இப்படிப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின ஸ்தூல பூதங்களிலே = இப்படிப்பஞ்சீ கிருதமாகிய பருமையான பஞ்ச பூதங்களிலே (பொறிகளாலறியுந் தன்மையிலான)
- 99 ஆகாசத்திலே = வியோமத்தினிடத்திலே
- 99 பரிசு, ரூப, ரஸ, கந்தம் ஆகிய நான்கு குணங்களும் வியாப்பியமான படியினால் = ஊறும், ஒளியும், சுவையும், நாற்றமும், ஆகின்ற சதுர்வித குணங்களும் அடங்கியுள்ள தன்மையினால்,
- 99 அதிருசியமாய்ப்போக நிசகுணமாகிய சப்தம் திருசியமாம் = அறியப்படாததாய் இருக்க, எதார்த் குணமாயிருக்கின்ற பிரதித்தொனி ஒன்று மாத்திரம் அறியப்படுவதாகும்.
- 99 வாயுவிலே ரூப, ரச, கந்தம், ஆகிய மூன்று குணங்களும் வியாப்பியமானபடியினால் = உலவையினிடத்திலே ஒளியும், சுவையும், நாற்றமும், ஆகிய மூன்று குணங்களும் அடங்கியிருக்கின்ற தன்மையினால்,

- 99 அதிருசியமாய்போக காரணகுணமாகிய சப்தமும் நிசகுணமாகிய ஸ்பரிசமும் திருசியமாம் = அறியப் படாததாயிருக்க நிமித்த (காரண) குணமாயிருக்கின்ற, (அதிருசியம்-அறியப்படமுடியாதது திருசியம்-அறியப்படுவது) சீறு சீறு என்றடிக்கின்ற சப்தமும், (நிசம்) எதார்த்த குணயிருக்கின்ற, சீதோஷ்ணமாய் வருகின்ற ஸ்பரிச குணங்களான உபயகுணங்களும் அறியப்படுவதாம்.
- 99 அக்கினியிலே, ரச, கந்தம் ஆகியவிரண்டு குணங்களும் வியாப்பியமானபடியினால் = தேயுவினிடத்திலே, சுவையும், நாற்றமும், ஆகின்ற, உபய குணங்களும் அடங்கியிருந்த தன்மையினால்,
- 99 அதிருசியமாய்போக, காரண குணங்களாகிய சப்த, ஸ்பரிசமும், நிசகுணமுமான ரூபமும் திருசியமாம் = அறியப்படாத தாயிருக்க, நிசகுணங்களாகிய, பக, பக, வென்கிற சப்தமும், சுடுகிற ஸ்பரிசமுமாகிய இரண்டும் எதார்த்த குணமாக இருக்கின்ற பிரபை எனும் ஒளியுமாகிய திரிவித குணங்களும் அறியப்படுவதாம்,
- 99 அப்புவினிலே கந்த குணம் வியாப்யமானபடியினால் = புனலினிடத்திலே நாற்ற குணமாகியது அடங்கி இருப்பதான தன்மையினால்,
- 99 அதிருசியமாய்ப் போக காரண குணங்களான சப்த, ஸ்பரி ரூபமும் நிசகுணமுமான ரஸமும் திருசியமாம் = அறியக் கூடாததாயிருக்க, ஏதுக்குணங்களாயிருக்கின்ற களகள வென்கிற சப்தமும், குளிர்ந்த ஸ்பரிசமும், சுக்கில (வெண்மையான) ரூபமும் ஆகின்ற மூன்றும், யதார்த்தகுணமாயிருக்கின்ற (அறுசுவை அறியும்) ரஸம் ஒன்றும் ஆகின்ற சதுர்வித குணங்களும், அறியப்படுவதாம்.

99 பிருதுவியிலே காரணகுணங்களாகின்ற சப்த, ஸ்பரிசு, ரூப, ரஸமும், நிசகுணமுமாகிய கந்தமும் திருசியமாம் = வசுதையினி(பூமி)டத்திலே, மூல குணங்களாயிருக்கின்ற, கடகடவென்கிற சப்தமும், கடின ஸ்பரிசுமும், பஞ்சவர்ண ரூபமும், அறுசுவை ரசமுமாகிய நான்கும், யதார்த்த குணமாகிய, சுகந்த, துர்க்கந்த (வாசனை) மிசிர கந்த, மென்கின்ற மூவித கந்தம் ஒன்றும் ஆகின்ற ஐந்து குணங்களும் அறியப்படுவதாகும்:- இங்ஙனம் பஞ்சீகரணமான ஆகாசம் முதல் பிருதிவி ஈறாய் (ஈறு-அந்தம்) உள்ள பஞ்ச பூதங்களுக்குள், காரண குணங்களும் நிச குணங்களும் அறியப்படுவதாகத் தோன்றி நிற்க, ஏனைய குணங்கள் அறியப்படாமலிருக்குங் காரணமேது எனின், இப்பூதங்களுள் ஆகாய முதற்ப்பிருதுவி ஈறாய் ஒன்றிற்கொன்று பத்துப்பங்கு வியாபகக் குறைவுபட்டிருப்பதினால் அறியப்படாமலிருக்கின்றது என்பதறிக.

:-இங்ஙனங்கூறிய பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்க ளுக்கு நாமரூபாதிகள் எத்தனை வகைப்படுமெனில் தசவித(பத்து)மாம், அஃதெங்ஙனமெனில்,

1. பிருதுவிக்கு நாமம் பிருதிவி, ரூபம் சதுர்க்கோணம், வர்ணம் சுவர்ணம், சபாவம் கடினம், குணம் கந்தம், கிரியை சிருஷ்டி, முகம்சத்தியோசாதன், தேவதை பிரம்மா, சத்தி சரஸ்வதி, அக்ஷரம் அகாரம் முதலியவாம்.
2. அப்புவிற்ரு நாமம் அப்பு, ரூபம் அர்த்தசந்திரா (அரை நிலா வடிவம்) காரம், வர்ணம் சுவேதம், சபாவம் ரஸம், குணம் சீதளம், கிரியை பானம், முகம் வாமதேவன், தேவதை விஷ்ணு, சத்தி லக்ஷ்மி, அக்ஷரம் உகாரம், முதலியவாம்.

3. தேயுவிற்கு நாமம் அக்கினி, ரூபம்திரிகோணம், வர்ணம் சுரோணிதம், சுபாவம் உஷ்ணம், குணம் தேஜஸ், கிரியை சம்ஹாரம், முகம் அகோரம், தேவதை ருத்திரன், சத்தி சுவாகா சத்தி, அக்ஷரம் மகாரம், முதலியவாம்.
4. வாயுவுக்கு நாமம் வாயு, ரூபம் சட்கோணம், வர்ணம் தூமரம் (கருப்பு) சுபாவம் சலனம், குணம் ஸ்பரிசம், கிரியை சஞ்சாரம், முகம் தத்திருஷன், தேவதை மகேஸ்வரன், சத்தி திரோபவி, அக்ஷரம் நாதம், முதலியவாம்.
5. ஆகாயத்திற்கு நாமம் ஆகாயம், ரூபம் விருத்தா (உருவமற்ற) காரம், வர்ணம் நீலவர்ணம், சுபாவம் வெளி, குணம்சப்தம், கிரியை அநுக்ரகம், முகம் ஈசானியன், தேவதை சதாசிவம், சத்தி பராசத்தி, அக்ஷரம் விந்து முதலியவாம்.

இவைகளே ஐந்து பூதங்களுக்குமுள்ள நாம ரூபம் முதலான தசவிதமாம்.

- 99 முன் சூட்சும பூதங்களினின்றும் சூட்சும சரீரங்கள் தோன்றினாற்போல = முன்னம் நேர்மையான ஐம்பூதங்களிலிருந்தும், நுன்மையான (உருவமற்ற) தேகங்கள் உண்டானதற்கு ஒப்பாய்
- 99 இப்படி பஞ்சீகரணம் பண்ணின ஸ்தூல பூதங்களினின்றும் = பஞ்சீகிருதம் செய்த பருமையான (உணர்தற்கு எளிய) பஞ்சபூதங்களில் இருந்தும், ஆறு தத்துவங்களாய் நால்வகைப் பிறப்பாய் மூவகைச் சாதிகளாய் இருக்கின்ற ஸ்தூல சரீரங்கள் தோன்றின, = சட்(ஆறு) கோசத்தத்துவமாய், சதுர் (நான்கு) வித பிறப்பாய், திரி (மூன்று) வித குலமாய் இருக்கின்ற பருமையான (பெரிய)

தேகங்கள் உண்டாயின, - இதற்குத் தூல சரீரமென்று பெயர் எதனால் வந்தது? எனில் சருமாத்ரி ஆறு தத்துவமாய் சட்பாவ விகாரமாய், சட்கோசதத்துவமாய், கரசரணாத்ரி அவயவாகாரமாய், காட்ட குட்டியம் போல, (சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணமுறுஞ்) சடமாய்விட்டால், மூத்திர பாத்திரமாய், நாலுமுழ அளவாய், ஸ்தம்பம் (கட்டை)போல், பிரத்யக்ஷமாய்த் தோன்றுகின்ற தனால், ஸ்தூல சரீரமெனப் பெயர் வந்தது.

‘மத்திய சரீரத்திற்குச் சூட்சும சரீரம் என்ற பெயர் எதனால் வந்ததெனில், பூர்வ (முந்திய) சரீரம் இது போல் ஸ்தூலமாய் தோன்றாமல், நேர்மையாயிருப்பதனால் சூட்சும சரீரம் என்று பெயர் வந்தது, இதனை லிங்கசரீரமென்று கூறியதென்னை எனில், ஈனமான சப்தாதிவிசயங்களை அறியச் செய்கிறபடியினாலும், ஆத்மா லக்ஷணத்தினால் அறியப் பண்ணுகிறபடியினாலும் லிங்கசரீரமென பெயர் வந்தது. பச்சிம (பறவையின் கூடன்ன) சரீரத்திற்கு காரணசரீரம் என்று பெயர் வந்த காரணமேது? எனின், இவ்(தூல-சூட்சும) விருசரீரங்களையும் பிறப்பிக்கிறபடியினால் இதற்குக் காரணமென்ற பெயர் வந்தது, ஸ்தூல சரீரம் பிரத்தியக்ஷமாய்த் தெரிகின்றபடியால் உண்டென்று சொல்லலாம்.

இதைப்போல பிரத்யக்ஷமாய் தெரியாதபடியினால் ஸ்தூலத்திற்கு அன்னியமான சூக்கும சரீரத்தை எப்படி உண்டென்று சொல்வது எனின், அதுசெயற்படுத்தும் இருபதுவிதமான காரியத்தை குறித்து உண்டென்று கூறலாம், இந்த இருபதுவித காரியங்களையும் ஸ்தூல சரீரத்தினாற் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்வோமே எனில் சுழுத்தி, மூர்ச்சை, மரணமுற்றபோது, இத்தூல சரீரத்தினால், அவ்விருபது விதமான காரியங்களும் பண்ண வேண்டும். அப்படிப் பண்ணாதபடியினால்

ஸ்தூல சரீரகாரியமென்று சொல்லக்கூடாது, மற்றது எதனுடையகாரியம் எனில், ஸ்தூலதேகத்திற்கு அன்னியமான சூட்சும சரீர காரியமென்றே சொல்ல வேண்டும். ஸ்தூலத்தைவிட்டு சூட்சும சரீரம் சுதந்திரமாய் ஒரு காரியமுஞ் செய்யாதபடியினால், சூட்சும சரீரகாரியமென்று எப்படி அறிகிறது எனில் திருஷ்டாந்தத்தில் (உவமானம்) அக்னியானது கட்டையை அநுசரித்துச் சுட்டு தன்னுருவாக்கிக் கொண்டு, தாகபாகாதிகிரியைகளைப் பண்ணினாலும், அவைகளின் கட்டையிற் காரியம் போலின்றியதாய், தாஷ்டாந்தத்தில், (இலட்சணம்) சூட்சும சரீரமும் ஸ்தூல சரீரத்தை ஆசிரயித்து, இருபதுவிதமான காரியங்களைப் பண்ணின போதும், கேவலமாயும், ஸ்தூலத்திற்கு அன்னியமுமான சூக்கும சரீரகாரியமென்றே அறிய வேண்டும், இவைகளுக்கு சரீரமென்ற பெயர்யாதினால் வந்ததெனின், ஜீரணித்துப் போகிறபடியினால் சரீரமெனப் பெயர் வந்தது, இதனை விரித்துப் பூர்வமாகச் சொல்லவேண்டுமெனில், இந்த ஸ்தூலசரீரமும், இளமையினாலும், நோயின்மையினாலும் அன்னம் சமானத்தினாலும் விருத்தியாகிறது, அன்னமின்மையாலும், அன்னமதிகமானதினாலும், வியாதிகளினாலும், முதுமையினாலுஞ் சீரணமாகின்றது.

‘சூட்சும சரீரமெப்படி எனில், இராகத்துவே ஷாகாரமாய்ப் (விருப்பு வெறுப்புகளினால்) பரிணமிக்கிறதே விருத்தியும், இவைகள் ஒழிதலே (சங்கோசமே) ஜீரணத்துவமாம் காரண சரீரமெப்படி எனின் அகம்மமதாதிகளினால், எனதென்கிற அபிமானத்தினால் பரிணமிக்கிறதே விருத்தியும், அவைகள் ஒழிதலே ஜீரணமாம், சூட்சும காரண சரீரங்களுக்கு விருத்தி ஜீரணத்துவம், எங்கே காணப்படுகின்றதெனின், அஞ்ஞானிகளிடத்தே விருத்தியும் முழுட்சுக்களிடம் நிவிருத்தியுங் காணப்படுகின்றன, ஆதலால், இவைகளுக்குச் சரீரமென்று பெயர்

வந்தது, தேகமென்று பெயர்ந்ததினால் வந்தது எனின், தகிக்கப்படுவதினாற் தேகமென்று பெயர் வந்தது, எப்படித் தகிக்கப்படுவதெனின், சில ஸ்தூல சரீரங்கள் அக்கினியினாந்தகிக்கப்படுகின்றது, ஆனால், சூட்சும காரண சரீரங்கள் எப்படித் தகிக்கப்படுகின்றதென்னில், சர்வதா தாபத்(மூவாசைகளின்) திரயங்களினால் தகிக்கப்படுகிற சூட்சும சரீரம் காரணசரீரங்கள் ஞானாக்கினியாற் தகிக்கப்படுகின்றது; ஆதலால் இந்தச் சரீரங்களுக்கு தேகம் எனப்பெயர் வந்தது, என்றறிக.

99 இவற்றுள் ஆறு தத்துவங்கள் ஆவன சருமம், உதிரம், மாமிசம், சனாயு, அத்தி, மச்சை இவைகளாம் = இவைகளில் சட்கோசத்தத்துவங்களாவது யாதெனில், வெங்காய புரை (தோல்) போல் ஏழு புரையாய் இருக்கின்ற தோல்களும், எட்டஞ்சலி அளவுள்ள இரத்தமும், இரண்டு தோலா நிறையுள்ள தசையும், எழுபத்தியீ (இரண்டாயிரத்து இருபது) ராயிர நரம்புகளும், முன்னூற்றி அறுபது கணித முள்ள எலும்புகளும், இரண்டஞ்சலி அளவான கொழுப்புகளும் இங்ஙனங்கூறிய ஆறுதத்துவங்களின் அர்த்தங்களாம்.

99 நால்வகைத் தோற்றங்களாவன, சராயுகம், அண்டசம், சுவேதசம், உற்பீசம் = சதுர்விதப்பிறப்புக் களாவன பையிற்கட்டுப்பட்டு யோனி மூலமாய்ப் பிறப்பதும், முட்டையினாற்கட்டுப்பட்டு பிறப்பதும், வியர்வை யினிடமாய்ப் பிறப்பதும், பூமியினிடமாய் பிறப்பதும் அன்றியும் (சராயு) என்றது கர்ப்பபை, சம், என்றது, அப்பையிலிருந்து உற்பவிக்கும் (பிறக்கும்) மானுடர் மாடு, மான் முதலிய விலங்கினங்களுமாம்!.

அண்டம் என்றது முட்டை, சம் என்றது அம்முட்டைக்குள்ளிருந்து உற்பவிக்கும் பன்னம் (பாம்பினம்)

பக்ஷிபறவைகள் முதலியனவாம். சுவேதம் என்றது வியர்வை, சம் என்றது அவ்வியர்வைக்குள்ளிருந்தும் உற்பவிக்கும் தலைப்பேன் சீலைப்பேன் மூட்டுப்பூச்சி, கொசு, கரையான் முதலியனவாம், உற்பி என்றது பூமி, சம் என்றது அப்பூமிக்குள்ளிருந்தும் உற்பவிக்கும் புல், பூண்டு, மரம், செடி, கொடி முதலிய தாவர சங்கமங்கள் அனைத்துமாம்.

99 இவைகளாம் = இவ்வண்ணங்கூறிய நால்வகைத் தோற்றங்களாம்.

99 மூவகைச் சாதிகளாவன, இகலோகபுத்தி பரலோக புத்தி என்ற இருவகையுங் கொடுக்கின்ற மானுட சரீரமே உத்தமஜாதி = திரிவித குலங்களாவது, இகலோக கிருத்தியங்களைக் குறித்தும், பரலோகக் கிரியைகளைக் குறித்தும் வரும் அறிவும், இவ்வுபய காரியாதிகளைக் குறித்தும் வரும் விவேகமுள்ள, மானிட சரீரங்ளே நன்மை பெரும் குலமாம்:- இகலோக கிருத்தியமாவன, தரித்திரம், நோய், சத்து ருவின் துன்பங்களை நீக்கி, சிற்கு சந்தன வனிதாதி விசயபோகங்களை அனுபவிப்பதற்கு ஏதுவான, உழவு தொழில், வரைவு, வாணிபம், சிற்பம், வித்தை, முதலியவாம்

‘இவைகளில் உழவாவது:- பூமியில் உழுது பேணி பயிர்செய்தல் முதலான தொழில்களைச் செய்துவருதலாம் தொழுவாவது ஒருவரிடம் அடிபணிந்து தாழ்ந்து வணங்கி சேவித்து, அவர்களிடும் பணிகளைச் செய்து வருதலும், வரைவாவன கணக்கு முதலிய விவகாரங்களைச் செய்து வருதலும், வாணிபமாவன செட்டு (பண்டம் மாற்றலாதி) முதலிய தொழில்களைச் செய்து வருதலும், வித்தையாவன கல்வியை கற்றல், கற்பித்தல், முதலிய வித்தைகளை விவகரித்து வருதலும்,

சிற்பமாவன விச்சுவதாம் முதலிய சிற்பநூல் முப்பத்தி ரண்டிலும் சொல்லிய பிரகாரம், மண், கல், செங்கல், உலோகம், மரம், சுதை, தந்தம், வண்ணம், கண்ட சர்க்கரை, மெழுகு முதலிய உறுப்புக்களைக் கொண்டு தொழில் செய்து வருதல் முதலியனவாம்,

இனி, பரலோக கிருத்தியங்களாவன:- நரகானுபவ துன்பங்களை நீக்கி, ரம்பா சம்போகம் அமிர்தாதி போகங்களை அனுபவிப்பதற்கேதுவான, எஞ்ஞம், ஓமம், யாகம், தானம், தர்மம், விரதம், மந்திரம், தவம், ஜெபம் முதலியவைகளாம். இவைகளில் யாகமாவது, அக்னி குண்டத்து மூலமாக செய்கின்ற, இருபத்தொரு வித யாகங்களையும் செய்தலாம், அவையாவன, அக்கினிஷ்டோமமும், அத்திஅக்னிஷ்டோமம், உத்திபம், சோடசி, வாஜுபேயம், அதிராத்திரம், அப்தோரியாமம், அக்கினி யாதேயம், அக்னிகோத்திரம், தரிச பூரணமாசம், சாதுர்மா சியம், கிருடம், பசு பந்தனம், ஆக்ராயணம், சௌதிரா மணி, அஷ்டகை, பார்வணம், சிரார்த்தம், சிராவணி, ஆக்கிரகாயணி, சைத்திரி, ஆசுயுவசி முதலியவாம்.

‘தானமாவன அன்னதான முதலிய சோடசதானங் களைச் செய்து வருதலாம். அவையாவன:- அன்னதானம், வஸ்திரதானம், பூதானம், கன்னிகாதானம், இரணிய (பொன்) தானம், கோதானம், உபயமுகி கோதானம், மகிஷிதானம், வருடதானம், அசுவதானம், சுவேதாஸ்வ தானம், கஜதானம், காளாமுகிதானம், மகாமேருதானம், கற்பகவிருக்ஷதானம், வித்யாதானம், முதலியனவாம்.

‘தர்மமாவன,- அறச்சாலை போன்ற தர்மம் முப்பத்து இரண்டையும் செய்து வருதலாம். அவையாவன, அறச்சாலை அமைத்து தரித்ரவான் களுக்கு பிசையிடுதலும், அறுசமயத்தார்க்கும்

அன்னமிடுதலும் படிக்கின்றவாகட்கு அன்னமிடுதலும், ஆண்களுக்கு வேட்டிதுண்டு ஈதலும் பெண்களுக்கு சேலை கௌசனை வழங்குதலும், தரித் திரவான்களுக்கு ஸ்திரீபோகமளித்தலும், குழந்தைகட்கு பால் கொடுத்தலும், ஸ்திரீகளைப் பிரசவ காலத்தில் பாதுகாத்தலும், அனாதை குழந்தைகளை வளர்த்தலும், நோய்க்கு மருந்திடுதலும், கொலை நேருமெனின், அவைகளை விலைகொடுத்து, உயிரைக்காப்பாற்று தலும், சாலேஸ்திர விழிகளுக்கு கண்ணாடியிடுதலும், அன்னியர் குடும்பத்தை காப்பாற்றுதலும், ஏழைப் பெண்ணின் விவாகம் செய்து வைத்தலும், வனபரி பாலனஞ் செய்தலும், சலவைத்தொழில், சவரத்தொழில் உடையோரின் தொழில் அபிவிருத்தி தேவையான அனைத்தும் செய்து தருதலும், முனிவர்கள் (உத்தம துறவிகள்) வசிக்க மடம் உண்டு பண்ணிவைத்தலும், வழித்தட சந்திப்புகளில் குடிநீர்க்குளம் அமைத்தலும், நேத்திர நோயினர்க்கு மருந்திடுதலும், விசேஷகால தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தலும், ஏழையர்களின் உடலை அடக்கம் செய்தலும், அழகிய மயிர்த்தலைகளுக்கு எண்ணெய் இடுதலும், பசுக்களுக்கு வாயுறை கொடுத் தலும், சிறையில் இருப்போர்க்கு அன்னமிடுதலும், எளிய வறியர்கட்கு வஸ்திரம் ஈதலும், தடையின்றி இடபம் விடு (ஆலய அர்ப்பணமாக பசுவை) தலும், விரதபண்டிகை நாளில், எல்லோர்க்கும் இனிப்பு பண்டங்களை வழங்குவதும், கோ முதலிய (கால்நடை) வைகள் பரிசித்து உறங்கிட, (மேல்கூரை, சமபூமிதளம்) உறுதிபடச் செய்தலுமாம்.

தவமாவன:-பத்மாசன முதலிய அஷ்டவித ஆசனங்க ளினாலும், பஞ்சாக்கினி மத்தியிலும் இருந்து, செய்யும் தவம் முதலியவாம் விரதமாவன:- கிரிச்சரம் சாந்தி

ராயணம் முதலிய விரதங்களையும் முடித்தலாம், மந்திர ஜெபமாவன:- பிரணவம் அஷ்டாசுர, ஏகாசுர, த்ரிபாசுர, சடாசுர, பஞ்சாசுரம் முதலிய ஜெபங்களும்!.

- 99 'பரலோக புத்தியை மறைத்து இகலோக புத்தியை மாத்திரம் கொடுக்கின்ற பசு, பக்ஷி முதலியவை மத்திம ஜாதி பரலோகத்தை அடைதற்கு ஏதுவாகிய கிருத்தியங்களைச் செய்யும் பகுத்தறிவு இல்லாமல் இகலோகத்தில் அருந்தல் பொருந்தல்களைக் குறித்து வரும் விவேகம் மட்டுமே தருகின்ற கோ, பறவை, விலங்கினங்களும் நடுவான குலமாம்.
- 99 இரண்டு லோகத்துப் புத்தியையும் மறைத்திருக்கின்ற, மரம், செடி, கொடி முதலியவைகள் அதம ஜாதி=இவ்விரண்டு லோகத்து, (பரம், இகம்):- கிருத்தியங்களின் விவேகத்தையும், மூடியிருக்கின்ற, விருட்சம், செடி, கொடி, புல், பூண்டு, முதலானவைகள் கடையான குலமாம்.
- 99 இப்படி பிருதுவி தத்துவமாய் இருக்கின்ற பூலோகத்தில் கண்டாற்போல, = இங்ஙனம் பிருதுவியின் தத்துவமாகின்ற மண்ணுலகத்தில், பார்த்ததற்கு நிகராய்,
- 99 அப்பு அக்கினி வாயு ஆகாசம் எனப்பட்ட தத்துவங்களாய் நிரை நிரையே இருக்கின்ற=ஜலம், தேயு, காற்று, வெளி என்று கூறுகின்ற தத்துவங்களாய், வரிசை வரிசையாக, பொலிகின்ற,
- 99 பிதிர்லோகம் தேவலோகம் யக்ஷ, கந்தர்வ, சித்தர் லோகங்களிலும் நக்ஷத்ரங்களாகத் தோன்றுகின்ற, = அப்புலோகம், அக்கினிலோகம், வாயுலோகம், ஆகாசலோகங்களிலும், உடுக்களாய் தோன்றி காணப்படுகின்ற,

- 99 சந்திரன் முதலான பிதுர்க்கள் சூரியன் முதலான தேவதைகள் கந்தர்வர்கள் சித்தர், என்னப்பட்டவர்கள் உத்தமஜாதி=சசி முதலிய பிதுர்க்களும், ஆதித்தன் முதலான தேவர்களும், காந்தருவர் முதலியவர்களும், ரிஷி சித்தர்கள் என்று கூறப்படுகின்றோரும், உத்தமகுலமாம்.
- 99 காமதேனு ஐராவதம் அன்னம் கருடன் முதலானவை மத்திமஜாதி=காமதேனு என்கிற ஐந்துவிதப் பசுக்களும், ஐராவதமெனும் வெள்ளை யானை முதலியவைகளும், அம்சம் முதலான தெய்வலோக பசுக்களும், கழுழனும் முதலியவைகள் நடுவான குலமாம்,
- 99 கற்பக விருக்ஷம் பாரிஜாதம் முதலானவை அதம ஜாதி=கற்பகத்தாரு பாரிஜாதபுஷ்ப முதலியவைகள் கடையான குலமாம், இவைகளே இகபர அபிமானிகளான சீவே சுவர்கட்கு (இந்த) ஸ்தூலசரீரமே,
- 99 அன்னமய கோசமாம்=அன்னமயகோசம் என்பதாம் இதற்கு அன்ன மயகோசம் எனப்பெயர் வந்தகாரணமென்ன எனில்:- மாதாபிதா புசித்த அன்னவீரியமே சுக்கில சுரோணிதமாகப் பரிணமித்து, அம்மாதாவின் உதரத்தில் கர்ப்பமாகத் தரித்து, அம்மாதா புசித்த அன்ன சாராயிர்தங்களையே உண்டு, ஒவ்வொரு திங்கள் (மாதம்) தோறும் விருத்தியடைந்து, கர சரணாதி அவயவங்களாகத் தடித்து, பத்தாம் மாதம் கர்ப்பவாசம் நீங்கி வெளிப்பட்டு, பூமியின் கண்பிறந்து பின்னும், அன்னை உண்ட அன்னரச சார அமிர்தப்பாலாகவுண்டு, திரும்பவும் நேரான அன்னத்தையே உண்டு, அன்னசொருபமாகியிருத்தலால், இதற்கு அன்னமய கோசமென்று பெயர் வந்தது,

இதற்கு அன்னமயம் என்ற நாமம் வந்த காரணமென்ன எனின், செனித்தற்கு அன்னமே மூலமானதாலும், அன்னத்தையுண்பதனால் விர்த்திக்கின்றதினாலும், அன்னமயமென நாமம் வந்தது.

:- இதற்கு கோசமென்று பெயர் வந்த, காரணமென்ன எனின், உறையாகிய கவசம் உள்கத்தியாதியை எப்படி மறைத்ததோ, அப்படியே அகம் சத்தத்திற்கு அர்த்தமாய், நான் பிராமணன், நான் ஷத்ரியன், நான் வைஷியன், நான் சூத்திரன் என்றும், நான் பிரம்மசரியன், நான் கிரகஸ்தன், நான் வானப் பிரஸ்தன், நான் சன்னியாசி என்றும், நான் ஆண், நான் ஸ்திரீ, நான் நபும் சகன் (பேடி) என்றும், நான்பிண்டமானேன் பிறந்தேன் வளர்ந்தேன் என்றும், நான் பருத்தேன் இளைத்தேன் என்றும், நான் குள்ளன் நெடியன் என்றும், இந்த அன்னமய கோசமே ஆன்மாவாக அனுபவத்திற்கு வருகிற படியினால், கோசமெனப் பெயர் வந்தது.

99 சூட்சும சரீரம் மூன்று கோசங்களாயிருக்கும், சூக்கும் தேகமானது திரிவிதகோசங்களாலிருக்கும்.

99 அதெங்ஙனம் எனில் பிராணவாயுங் கன்மேந்திரியங்களுங் கூடிப்பிராணமய கோசம் = அதெப்படி என்றால் பிராணாதி பஞ்ச(ஐந்தும்)கமும், கன்மேந்திரியப்பஞ்சகமும் ஆகிய பத்தும் சேர்ந்தது பிராணமய கோசமாம்:- இதற்குப் பிராணமயம் என்று நாமம் வந்த காரணமென்ன எனின், பசிதாக முதலிய உசுவாச நிசுவாசஞ் செய்கிறபடியினால், பிராண மயம் என்ற நாமம் வந்தது, இதற்குக் கோசமென்று பெயர் ஏதினால் வந்ததெனில், கௌசனையானது (உறை) தம்பூரை (முரசு) எப்படி மறைத்ததோ? அப்படியே அகம் சத்தார்த்தமாகி,

நான் பசிதாக முதலிய உசுவாச நிசுவாசஞ் செய்கிறவனென்றும், நான் பல வாந், பலவீனன், என்றும், நான் வசனாதி போக்குவரத்துக் கிரியை செய்கின்றவன் என்றும், நான் கொடுக்கல் வாங்கல் முதலியன செய்கின்றவனென்றும், யான் மல ஜல விசர்ச்சனம் (கழித்தல்) செய்கின்றவன் என்றும், இப்பிராணமயகோசமே ஆன்மாவாக அனுபவத்திற்கு வருகின்றபடியினால், கோசமென்று பெயர் வந்தது.

‘பிராணாதி ஐந்தும் சந்மேந்ரியம் ஐந்துமாகிய பத்தும் கூடியது பிராணமய கோசமாயிருக்க, பிராணமய கோசமென்று பிராணனை வேறுபிரித்துக் கூறியது ஏதெனின், குடைக்காரனுடன், செல்கின்ற கூட்டத்தை விட்டுக் குடைக்காரன் செல்கின்றான் என, வேறு பிரித்துக் கூறியதுபோலப், பிராணனை விசேஷமாகக் கூறியது.

99 மனதும் ஞானேந்திரியங்களுங் (மாக ஆறும்) கூடியதுவே மனோமய கோசமாம், = இதற்கு மனோமய கோசமென்ற பெயர்வந்தது யாதெனின்:- மனோசங் கற்பமே (நினைத்தல்) தேகாதிப் பிரபஞ்சமாகத் தோற்றுகிறபடியினால் மனோமய மென்று பெயர் வந்தது, இதற்கு கோசமென்று பெயர்வந்த காரணமென்ன எனின், பசரிக்காய்க் கூடானது எப்படி புழுவை மறைத்ததோ அப்படியே அகம் சத்தத்திற்கு அர்த்தமாய், நான் சங்கற்பவான், நான் விகற்பப் (மறதியையுடைவன்) வான், யான் சமுசய (சந்தேகமுடையன்) வான், சாஞ்சல்ய (சலனமற்ற) வான், யான் காமி என்றும் குரோதன் என்றும் நான் விவேகி அவிவேகி என்றும், மோகி (ஆசை) என்றும், நான் செவிடன், குருடன், ஊமையன், என்றும் இம்மனோமய கோசமே

ஆன்மாவாக அனுபவத்தில் வருகிறபடியால்,
கோசமென்று பெயர் வந்தது.

‘மனமும் ஞானோந்ரி யமுங் கூடியது மனோமய கோசமாய் இருக்க, மனதை வேறுபிரித்துக் கூறியது என்னை எனில், குதிரைக்காரனுடன் செல்கின்ற கூட்டத்தை விட்டு, குதிரைக்காரன் செல்கின்றான் என்று வேறுபிரித்துக் கூறியதுபோல, மனதை விசேஷமாகக் கூறியதாம்.

99 புத்தியும் ஞானேந்ரியங்களுங் கூடியது விஞ்ஞான மயகோசம் = புத்திவிருத்தியும் ஞானேந்ரிய மைந்தும், ஆக ஆறும் கூடியது, விஞ்ஞான மயகோசமாம்:- இதற்கு விஞ்ஞானமயமென்று நாமம் வந்த காரணம் என்னைஎனில், எதிரிடும் சகல விசயங்களையும் அறிகின்றபடியினால், விஞ்ஞானமயமென்று பெயர் வந்தது, இதற்கு கோசமென்ற பெயர், யாதினால் வந்ததெனில், அரைச்சட்டையானது புருடனை எப்படி மறைத்ததோ, அப்படியே, அகம் சத்தத்திற்கு அர்த்தமாகி, நான் கார்த்தா, நான் நிச்சயவான், நான்புத்திமான், நான்யுகி, நான் அதிவிவேகி நான் ஏகசந்தக்கிராகி (சப்தங்கள் எல்லாமறிபவன்) என்று இந்த விஞ்ஞானமய கோசமே ஆன்மாவாக அனுபவத்திற்கு வருகிறபடியினால், கோசமென்று பெயர் வந்தது, புத்தியும் ஞானேந்ரிய பஞ்சகமுங் கூடியது, விஞ்ஞானமய கோசமாயிருக்க, விஞ்ஞானமய கோசமென்று புத்தியை வேறு பிரித்துக் கூறியது என்னை எனில், பல்லக்குக் காரனுடன் செல்கின்ற கூட்டத்தை விட்டு, பல்லக்குக்காரன் செல்கின்றான் என வேறு பிரித்துக் கூறுவதுபோல, புத்தியை வேறுபிரித்து கூறியது.

- 99 காரண சரீரமே ஆனந்தமய கோசமாம் = காரண தேகமே ஆனந்தமய கோசம் என்பதாம், :- காரண சரீரம் ஆனந்தமய கோசமானால் எப்படி அறிகின்றது இதனை நன்றாகத் தெரிவிக்க வேண்டும் எனின், வனிதாதியஷ்டவிதமான இஷ்ட விசயத்தில் வருகிற பிரிய மோதப் பிரமோதாதி (ஆசையுட்பட்ட, பொரு ளடைந்து, அனுபவித்தல்,) விருத்தியுடனே கூடியிருக்கின்ற அந்தக்காரண அஞ்ஞான பிரதானமாய், எவ்வளவு பரியந்தம் தோன்றுகிறதோ அந்த அஞ்ஞானமே ஆனந்தமயகோசம், இதற்கு ஆனந்த மயமென்று நாமம் வந்த காரணம் என்னை எனின்,
- 99 நானாகார (பலவித) மில்லாமல், ஏகாகாரமாய் (ஒன்றாய்) இருக்கின்றபடியினால், ஆனந்தமய மென்ற பெயர் வந்தது, இதற்கு கோசமென்று நாமம் வந்த காரணம் என்னெனில், புளியம் பழத்தின் தோடு, புளியம் பழத்தை எப்படி மறைத்ததோ, அப்படியே அகம்சத்தத்திற் கர்த்தமாய், நான் போக்தா, (அனுபவிப்பவன்), நான் அஞ்ஞானி, நான் சந்துஷ்டன், நான் ஒன்றையுமறியாதவன், நான் அசக்தன் (சக்தியற்றவன்) நான் பிராந்தன், நான் சோம்பன் என்று, இந்த ஆனந்தமயகோசமே ஆன்ம வாக அனுபவத்திற்கு வருகின்றதனால், கோசமெனப் பெயர் வந்தது.
- 99 இப்படிப் பஞ்சகோசமும் சொல்லப்பட்டன = இந்தப் பிரகாரம் ஐந்துவித கோசமர்மங்களும் கூறப்பட்டன.
- 99 ஆறு தத்துவங்களாயிருக்கின்ற ஸ்தூல சரீரத்திலே இருபது தத்துவங்களாயிருக்கின்ற சூட்சும சரீர மிருக்கின்றது = சட்கோச தத்துவங்களாய் இருக்கின்ற பருமையான தேகத்தினுள்ளே, தத்துவங்கள் இருபதாகியிருக்கின்ற நுண்மையான பூதவுடல் அடங்கியுள்ளது.

- 99 அஃதெப்படியெனின் = அது எவ்வாறு என்றால்,
- 99 கன்மேந்திரியங்களுக்குள் வாக்கும் ஞானேந்திரியங்களுக்குள், சிங்ஙனவயும் வாயிலிருக்கும் = கர்மேந்திரிய பஞ்சகத்துள் வாக்கிந்திரியமும், ஞானேந்திரிய பஞ்சகத்தில் சிங்நுவை (நாக்கு) இ(ந்)ரியமும் வாக்கினிமாக இருக்கும்.
- 99 உதானவாயுவும் மனதும் கண்டத்திலிருக்கும், பிராணவாயுவும் புத்தியும் இருதயத்திலே இருக்கும் = உதானபவன(வாயு)மும் மனதும், கழுத்திலே இருக்கும், பிராணபவனமும் மதியும், இருதய ஸ்தானத்திலே இருக்கும்.
- 99 சமானவாயுவும் சிந்தனை(யு)ம், நாபியிலிருக்கும், அபான வாயுவும் பாயுருவும், குதத்திலிருக்கும் சமானபவனமும் சித்தமும் உந்திஸ்தானத்திலிருக்கும், அபான பவனமும் பாயுரு இந்திரியமும் குத ஸ்தானத்திலிருக்கும்.
- 99 வியானவாயும், ஞானேந்திரியங்களுள் துவக்கும், அகங்காரமும், சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும் = வியான பவனனும், ஞானேந்திரிய பஞ்சகத்தில் தொக்கிந்திரியமும், அகம்பாவமும், சரீரம் முழுதுஞ் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும்.
- 99 உச்சியிலே உள்ளமும், கருவிழி நுனியிலே சட்சேந்திரியமும், காதிற்குள்ளே சுரோத்ரேந்திரியமும் மூக்கு நுனியிலே கிரானேந்திரியமும், கழுத்துக்கு மேலே தனித்தனியே இருக்கும் = சிரசின் உச்சியிலே தேஜஸும், கரிய நயன முனையிலே நேத்ரேந்திரியமும், நாசி முனையிலே ஆக்ரானேந்திரியமும், கண்டஸ்தானத்திற்கு மேலே வியஷ்டி (தனித் தனியே) வியஷ்டியாக தங்கும்.

99 கழுத்துக்குக் கீழே கை, கால், குய்யங்களில், பாணி பாதம் உபஸ்தம் மூன்றும் தனித்தனியே இருக்கும் = கண்டத்திற்கு கீழே அஸ்தம், பாதம், யோனிலிங்கங்களில், பாணீந்ரிமும், பாதேந்திரியமும், உபஸ்தேந்திரியமுமாகிய மூன்றும், தனித் தனியாய் இலங்கும்:- சிலர் இந்தக் கட்டத்தில், சூக்கும சரீரம் விவகரிக்கின்றதாக உரை சொல்லுவார்கள்.

:- இந்நூலாசிரியர் இந்தச் சூட்சும சரீரம், ஸ்தூல சரீரத்தினுள் அந்தர்ப்பூதம் (மறைந்திருப்பதை) ஆகியிருப்பதை மட்டும் தெரிவித்தலாலும், பூர்வம் சூட்சுமதேக உற்பத்தியில், இந்தச் சூட்சும சரீரம், தொழிற்படுகின்றதை, விசார பூர்வகமாகச் சொல்லி யிருப்பதனாலும், இங்ஙணங்கூறாது விட்டனர் என்றறிக.

:- இனி இவைகட்கு முந்தின சரீரத்திற்குக் காரணசரீர மென்று நாமமிருப்பதால், இந்த தூல சூட்சுமம் இரண்டையும், காரிய சரீரமென்று சொல்ல வேண்டும். இதற்கு ஏது? என்னையெனில்,

99 இப்படித் தூல சரீர தத்துவங்கள் ஆறு, அதிற்குடி புகுந்த சூட்சுமசரீர தத்துவங்(கள்) இருபது, = இவ்வண்ணம் பருமையான தேகதத்துவம் ஆறு, அந்த ஸ்தூல தேகத்திற்குள்ளே குலமாகப் பிரவேசித்த, லிங்கதேகத் தத்துவங்கள் இருபது,

99 ஆக இத்தத்துவங்கள் இருபத்தாறும், பஞ்ச பூதங்களின் காரியமான படியினாலே, ஒருமைப் பாடாக காரிய சரீரமென்று சொல்லப்படும் = ஆகின்ற இருபத்தி ஆறு தத்துவங்களும், ஸ்தூல சூட்சுமம் என்கின்ற இருவிதப் பஞ்ச

பூதங்களினுடைய விவகாரமாகிய தன்மையினால், ஒற்றுமையாக காரிய தேகங்கள் என்றே கூறப்படும்.

- 99 அவித்தையிற் பிரதிபிம்பனான சிதாபாசன், இந்த இருபத்தாறு தத்துவங்களுடனுங் கூடி, சாக்கிராவஸ்தையை பொருந்தும்போது, அவனுக்கு அபிமான நாமம் யாதென்னில்,
- 99 அவித்தையில் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன் சாக்கிரத்திலே இந்த இருபத்தாறு தத்துவங்களுடனே கலந்து நின்றபோது = அஞ்ஞானத்திற் பிரதிபலனமான சீவனாவன், நனவு அவஸ்தையிலே, இங்ஙனங் கூறிய தத்துவங்கள் இருபத்தி ஆறுடனே புணர்ந்திருந்த காலையில்,
- 99 விஸ்வனென்றும் வியவகாரிக ஜீவனென்றும் சொல்லப்படுவன் = விசுவன் என்றும், காரியங்களைச் செய்கின்றவனென்றும் கூறப்படுவன், இனி:- சாக்கிராவஸ்தையாவது யாது? அதெந்த மட்டும் உள்ளதென்று அறிகிறதென்னில், இங்ஙனம் கூறிய கரணேந்திரியங்கள் அனைத்தும் பாகியார்த்த (வெளிப்புற-பகிர்முக) ஞானத்தால், விசய ஆகாரமாய்ப் பரிணமித்து, கர்த்திருத்வாதி (நான் என்ற பிமான சிந்தையனாகி) யாகாரமாய்ப், பூர்வ அபூர்வ நினைப்புடன், ஸ்திரமாக எந்த மட்டும் வியவகரிக்கப் படுகின்றதோ, அந்த மட்டும் சாக்கிராவஸ்தை என்று அறிய வேண்டும், இதனை அபிமானித்த சிதாபசனுக்கு, விசுவன் என்று நாமம் வந்த காரணம் என்னெனில், சமஸ்த பிரபஞ்சங்களையும் எனதென்று அபிமானித் திருக்கிறபடியினால், விசுவனென்று நாமம் வந்தது, இவனுக்கு வியவகாரிக ஜீவனென்று நாமம் வந்த தென்னை? எனில், கர்த்தாவாக இருந்து, சமஸ்த வியவகாரமும் பண்ணு

கிறபடியினால், வியாவகாரிக ஜீவனென்று நாமம் வந்தது, இந்தச் சீவன் அந்தக்கரணத்துடன் கூடிச், சொப்பனாவஸ்தையை அடைகின்றபோது, அபிமான நாமம் யாது எனில்,

99 சொப்பனத்திலே, ஸ்தூல சரீரத்தைவிட்டு அந்தக் கரணத்துடனே கூடிநின்றபோது, தைஜதன் என்றும், பிராதி பாஸிக ஜீவனென்றும், சொற்பன கற்பிதன் என்றும் சொல்லப்படுவன் = கனவு அவஸ் தையிலே பருமையான தேகத்தை நீங்கி, அந்தக் கரணத்துடனே புணர்ந்திருந்த காலையில் தைஜதன் எனவும், பிராதி பாஸிக ஜீவனெனவும், சொற்பன கற்பிதன் எனவும் கூறப்படுவன் =

‘இனி சொப்பனாவஸ்தை யாது? அது எந்த மட்டும் உள்ளதென்று அறிகின்றதெனின்:- பாகியார்த்த ஞான மின்றி பூர்வா பூர்வ நினைவுமின்றி, சாக்கிர வாசனைப் பிரகாரம் விஷயாகாரமாய்ப், பரிணமித்து, கர்த்திருத்வாதி யாகாரமாய், ஸ்திரமன்னியில், அஸ்திரமாக எந்த மட்டும் விவகரிக்கப்படுகின்றதோ, அந்த மட்டுக்கும் சொப்பனாவஸ்தை என்றறிய வேண்டும், இதனை அபிமானித்த சிதாபாசனுக்கு, தைஜதனென்ற நாமம் வந்ததென்னை எனின், தேஜோமயமான, அந்தக்கரண விருத்தியுடனே கூடிக்கொண்டிருப்பதனாலும், பிரகாச சொரூபனாயும், சொப்பனத்துக்கு அபிமானியாயுமிருக்கின்ற படியினாலும் தைஜனென்று நாமம் வந்தது.

‘இவனுக்குப் பிராதி பாஸிக ஜீவனென்ற நாமம் வந்ததென்னை எனில், தோற்றுகின்ற காலத்தின் மாத்திரம் இருப்பதினாலும், சொப்பனாவஸ்தையில் தோன்றி கெட்டுப்போகின்றபடியினாலும், பிராதி பாஸித ஜீவனெனப் பெயர் வந்தது, இவனுக்கு சொப்பன கற்பிதனென்ற நாமம் வந்ததென்னை எனின்,

அஞ்ஞான காரியமான நித்திராசத்தியினால், கற்பிக்கப் பட்ட சொப்பனத்தை அபிமானிக்கின்ற படியினாலும், அச்சொப்பனத்தை தான் கற்பிக்கின்றபடியினாலும், சொப்பனந் தன்னைக் கற்பித்த படியினாலும், சொற்பன கற்பிதன் என்ற நாமம் வந்தது, இந்தச் சீவன் காரண சரீரத்துடன் கூடிச் சுழுத்தி அவஸ்தையை அடைகின்ற போது, அதற்கபிமான நாமம் யாது? எனில்,

- 99 சுழுப்தியிலே காரிய சரீர தத்துவங்கள் இருபத் தாயையுங் கைவிட்டு காரண சரீரத்தை மாத்திரம் பொருந்தி இருக்கும்போது = முன், சாக்கிர சொப்பன வாசனைகளுக்குப் பீஜமாயும், அஞ்ஞான மயமாயும் இருக்கின்ற, சுழுத்தி அவஸ்தையில், காரிய தேகங் களாகிய இருபத்தாறு தத்துவமும் துறந்து, காரண தேகத்தை மட்டும் சம்பந்தித்திருக்குங் காலையில்,
- 99 பிராக்ஞன் என்றும் பாரமார்த்திக ஜீவனென்றும் சொல்லப்படுவன் = பிராக்ஞன் எனவும் பாரமார்த்த ஜீவன் எனவும், பிரதிபாதிக்கப்படுவன், :- இனி சுழுப்தி அவஸ்தை யாது? அது எந்த மட்டும் உள்ளதென்று அறிகிறதெனின், பாகியார்த்த ஞானமும் விஷயாகாரமும், பூர்வா பூர்வ நினைப்பும் கர்த்திருத்வாதியா காரமும், ஸ்திரமும், அஸ்திரமு மாகிய இவைகள் அனைத்துமின்றி, புத்தி தானே காரண ஆத்மகமாக எந்த மட்டுக்கும் அடங்கி இருக்கின்றதோ, அந்த மட்டுக் குஞ்சுழுத்தி அவஸ்தை என்றறிய வேண்டும், இதனை அபிமானித்த சிதாபாசனுக்கு, பிராக்ஞன் என்ற நாமம் வந்த காரணமென்னை எனில், சுயம்பிரகாச சொரூபமாய் இருக்கின்றபடியினாலும், அந்தக் காரண வியாபரமின்றி சுழுப்தி அவஸ்தையை அறிந்து

கொண்டிருக்கின்றபடியினாலும், மிகுந்த அறிவுடைய வராதலாலும் பிராக்ஞரென்றது!.

‘இவனுக்குப் பாரமார்த்திக ஜீவனென்று நாமம் வந்தது ஏதென்னில், அவஸ்தாத்திரயங் (நனவு-கனவு-உறக்கம், என்ற மூன்று)களிலும், அநுகுதமா (மறைந்திருக்கிறவ)ய் இருக்கின்றபடியினாலும், சுழுத்தியவஸ்தையிற் தோன்றிக்கெடாமல், ஒரே பிரகாரமாய் இருக்கின்றபடியினாலும், பாரமார்த்திக (ஏதார்த்தமான) ஜீவனென்ற நாமம் வந்தது. இவைகளுக்கெல்லாம் அதிஷ்டானமாயும், விலக்ஷணமாயும், சுயம்பிரகாச சொரூபமாயும் இருக்கின்ற, நிருபாதிக (உபாதிகளின்றிய) பிரம்ம சைதன்யம் (மூலம்), இங்ஙனங்கூறிய அவஸ்தாத்திரயங்களுக்குச் சாக்ஷியாகவும், இருந்து, அவைகளை வியஷ்டியாகவும், சமஷ்டியாகவும், அறியுங்காலையில் (போதில்) அவருக்குப்பரியாய நாமம் யாதென்னில்

- ११ பிரம் சைதன்யமும் சாக்கிரத்துக்கு சாட்சியாயிருக்கும்போது சீவாத்மா என்றும்=பிரக்மஞானமும் சித்து விலாசமாயிருக்கின்ற (நனவு) அவஸ்தைக்கு சான்றாக இருக்குங் காலையில், ஜீவாத்மா எனவும்,
- १२ சொற்பனத்திற்குச் சாக்ஷியா இருக்கின்றபோது அந்த ராத்மா என்றும்=சாக்கிரத்து வாசனாமயமாகிய கனவு அவஸ்தைக்கு கரியாய்(நடுநிலை) இருக்குங் காலையில், அந்தரா(ஸ்திரமற்ற)த்மா என்றும்,
- १३ சுழுத்திக்கு சாக்ஷியா இருக்கின்றபோது பரமாத்மா என்றும்=சாக்கிர, சொற்பன, பிரபஞ்சமெல்லாவற்றிற்கும் பீஜமாகியும் பிரபஞ்சத் தோற்றரவற்று இருக்கின்ற சுழுத்தி அவஸ்தைக்கு சான்றாகவிருக்குங் காலையில், பரமாத்மா எனவும்,

99 அவஸ்தாத்திரய சாட்சியாய் இருக்கும்போது, ஞானத்மா என்றும், கூடஸ்தர் என்றும் சொல்லப்படும், = இங்ஙனங்கூறிய மூன்றவஸ்தைகட்கும் பொது வா(கரியாய்)ய் இருக்குங்காலையில் (ஞானத்மா எனவும், கூடஸ்தன் எனவும் புகழப்படும், :-

‘இவருக்குச் சீவாத்மா என்று நாமம் வந்த காரணம் யாது? எனில், தப்தாய பிண்டம்போல (பழுக்க, உலையிற்காய்ந்த இரும்புதுண்டின் மேலிட்ட நீர் முழுதும் உறிஞ்சித்தன்னுள் ஒடுக்கிக் கொள்வதுபோல) நகை சிகை பரியந்தம், சரீரத்திரயங்களிற் சம்பந்தித்து அகம் எனும் விருத்தியினால், ஜீவாத்மா பக்ஷமாகியும், நிர்விகாரத்தினாற் பிரபஞ்சத்திற்குச் சாஷியாயும், இருக்கின்றதனால் ஜீவாத்மா என்று நாமம் வந்தது.

‘இவருக்கு அந்தராத்மா என்று நாமம் வந்தென்னை எனின், கமல பத்திர உதகம் (தாமரை இலையில் தண்ணீரை) போல, சொற்பன விருத்தியில் ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் இருக்கிறபடியினால் அந்தராத்ம பக்ஷமாயும் நிருவிகாரத்தினால் மனோவிருத்திக்குச் சாஷியாகவுமிருக்கின்றதனால் அந்தராத்மா என்றும் நாமம் வந்தது.

‘இவருக்குப் பரமாத்மா என்று நாமம் வந்தது யாதுக் கெனில், சாக்கிர வியவகாரத்திற்குச் சூரியனானவன் சாஷியாயிருக்கின்றது போல, அந்தக்கரண வியாபார மில்லாத சுழுத்தி அவஸ்தையை அறிந்து கொண்டிருக்கின்ற படியினாலும், பரமார்த்த பக்ஷமாயும், நிர்விகாரத்தினால் அற்பவிசயமாகத் தோற்றுகிற, ஆனந்தத்திற்குச் சாஷியாகவுமிருக்கின்றதால், பரமாத்மா என்றும் நாமம் வந்தது.

‘இவருக்கு ஞானாத்மா என்று நாமம் வந்தகாரணம் என்னெனின், பஞ்சகோசங்களையும், அவைகளுக்குச்

சொல்லிய விவகாரங்களையும் அறிந்து, அவைகளுக்கு அன்னியமாயிருக்கின்ற படியினால் ஞானாத்மா என்ற நாமம் வந்தது.

‘இவரை ஆத்மா என்று கூறியதேதெனில், நான் எனதென்ற அபிமானத்திற்கிடமாக, ஆன்மாவாகத்தோற்றி, புத்திர, மித்திர, களத்திர, பூதாகிகள் வேறுவேறு பெயரை அடைந்து, தனக்குப் புறம்பாகத் தோற்றுகிற படியினால், புறம்பாகாமல், கண்டேன், கேட்டேன், ஜீவித்தேன், சங்கற்பித்தேன், என்று தானாகத் தோற்றுகிற சூட்சும சரீரமும், என் கண், என் காது, என் பிராணன், என் மனமென்று, தனக்குப் புறம்புபட்டு நாமரூபாதி தோற்றுகையாலும், இவைகட்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டு, நிர்விகார சைதன்யமாய் இருக்கின்ற இந்த பிரம்மமே தானாக இருக்கின்றபடியினாலும், இந்த பிரம்மம் தனக்குப் புறம்புபட்டு நாமரூபங் காணப்படாமல் தானாகவே சித்தித்திருக்கின்றதாலும், இந்தப் பிரம்ம சொரூபமாகிய தன்னை (நம்மை) ஆத்மா என்று கூறியது.

‘இவரைக் கூடஸ்தர் எனக்கூறியது என்னை எனில், (கூடம் என்பது கொல்லன், உலை அருகிலுள்ள அடைகல்) அந்தக்கூடத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு, ஈட்டி, வாள் முதலிய அயவிவகாரங்கள் எல்லாம் தோன்றி யழிந்தும் அக்கூடம் நிர்விகாரியாய் இருக்கின்றது போல, நிருபாதிக சைதன்யமாயிருக்கின்ற தன்னிடத்தில் சீவேஸ்வர ஜகத்துக்களாகிய முப்பத்தி ஐந்து தத்துவங் களாய் தோன்றியிருந்து அழிந்தும்தான் நிர்விகாரியாய் இருக்கின்றபடியால் தன்னைக் கூடஸ்தர் என்று கூறியது!.

“இப்படிச் சீவனுக்கு மூன்று சரீரங்களும் மூன்று அவஸ்தைகளும் சொல்லப்பட்டன = இந்தப்பிரகாரம் சீதாபாசனுக்கு, சரீரத்திரயங்களும், அவஸ்தாத்திரயங்களும், பிரதிபாதிக்கப்பட்டன, :-

‘இங்ஙனங்கூறிய துவம்பதத்திற்கு வாச்சிய இலக்கிய மாவதுயாதெனில் ஸ்தூலம், சூக்குமம், காரணமென்ற சரீரத்திரயமும், சாக்கிரம், சொற்பனம், சுழுத்தி, என்ற அவஸ்தாத்திரயமும், விசுவன் தைஜதன் பிராக்ஞன் என்ற அபிமானத்திர(ய)மும் ஆகிய ஒன்பதும் இவைகளுடன்கூடி விவகரிக்கின்ற ஜீவன் ஒன்றும் ஆகின்ற, பத்தும் வாச்சியார்த்தமாம்,

இவைகளுக்கு அதிஷ்டானமுஞ் சாசனியுமாயிருக்கின்ற சீவசாசனியான கூடஸ்தன் இலட்சியார்த்தமாம்!.

!இனி ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்தூல சரீரமாவது யாது? அந்தத் தூலசரீரத்துடன் கூடிச் சாக்கிராவஸ்தையைப் பொருந்தும்போது அவனுக்கு அபிமான நாமம் யாது? இவற்றிற்கு அதிஷ்டான சைதன்யம் யாது? எனில்,

99 இனி ஈஸ்வரனுக்கு மூன்று சரீரங்களும், மூன்று அவஸ்தைகளும் சொல்லும்படி = மேல் ஈசுவரனுக்குத் திரிவித தேகங்களும், மூவித அவஸ்தைகளும் சொல்லும்படி,

99 கற்பிதப் பிரபஞ்ச வடிவமாகத் தோற்றுகின்ற, ஸ்தூல பஞ்ச பூதங்களும், அந்தப் பூதங்களிலே தோன்றின = கானற் ஜலம்போல, மித்தையா சத்து (பொய்தோற்ற) ரூபமாகத் தோன்றி நின்ற ஸ்தூல ஐம்பூதங்களும், முந்தைய சூட்சும பூதங்களிடமாய் உண்டாயின.

99 மூன்று சாதியாயிருக்கின்ற ஸ்தூலசரீர் சமஷ்டியும் கூடி ஈஸ்வர ஸ்தூல சரீரம் என்றும், விராட்டு

என்றும் சொல்லப்படும் = திரிவிதகுலமாயிருக்கின்ற, ஸ்தூல தேகங்கள் அனைத்துஞ் சேர்ந்தது, ஈசுவரனுடைய தூலதேகம் என்றும், விராட்டென்றும் பகரப்படும்.

99 இதனுடனே கூடி சாக்கிராவஸ்தையை பொருந்துகின்ற ஈஸ்வரன், வைஸ்வானரன் என்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டான சைதன்யம் பிரம்மா என்றும் சொல்லப்படும் = இச்சமஷ்டி ஸ்தூல தேகத்துடன் சம்பந்தித்து, பரசாக்கிராவஸ்தையை அடைகின்ற ஈஸ்வரனை, வைஸ்வானரன் எனவும் இங்ஙனங்கூறிய இருவிதத்துக்கும் ஆதாரஞானம், விரிஞ்சன் எனவுங் கூறப்படும்:- இந்த ஈஸ்வர ஸ்தூல சரீரத்தை விராட்டு என்று கூறிய என்னை எனில், பிருதுவியாதி அஷ்டமூர்த்தி முதலிய நாநா விதவிதமாய்த் தோன்றுகிறபடியினால் விராட்டென்று கூறியது, இவற்றுடன் கூடிய ஈஸ்வரனுக்கும், வைஸ்வானரன் என்ற நாமம் வந்த தென்னை எனின், சமஸ்த பிராணிகளிடத்திலும் நானென்று அபிமானஞ் செய்வதினால், வைஸ்வானரனென்று நாமம் வந்தது. இதற்கு அதிஷ்டான சைதன்யம் பிரம்மனென்று கூறியது யாதுக்கெனில், சமஸ்த (எல்லாப்) பிராணிகளிடத்திலும் ஆதாரமாக இருந்து அவர்களின் முற்கரும சஞ்சித வினையறிந்து தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை சங்கற்பிக்கின்றபடியினால் பிரம்மன் என கூறியது.

:- இனி ஈஸ்வரனுக்கு சூட்சும சரீரமாவது யாது? அந்த சூட்சும சரீரத்துடன் கூடி, சொற்பனாவஸ்தையை அடைகின்றபோது, அவருக்கு அபிமான நாமம் யாது? இதற்கு அதிஷ்டான சைதன்யம் யாது? எனில்.

99 சூட்சும பூதங்கள் ஐந்தும் அந்தப் பூதங்களிலே தோன்றின, சூட்சும சரீரசமஷ்டியங்கூடி, ஈஸ்வர சூட்சும சரீரம் என்றும், இரண்ய கர்ப்பமென்றும் சொல்லப்படும், = தன் மாத்திரையான பூதங்கள் ஐந்தில் நின்றும், சூட்சும பூதங்கள் ஐந்தும் தோன்றின, சூட்சும சரீரமனைத்தும் சேர்ந்தது, ஈஸ்வரனுடைய சூட்சுமதேகங்கள் எனவும் இரணிய கர்ப்பமெனவும் உரைக்கப்படும்.

99 இதனுடனே கூடி சொப்பனாவஸ்தையை பொருந்து கின்ற ஈஸ்வரன் சூத்திராத்மா என்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டான சைதன்யம் விஷ்ணு என்றும் சொல்லப்படும் = இந்தச் சமஸ்த சூட்சும சரீரங்களைப் புணர்ந்து, பர சொப்பனாவஸ்தையை சம்பந்திக்கின்ற ஈஸ்வரனை, சூத்ராத்மா என்றும், இங்ஙனம் பகர்ந்த இருவிதத்திற்கும், ஆதாரக் ஞானம், திருமால் எனவும் இயம்பப்படும், :- இனி ஈஸ்வர சூட்சும சரீரத்தை இரண்ய கர்ப்பமென்று சொல்லியதே தெனின், விகசிதமாய் (ஒளிக்கதிர் விரித்தாற்போல) பிரகாசிக்கின்ற, சமஸ்தத்தை (சகலத்தையும்) தமது உதரத்துள் அடக்கி இருப்பதினாலும், ஞானசித்தி உண்டாகி இருப்பதினாலும், இரணியகர்ப்பமென்று கூறியது.

‘இவற்றுடனே கூடிய ஈஸ்வரனுக்கு சூத்ராத்மா என்று பெயர் வந்தது யாதுக்கெனில், நாநாவித மணிகளிடத்தும் சூத்திரம் கோர்க்கப்பட்டிருப்பது (நவலோக அணிமணியினடுவே (நூல்-சூத்திரம்) போல, நாநா விதப்பிரபஞ்சங்களிலும், அநுகுதனாய் (மறைந்து) இருந்து, சூத்ரதாரியாகி அசைப்பிக்கின்றபடியினால், சூத்ராத்மா என்ற நாமம் வந்தது, இதற்கதிஷ்டான சைதன்யம் விஷ்ணுவென்று சொல்லியது யாதுக்

கெனில் சமஸ்த பிராணிகளிடத்திலும் ஆதாரமாக இருந்து, அவர்களின் முற்கரும நல்வினை தீவினைகளை அறிந்து, இதாகித (சுகதுக்க) மெனும் போகங்களைக் கற்பிக்கின்றதினால் விஷ்ணுவென்று நாமம் விளம்பியது.

ஈஸ்வரனுக்கு காரண சரீரமாவது யாது? அந்தக் காரண சரீரத்துடன் கூடிச் சுழுத்தி அவஸ்தையைப் பொருந்தும்போது அவருக்கு அபிமான நாமம் யாது? இதற்கு அதிஷ்டான சைதன்யம் யாது? என்னில்,

“இந்தத் தூல சூட்சுமம் இரண்டின் வாசனையுடனே கூடியிருக்கின்ற மாயை ஈஸ்வர காரண சரீரம் என்றும் அவ்யாகிருதம் என்றும் சொல்லப்படும் = இங்ஙனங் கூறிய ஈஸ்வரனுடைய விராட்டு, இரணிய கர்ப்பமாகிய இரண்டு சரீரங்களுடைய, வாசனைகளுடனே பொருந்தியிருக்கின்ற, மாயையை ஈஸ்வர காரண தேகமெனவும், அவ்வியாகிருதமெனவும் பகரப்படும்.

99 இதனுடனே கூடி சுழுத்தி அவஸ்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈஸ்வரன், அந்தரியாமி என்றும், இவ்விருவகைக்கும் அதிஷ்டான சைதன்யம் உருத்திரன் என்றும் சொல்லப்படும் = இக்காரண சரீரத்துடனே, பொருந்தி, பரசுமுத்தி அவஸ்தையை கூடுகின்ற ஈஸ்வரனை அந்தரியாமி என்றும், இவ்விதங்கூறிய இருவிதத்துக்கும் ஆதாரக்ஞானம், பரன் எனவும் புகலப்படும், :- இனி ஈஸ்வரனுக்குக் காரண சரீரத்தை அவ்வியாகிர்தமென்று கூறிய தென்னை எனில், நாமரூப ரகிதமாய் (தோற்றரவுகளின்றி) இருக்கின்றபடியினால் அவ்வியாகிருத மென்று கூறியது.

‘இவற்றுடன் கூடிய ஈஸ்வரனுக்கு அந்தரியாமி என்று நாமம் வந்ததென்னை எனில், ஆகாயம்போல!

சகல பிராணிகளின், இருதயங்களிலும் இருந்து, பிரேரிப்பிக்கின்றபடியினால், அந்தரியாமி என நாமம் வந்தது, இதற்கதிஷ்டான சைதன்யம் ருத்திரன் என்று கூறியதேது எனின், சமஸ்த பிராணிகளிடத்திலும், ஆதாரமாயிருந்து, அவர்களின் முற்கரும பயன்களை, (பிராரப்தம்) புசித்து ஒழியும் காலமறிந்து, தனுசுரண பவன போகங்கள் உற்பத்தியான வண்ணம், ஒடுங்கு விக்கின்றபடியினால் உருத்திரன் என்று புகழ்ந்தது.

‘இவ்விதங்கூறிய தத்பதத்திற்கு வாச்சிய, லக்ஷ்ய மாவது யாதெனில், விராட்டு, இரண்யகர்ப்பம், அவ்வியாகிருதம், என்ற சரீரத்திரயமும், சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம் என்கின்ற அவஸ்தாத்திரயமும், வைஸ்வானரன், சூத்ராத்மா, அந்தரியாமி, என்கிற அபிமானத் திரயமும், ஆகிய ஒன்பதும், இவைகளுடன் கூடிச் சிருஷ்டியாகி களைச் செய்கின்ற ஈஸ்வரனுமாகின்ற பத்தும் சேர்ந்தது வாச்சியார்த்தம், இவைகளுள் ஈஸ்வரசாக்ஷ்யாயும், அதிஷ்டான சைதன்யமாயுமிருக்கின்ற பரபிரம்மமே, தத்பதத்திற்கு லக்ஷியார்த்தமாம். இங்ஙனம் கூறிய சீவேஸ்வரன் நானென்று கலந்து நிற்பதற்குத் தத்துவங்கள் எத்தனை? அந்தச் ஜீவேஸ்வரர்களுக்கு வியாபகம் எவ்வளவு? இவைகட்கெல்லாம், சாக்ஷியாயிருக்கிற பிரம்ம சைதன்யத்திற்கு வியாபகம் எவ்வளவு? எனில்,

११ சீவன் தன் மூன்று அவஸ்தைகளிலும் தன் மூன்று சரீரங்களாயிருக்கின்ற, இருபத்தேழு தத்துவங்களுடனும் நான் என்று கலந்து நிற்கின்றதுபோல, = சிதாபாசனானவன் தன்னுடைய ஜீவசாக்ராதி அவஸ்தாத்திரயங்களிலும், தன்னுடைய தூலாதி சரீரத்திரயங்களாக இருக்கின்ற, தத்துவங்கள் இருபத்தேழுடனும், அவைகளை யானென்று புணர்ந்திருப்பதற்கொப்பாய்,

- 99 ஈஸ்வரனும் தன் மூன்றவஸ்தைகளிலும், தன் மூன்று சரீரங்களாய் இருக்கின்ற, முப்பத்திரெண்டு தத்துவங்களுடனும் கலந்து நிற்பன் = பரனும், தன்னுடைய பரசாக்கிராதி அவஸ்தைகளிலும், தன்னுடைய விராட்டாதி சரீரத் திரயங்களாய் இருக்கின்ற, தத்துவங்கள் முப்பத்தி இரண்டுடனும் புணர்ந்திருப்பான்.
- 99 ஆகையினாலே சீவ சிதாபாசன் தன் சரீரமாத்நிரமே கலந்து நிற்பன் = ஆனபடியினாலே சித்துத் தன்மையின்றி, ஆபாசத் தன்மையுள்ள சீவனானவன், தன்னுடைய தேகம் மட்டிலும் புணர்ந்திருப்பன்.
- 99 ஈஸ்வரன் தன் சரீரமாகிய சகல சரீரங்களோடும், சகல பிரபஞ்சங்களோடும் கலந்து நிற்பன் = பரனானவன் தன்னுடைய தேகங்களாயிருக்கின்ற, சமஸ்த தேகங்களோடும், சமஸ்த சகங்களோடும் புணர்ந்திருப்பன்.
- 99 இந்த இருவகைக்கும் சாஷியாயிருக்கின்ற பிரமசை தன்யமும் = இங்ஙனங்கூறிய சீவேஸ்வரர் இருவருக்கும் சான்றாக இருக்கின்ற பிரமக் ஞானமும்,
- 99 சகல சரீரங்களிலும் சர்வ பிரபஞ்சங்களிலும் நிறைந்து அப்பாலும் பத்துத் திக்கையும் ஆதிக்கிரமித்து எல்லையற்றிருக்கும் = சமஸ்தி தேகங்களிலும் சமஸ்த ஜெகங்களிலும் பூரணமாகி, அவைகட்கு அப்பாற்பட்ட இடங்களையும், அதிகரித்து வரம் பின்றி நிற்கும்.
- 99 இங்ஙனம் கூறிய சிதாபாசன் தூல சரீரத்துடன் கூடி விவகரிப்பதற்குச் சாதனாந்தரமான தத்துவங்கள் எத்தனை எனில்! சீவனுக்கு ஸ்தூல சரீர வியவகாரத்திற்கு = சிதாபாசனுக்கு ஸ்தூலதேகத்துடன் கூடி வியவகாரஞ் செய்வதற்கு,

99 அன்னமயமான தூல சரீர தத்துவங்கள் ஆறு, சூட்சும சரீரதத்துவங்கள் இருபது சீவன், ஈஸ்வரன், அவித்தை, வித்தை, பிரம்மம், $5 =$ அன்னமயமாகின்ற, சர்மம், உதிரம், மாமிசம், சனாயு, அத்தி, மச்சை, என்னும் ஆறுகோசங்களாகிய சட்கோச தத்துவங்கள் ஆறாம்,

சூட்சும தேகங்களுக்கான, ஞானேந்திரிய மைந்தும், பிராணாதி வாயுக்கள் ஐந்தும், அந்தக்கரண பஞ்சகமும் கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், ஆகத் தத்துவங்கள் இருபதும், சிதாபாசனும், பரனும், அஞ்ஞானமும், மாயையும், பிரம்மமுமாகின்ற தத்துவங்கள் ஐந்தும்,

99 ஆகத் தத்துவங்கள் $-31 =$ ஆகிய தத்துவங்கள் முப்பத்தி ஒன்றாம்.

99 இந்தச் சீவன் சூட்சும சரீரத்துடன் கூடி விவகரிப்பதற்குச் சாதனாந்தரமான தத்துவங்கள் எத்தனை எனில்,

99 சூட்சும சரீர வியவகாரத்திற்கு, சூட்சும சரீர தத்துவங்கள் இருபது, சீவன் ஈஸ்வரன் அவித்தை வித்தை பிரம்மம் $-5 =$ ஆகத்தத்துவங்கள் இருபத்தி ஐந்து $=$ சிதாபாசன் சூட்சுமதேகத்துடன் கூடி வியவகாரஞ் செய்வதற்கு, சூட்சும தேகமாகிய தத்துவங்கள் இருபது, சிதாபாசனும், பரனும், அஞ்ஞானமும், மாயையும், சிவமும் ஆகிய தத்துவங்கள் ஐந்து, ஆகத் தத்துவங்கள் இருபத்தைந்து.

'இந்தச் சிதாபாசன் காரண சரீரத்துடன் கூடி வியவகரிப்பதற்குச் சாதனாந்தரமான தத்துவங்கள் எத்தனை என்னில்,

99 காரண சரீர வியவகாரத்திற்கு, சீவன், ஈஸ்வரன், அவித்தை, வித்தை, பிரம்மம் $5 =$ சிதாபாசன் காரண

சரீர்த்துடன் கூடித் தொழிற்பண்ணுதற்கு, உயிரும், அரணும், அஞ்ஞானமும், மாயையும், பரமும், ஆகத் தத்வம் ஐந்து.

‘இந்தச் சிதாபாசன் சரீர்த் திரயங்களையும் விட்டு, தனியே வியவகரிப்பதற்குச் சாதனாந்தரமான தத்துவங்கள் எத்தனை எனில்,

99 சீவ வியவகாரத்திற்கு, சீவன், ஈஸ்வரன், பிரம்மம், 3=சீவன், ஆனவன், தனியே இருந்து வியவகாரஞ் செய்வதற்கு தத்துவங்கள், சிதாபாசனும் பரனும் சிவமும் ஆகத் தத்துவங்கள் மூன்று.

‘அவஸ்தாத்திரய விலக்ஷணராயும் துரிய ஸ்வரூபராயும் இருக்கின்ற சாக்ஷி வியவகாரத்திற்குத் தத்துவங்கள் எத்தனை எனில்,

99 சாக்ஷி வியவகாரத்திற்குச் சாக்ஷி-1=சீவசாக்ஷியானது வியவகாரஞ் செய்வதற்கு, நிர்விகாரியாய் இருக்கின்ற கூடஸ்தராகிய தத்துவம் ஒன்றாம்.

‘இனி, ஈஸ்வரன் தூல சரீர்த்துடன் கூடி வியவகாரஞ் செய்வதற்குச் சாதனாந்தரமான தத்துவங்கள் எத்தனை எனில்,

99 ஈஸ்வரனுக்குத்தூல சரீர வியவகாரத்திற்கு, சமஷ்டி அன்னமய கோச தத்துவங்கள்-6, சமஷ்டி சூட்சும சரீர தத்துவங்கள்-20, சமஸ்டி, சீவன், அவித்தை-2, ஈஸ்வரன் வித்தை பிரம்மம்-3, தூல பூதங்கள்-5, ஆகத் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு-36-, =பரனுக்குத் தூல தேகத்துடன் கூடி வியவகாரஞ் செய்வதற், சமஸ்த அன்னமய கோச தத்துவங்கள் ஆறு, சமஸ்த சூட்சும தேக தத்துவங்கள் இருபது, சமஸ்த சிதாபாசனும், அஞ்ஞானமும், ஆகிய தத்துவங்களி ரண்டு, பரனும், மாயையும், சிவமுமாகிய

தத்துவங்கள் மூன்று, பஞ்சீகரண பூதங்கள் ஐந்து, ஆகத்தத்துவங்கள் முப்பத்தி ஆறாம்.

99 இந்த ஈஸ்வரன் சூட்சும சரீரத்துடன் கூடி வியவகரிப்பதற்குச் சாதனாந்தரமான தத்துவங்கள் எத்தனை எனில்,

99 சூட்சும சரீர வியவகாரத்திற்கு, சமஷ்டி சூட்சும சரீர தத்துவங்கள்-20, சமஷ்டி சீவன் அவித்தை-2, சூட்சும பூதங்கள்-5, வித்தை ஈஸ்வரன், பிரம்மம், 3, ஆகத் தத்துவங்கள் முப்பது-30, = ஈஸ்வரன் சூட்சும சரீரத்துடன் கூடி வியவகாரஞ்செய்வதற்குச், சமஸ்த சூட்சும சரீரத்துடன் கூடி வியவகாரஞ்செய்வதற்குச், சமஸ்த சூட்சும சரீரத் தத்துவங்கள் இருபது, சமஸ்த சிதாபாசனும், அஞ்ஞானமுமாகிய தத்துவங்கள் இரண்டு, சூட்சும பூதங்கள் ஐந்து, மாயையும், பரனும், சிவமுமாகிய தத்துவங்கள் மூன்று, ஆகின்ற தத்துவங்கள், முப்பதாம்.

99 இந்த ஈஸ்வரன் காரண சரீரத்துடன் கூடி வியவகரிப்பதற்குச் சாதனாந்தரமான தத்துவங்கள் எத்தனை எனில்,

99 காரண சரீர வியவகாரத்திற்கு, வித்தை ஈஸ்வரன் பிரம்மம்-3, = ஈஸ்வரன் காரண தேகத்துடன் கூடி வியவகாரஞ் செய்வதற்கு, மாயையும், பரனும் சிவமுமாகிய தத்துவங்கள் மூன்றாம்.

‘இந்த ஈஸ்வரன் சரீரத்திரயங்களை விட்டுத்தனியே வியவகரிப்பதற்குச் சாதனாந்தரமான தத்துவங்கள் எத்தனை எனில்,

99 ஈஸ்வர வியவகாரத்திற்கு, ஈஸ்வரன் பிரம்மம்.2= இவ்விதங்கூறிய பரணானவன் தனியே வியவகாரஞ் செய்வதற்கு, பரனும், சிவமுமாகத் தத்துவங்கள் இரண்டாம்.

- 99 இவைகட்கெல்லாம் அதிஷ்டானமாகவும், விலக்ஷணமாகவும், சாக்ஷியாகவுமிருக்கின்ற பிரம்மம் தானாய், வியவகரிப்பதற்குத் தத்துவங்கள் எத்தனை யெனில்,
- 99 பிரம்ம வியவகாரத்திற்கு, பிரம்ம-1 = இங்ஙனங் கூறிய பிரம்ம ஸ்வரூபம் வியவகாரஞ் செய்திட, பிரம்மம், ஒன்றாம்.
- 99 இந்த சீவன் ஞானேன்றிய கன்மேன்றியம் ஏதேனும் ஓரிந்ரியத்துடன் கூடி வியவகாரஞ் செய்ய சாதனமான தத்துவங்கள் எத்தனை எனில்,
- 99 இந்திரிய வியவகாரத்திற்கு இந்திரியம்-1,சட்கோச தத்துவங்கள் 6, அந்தக்கரணம் 5, வாயுக்கள் 5, சீவன், ஈஸ்வரன், அவித்தை, வித்தை பிரம்மம் 5, ஆகத் தத்துவங்கள் 22, - = (ஓர்) இந்திரியம் வியவகாரஞ் செய்வதற்கு, இந்திரியம் ஒன்று அன்னமயகோச தத்துவங்கள் ஆறு, உள்ளம், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், ஐந்து, பிராணாதிவாயுக்கள் ஐந்து, சிதாபாசனும், பரனும், அஞ்ஞானமும், மாயையும், சிவமும் ஆகிய ஐந்துமாகத் தத்துவங்கள் இருபத்திரண்டாம்.
- ‘இந்தச் சீவன் மனோ ராஜ்ஜியஞ் செய்ய சாதனமாகிய தத்துவங்கள் எத்தனை எனில்,
- 99 மனோராஜிய வியவகாரத்திற்கு, அந்தக்கரணம்-5, சீவன், ஈஸ்வரன், அவித்தை, வித்தை பிரம்மம், 5, ஆகத் தத்துவங்கள், 10, = உள்ளம் முதலிய அந்தக்கரணம் ஐந்து, சிதாபாசனும், பரனும், அஞ்ஞானமும், மாயையும், சிவமுமாகிய, பத்துமாம்.
- 99 தத்துவங்களினுடைய தோற்றமும் நிலையும் சொல்லப்பட்டன=இவ்விதமாக கருவிகளினுடைய, உற்பத்தியும் குணமும் வகுத்துரைக்கப்பட்டன.

99 இனி தத்துவங்கள் ஒடுங்குகின்ற வழி சொல்லுகின்றோம் = இனிக்கருவி கரணாதிகள், பூர்வம் உற்பத்தியான பிரகாரமே, அடங்குகின்ற மார்க்கத்தினைக் கூறுகின்றோம்.

99 சகல சீவர்களிடத்திலுமிருக்கின்ற, தூல சரீரங்கள் அனைத்தும் தமக்கு ஆதாரமான தூல பூதங்களிலே மடிந்து பூதமாத்திரமாகவே ஒடுங்கும் =

சமஸ்த (எல்லா) சிதாபாசரிடத்திலும் இருக்கின்ற, சமஷ்டி தூல தேகங்களும், தங்களுக்கு இடமாகின்ற, தூலபஞ்ச பூதங்களிடமாய் நெகிழ்ந்து, ஸ்தூல பஞ்சபூத மாத்திரமாக அடங்கியிருக்கும்.

99 இந்தத் தூல பூதங்களும் பஞ்சீகரணம் விட்டு, தன் மாத்திரைகளான, தமோகுண பூதங்களாக மிஞ்சும் = இங்ஙனம்கூறிய ஸ்தூல பஞ்சபூதங்களும், பூர்வம் (முன்பு) பஞ்சீகரணமான தன்மையை விடுத்து, பஞ்ச தன் மாத்திரைகளாகிய, தமோகுணாம்சமாகிய, சூட்சும பஞ்சபூதங்களாகச் சேஷித்து (எஞ்சி) நிற்கும்.

99 அப்போது கேவல, இரணிய கர்ப்ப அவஸ்தை என்று, சொல்லப்படும் = அக்காலையில் ஒருங்கான (ஒருமையான) இரணிய கர்ப்பாவஸ்தை என பிரதிபாதிக்கப்படும்.

99 அங்ஙனமாகிட, சூட்சும சரீர தத்துவங்கள் இருபதும் கட்டுவிட்டு பூதங்களினுடைய, சத்துவ குணமும், ரஜோ குணமுமாக ஒடுங்கும் =

இலிங்கதேக தத்துவங்கள் இருபதும் உடைந்து, அந்தப்பஞ்ச தன் மாத்திரைகளினுடைய, சாத்வீக குணமும் இராஜத குணமும் ஆக அடங்கியிருக்கும்.

- 99 அஃதெங்ஙனமெனில், சகல பிராணிகளிடத்திலும் இருக்கின்ற = அஃதெப்படி என்றால், சமஸ்த சீவர்க ளிடத்திலும் இருக்கிறதான,
- 99 அகங்காரமும், ஆக்ரணேந்ரியமும், உதானவாயுவும், உபஸ்தேந்ரியமும், பிருதுவியில் ஒடுங்கும் = அகம்பாவமும், கிராணேந்ரியமும், உதான பவனமும், உபஸ்தேந்ரியமும், மிருத்திகை (பூமி)யிலடங்கும்.
- 99 சித்தமும், சிங்ஙவையும், சமானனும், பாயுருவும் அப்புவி ஓருங்கும் = சிந்தையும், சிங்ஙுவேந்ரியமும், சமானவாதமும், பாயுரு விந்ரியமும் சலத்திலடங்கும்,
- 99 புத்தியும், சட்சுவும், அபானனும், பாதமும், அக்கினியில் ஒடுங்கும், = மதியும், சட்சேந்ரியமும், அபான பவனமும், பாதேந்நிரியமும், தேயுவில் அடங்கும்.
- 99 மனதும், துவக்கும், பிராணனும் பாணியும் வாயுவில் அடங்கும் = மானதமும், தொக்கீந்ரியமும், பிராண பவனமும், பாணீந்ரியமும், வளியில் (காற்றில்) அடங்கும்.
- 99 உள்ளமும், சுரோத்திரமும், வியானனும், வாக்கும், ஆகாசத்தில் ஒடுங்கும், = தேஜஸும், சுரோத்திரேந்ரியமும், வியானவாதமும், வாக்கிந்நிரியமும், வெளியிலடங்கும்.
- 99 அப்போது பழையபடியே முக்குண பூதங்களாகும், இந்தச் சூட்சும பூதங்களுள், = அக்காலையில் பூர்வம் இருந்த பிரகாரமே, திரிவிதகுண பூதங்களாகும், இங்ஙனங் கூறிய சூட்சும பூதங்களுக்குள்,

- 99 பிருதுவி அப்புவில் கரைந்து ஒடுங்கும், அப்புவும் அக்னியிற்ச் சுவரி ஒடுங்கும், அக்னியும் விளக்குப் போல வாயுவில் அணைந்து ஒடுங்கும், வாயுவும் ஆகாசத்தில் ஓடி ஓய்ந்து ஒடுங்கும், அந்த ஆகாசமும் விட்சேப சத்தியில் ஒடுங்கும் = மிருத்திகை ஜலத்தில் நெகிழ்ந் தடங்கும், அந்தச் ஜலமும் அங்கியில் வற்றி அடங்கும், அவ்வங்கியும் காற்றின் முகம் வைத்த தீபம் போல், வளியில் அவிந்து அடங்கும் அந்த வளியும் வெளியில் ஒழிந்தடங்கும், அந்த வெளியும் தோற்றமென்னுஞ் சத்தியில் அடங்கும்,
- 99 ஆவரண சத்தியும் விசேஷ சத்தியும் மூலப்பிரகிருதியின் தமோ குணமாத்திரமாய் = மறைப்பெனுஞ் சத்தியும் நினைப்பெனுஞ் சத்தியும் காரணமாகிய பிரதானத்தினது தாமதகுண மாத்திரமாகி,
- 99 ஆலமரம் ஆலம் விதைக்குள் ஒடுங்கினாற்போல = வடவாவிருச்சுஷம் அந்த விருஷத்தின், வித்தினுள் அடங்கினதற்கு ஒப்பாகி,
- 99 இன்னும் ஒரு சிருஷ்டிக்கு வித்தாக, மாயையிலும் அவித்தையிலும் ஒடுங்கும் = பின்னுமொரு (சிருஷ்டிக்கு-) படைப்புக்குக் காரணவித்தாக, வித்தையினிடமாகவும் அஞ்ஞானத்தினிடமாகவும் அடங்கும்,
- 99 இந்த மாயையும் அவித்தையும் அதிநுண்மையான, மூலப் பிரகிருதி என்று சொல்லப்பட்ட விந்து தத்துவத்தில் ஒடுங்கும் = இவ்விதங்கூறிய வித்தையும் அஞ்ஞானமும், மிகநேர்மையான காரணப் பிரதானமென்று கூறிய, விந்து தத்துவத்தினிடமாய் அடங்கும்,
- 99 அந்த விந்துவும் பாம்பு என்கின்ற பெயர் போய்

பழுதையாய்க் கண்டாற்போல, = அப்படிச் கூறிய
விந்து தத்துவமும், சர்ப்பம் என்கின்ற நாமம் நீங்கி,
கயிறாகப் பார்த்ததற்கு நிகராய், தனக்கு அதிஷ்டான
சைதன்யமான பிரம்ம சைதன்ய மாத்திரமாக
ஒடுங்கும், = தனக்கு ஆதாரக் ஞானமான பிரம்மக்
ஞான மாத்திரமாகவே அடங்கும்,

99 இப்படி பொய் எல்லாம் மெய்ப்பொருள் ஒன்றாகக்
கண்டு, அதுவே சுபாவ சித்தமாய் நிசமாயிருக்கின்ற
தன்வடிவு எனக்கண்டு = இங்ஙனங் கூறிய
வண்ணம், மித்தை எல்லாம் உண்மையான கேவல
சைதன்யமாய் அறிந்து, அக்கேவல சைதன்யமே,
இயல்பான உண்மையாய் நிச்சயமாயிருக்கின்ற,
தனது எதார்த்த ஸ்வரூபம் என உணர்ந்து,

99 தெளிந்து, கவலை கெட்டிருக்கின்றவனே சீவன்
முத்தன், இப்படித் தத்துவங்களின் ஒடுக்கம்
சொல்லப்பட்டது, = இவ்வாறு அறிந்து அச்சமற்று
இருக்கின்றவனே பந்தம் விடுபட்ட நித்தியனாம்,
இந்தப்பிரகாரம், ஒன்றினின்றும் பலவான, ஆரோப
மாகத் தோற்றின தத்துவங்களினுடைய, அபவாதம்
(ஒடுக்கநிலை) கூறப்பட்டது.

99 இப்படித் தோற்றி ஒடுங்குகின்ற தத்துவங்கள்,
36-அவையாவன, = இந்தப்படியுண்டாகி அடங்கின
தத்துவங்கள் முப்பத்தி ஆறாம் அந்தத் தத்துவங்
களாவன,

99 பூதங்கள் 5, ஸ்தூல சரீரத்தத்துவங்கள் 6, சூட்சும
சரீர தத்துவங்கள் 20, காரண சரீரமான மாயை
அவித்தை 2, இவற்றில் பிரதிபிம்பித்த, சீவன்,
ஈஸ்வரன் 2, இவைகட்கு எல்லாம் அதிஷ்டான
சைதன்யமாயிருக்கின்ற பிரம்மம் ஒன்று இவை

களாம், = நிலம், நா, நெருப்பு, காற்று
ஆகாயமாகின்ற, பூதங்கள் ஐந்தும், சட்கோசவடிவ
தத்துவங்கள் ஆறும், லிங்கதேக தத்துவம் இருபதும்,
காரண தேகங்களான மாயை, அஞ்ஞானம்,
இரண்டும், இவ்வித மாயையினிடமாகவும்
அஞ்ஞானத்தினிடமாகவும் பொருந்துபவர்களான,
சீவன் ஈஸ்வரன் இரண்டும், இங்ஙனங்கூறப்பட்ட
தத்துவங்கள் அனைத்திற்கும், ஆதார பிம்ப,
சத்சித்தானந்தமா இருக்கின்ற சிவம், ஒன்றுமாக,
தத்துவங்கள் முப்பத்தி ஆறாம்.

99 இவைகளில் பூதங்கள் 5, மாயை 1, மாயாப்
பிரதிபிம்பரான ஈஸ்வரன் 1, பிரம்மம் 1, ஆக இந்த
எட்டும், சகல பிராணிகட்கும் சமுதாயமாக
அனுபவிக்கப்படும், அது எவ்விதமெனில் =
இங்ஙனங் கூறிய தத்துவங்கள் முப்பத்தி ஆறில்,
பூதம் ஐந்தும், வித்தை ஒன்றும், மாயையிற் பிரதி
பலனமான(வரான) ஈஸ்வரன் ஒன்றும், சிவம்
ஒன்றும், ஆகிய இந்த தத்துவங்கள் எட்டும், சமஸ்த
சிதாபாசர் (சர்வஉயிராதி) கட்கும் பொதுவில் நின்று
(ஒருதன்மையாய்) அநுபோகஞ் செய்யப்படும்,
என்பதாம்!

99 மற்றைய தத்துவங்கள் இருபத்தி எட்டும் அவனவ
னுக்குப் பிருதக்காக அநுபவிக்கப்படும் அதெவ்
வாறு எனின்=ஏனைய இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்
களும், ஒவ்வொரு சீவர்கட்கும் தனித்தனியாக
(ஒரோர் விதமாக) அநுபோகஞ் செய்யப்படும்.,
இவர்கள் எப்படிப் பொதுவில் அநுபவிக்கின்றனர்
என்றால், , , ,

99 பிருதுவி தத்வம் ஒன்று இறக்கில் எல்லோர்க்கும்
ஆதாரமில்லை, 2. மழை மறுக்கில் எல்லார்க்குஞ்

ஐலமில்லை, 3. தேயு இல்லாது இருந்தால் பாகம் இல்லை, 4. வாடை தென்றல் இல்லாவிட்டால் வாயு இயக்கமில்லை, 5. ஆகாசம் இறக்கில், ஒருவருக்கும் அவகாசமில்லை 6. மாயையும் 7. மாயாப்பிரதிபிம்பமும் இறக்கில் சகல சமயங்களுக்கும் தெய்வமில்லை, 8. பிரம்மம் இல்லையேல் ஒருவருக்கும் அறிவில்லை, ஆகையால் இந்த எட்டும் எல்லாருக்கும் சமுதாயமாம்=குத்தி என்ற (பூமி) ஒன்றில்லாவிட்டால் சகல பிராணிகட்கும் நிலையில்லை என்றாகும், அப்பு இல்லாவிடில் சமஸ்த உயிரினங்கட்கும் புனல் (நீர்) இல்லையாம், அக்கினி இல்லையாகில் அன்னபானாதிகளை பாகஞ் (ஐர்ணிப்பிக்க) செய்வதற்கு ஏதுவில்லையாகும், குளி(ர்)ந்த வாடையும் தென்றலும் இல்லாவிடின், வாயுவின் சலனம் (சகல உயிர்க்கும்) பிராண இயக்கமில்லை எனவாம், வெளி இலாவிடில் ஒரு சீவருக்கும் இடம் இல்லையாகும், வித்தையும் மாயையிற் பிரதிபிம்பமான (வித்தை செய்விக்கின்றவனான) ஈசுவரனும் இல்லாதாகில், சமஸ்த மதங்களுக்கும் கடவுள் இல்லை என்றாகும், பிரம்மம் இல்லாதிருக்கில் ஒருவருக்கும் (சர்வ பிராணிகட்கும்) உணர்வில்லை என்றாகும், ஆதலால் இவ்விதங் கூறிய தத்துவங்கள் எட்டும், சகல சீவர்களுக்கும் பொதுப்பட அநுபோகஞ் செய்யப்படுகின்றனவாம்!.

99 பிருதக்கு எங்ஙனமெனில், ஒருவனுக்கு ஸ்தூலசரீரம் இறக்கில் எல்லோருக்கும் ஸ்தூல சரீரமிறவாத படியினாலும், சூட்சும சரீரத்தில் ஒருவனுக்கு அங்கவை கல்லியம் வந்தால் எல்லாருக்கும் வாராத படியினாலும்=அவனவனுக்கு வேறு வேறாக அநுபவிப்பது

எவ்வண்ணமென்றால் ஒரு புருடனுக்கு சட்கோச தத்துவம் நசித்திருக்க, ஏனைய சீவருக்கெல்லாம் தூலசரீரம் நசியாதபடியினாலும், ஒரு புருஷனுக்கு அவயவக் (கரணேந்திரிய கருவி) குறைவு உண்டாயிருக்க, மற்றெல்லார்க்கும் அவ்விதம் வாராதபடியினாலும்,

- 99 முத்தராயிருந்த சுகர் வாமதேவர் முதலான பேருக்கும், அவித்தையும் சீவனும் இறந்து போயிருக்க, மற்றப்பேருக்கெல்லாம் அவித்தையும் சீவனும் இறவாதபடியினாலும், இந்த இருபத்தி எட்டு தத்துவங்களும் அவனவனுக்கு பிருதக்கு என்பதிலே, சந்தேகமே இல்லை = பந்தம் விடுபட்டு நித்தியராய் இருக்கின்ற சுகர் வாமதேவர் முதலான மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கும், அஞ்ஞானமும் சிதாபாசனும் நசித்துப்போயிருக்க, ஏனைய சீவர்கட்கெல்லாம், அஞ்ஞானமும் சிதாபாசனும் நசிக்காதபடியினாலும், இவ்விதமாய் கூறிய தத்துவங்கள் இருபத்திஎட்டும், ஒவ்வொரு சீவர்கட்கும் பிரத்தியேக (வேறு, வேறாகப் பொருந்திடும்)ம் என்பதிலே சமுசய மில்லை.
- 99 இந்தத் தத்துவங்கள் முப்பத்தி ஆறில், எப்போதும் தானாகவே காணப்படுகின்ற தத்துவம் ஒன்று = இங்ஙனங்கூறிய தத்துவங்கள் முப்பத்தாறில் எப்பொழுதுஞ் சுயமாகவே பிரகாசிக்கின்ற தத்துவம் ஒன்றாகும்.
- 99 எப்போதும், தனக்கு அன்னியமாகவே காணப்படுகின்ற தத்துவங்கள் ஏழு = எக்காலத்தினும், சுயம்பிரகாசமான, பிரமத்திற்குப் புறம்பாக, அறியப்படுகின்ற தத்துவங்கள் ஏழாம்,

- 99 தானாகவும், தனக்கு அன்னியமாகவும் அநுபவிக்கப்படுகிற தத்துவங்கள் இருபத்திஎட்டு = அவைகளைத் தானாகவும், சுயம்பிரகாச பிரமத்திற்குப் புறம்பாகவும், அநுபவிக்கப்படுகின்ற தத்துவங்கள், இருபத்தி எட்டாம்,
- 99 அதெப்படி எனின், அவஸ்தாத்திரய சாக்கியாயிருக்கின்ற, பிரமசைதன்யம், எல்லா அவஸ்தைகளிலும் தானாக விளங்குகையினாலும் = சாக்கிர சொற்பன சுழுத்தி என்கிற மூன்றவஸ்தைக்கும் சான்றாக இருக்கின்ற, பிரமஞானம் அவஸ்தைகள் அனைத்திலும் சுயமாகப் பிரகாசித்தலாலும்,
- 99 மற்றத் தத்துவங்கள் போல, தனக்கு (அன்னியமாக) விளங்காதபடியினாலும், = ஏனைய தத்துவங்களைப் போல, பிரமத்திற்குப் புறம்பாக உணரக்கூடாமையாலும்,
- 99 அந்தப்பிரம்ம சைதன்யம் ஒன்றுமே தானாக அறியப்படுகின்றது = அந்தக் கேவலப் பிரம்ம சைதன்யம் ஒன்றுமே சுயம்பிரகாசமாய்த் திகழ்கின்றது.
- 99 பஞ்ச பூதங்கள், மாயை, மாயாப் பிரதிபிம்பர், ஆக ஏழும் = நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வெளி, என ஐந்து பூதங்களும், வித்தையும், மாயையிற் பிரதிபலனமான ஈஸ்வரனும் ஆகின்ற இவ்வேழு தத்துவங்களும்,
- 99 தன் தன் தொழிலான, வெட்டு, கொத்து, உழுவு, பஞ்ச கிருத்தியம், தசாவதாரம், முதலானவை, = அதனதன் விவகாரங்களாகிய, வெட்டுதல், கொத்துதல், உழுதல், 1. சிருஷ்டி, 2. திதி 3. சம்ஹாரம், 4. திரோபவம் 5. அநுக்கிரகம் ஆகிய பஞ்ச கிருத்தியங்களும், 1. மச்சம், 2. கூர்மம்,

3. வராகம், 4. நரசிங்கம் 5. வாமனம் 6. பரசுராமன்
7. கண்ணன் 8. பலபத்திரன் 9. இராமன் 10. கல்கி
முதலியன.

- 99 ஒருகாலும் தன்னுடைய தொழிலாக காணப்படாத படியினாலே, தனக்கு அன்னியங்களே அல்லாமல் தானாக மாட்டா = காலதிரயத்திலும் தன்னுடைய வியவகாரமாக அறியப்படாத படியினாலே சுயம்பிரகாசமாகிய தனக்கு அன்னியமே அல்லாமல், ஆத்மாவாக மாட்டாது.
- 99 மற்றை இருபத்தி எட்டுத் தத்துவங்களுள்ளே, நான் பிராமணன், நான் கூத்திரியன், நான் வைசியன், நான் சூத்திரன், = ஏனைய இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களினுள்ளேயும், நான் பார்ப்பணன், நான் அரசன், நான் வணிகன், நான் சதுர்த்தன் (குடியானவன்),
- 99 நான் பிரம்மச்சாரி, நான் கிரகஸ்தன், நான் வனப் பிரஸ்தன், நான் சன்னியாசி, நான் ஆண், நான் பெண் = நான் பிரம்மசரியன், நான் சம்சாரி, நான் வனத்தில் வாசஞ்செய்பவன், நான் எதி, நான் புருடன், நான் ஸ்திரீ,
- 99 நான் கருவல், சிவலை, கட்டையன் நெட்டையன் நான் பருத்தேன் இளைத்தேன் என்று, தானாக வழங்குகின்ற தூல சரீர தத்துவங்கள் ஆறும் = நான் கருத்தவன், சிவத்தவன், குட்டையன் நெடியன், நான் ஊதலானவன், வற்றிப்போனேன் என்று இதனையே ஆத்மாக வழங்கப்படுகிற சட்கோச தத்துவங்கள் ஆறும்.
- 99 மற்றொரு வேளையிலே தனக்கு புறம்புபட்டு, என் மாடு, என் கன்று என்றாற்போல = வேறொரு சமயத்தில் தனக் கன்னியமாக எனது மாடு எனது

கன்று, என்று ஒரு புருஷனுக்குப் புறம்பாகக் கூறுவதற்கொப்பாய்,

- 99 என் சரீரம் பருத்தது, இளைத்தது, நரைத்தது, என் சரீரம் பிறந்து இத்தனை நாள் ஆயிற்று என்று, தான் வேறு தூலசரீரம் வேறாக வழங்குகின்ற படியினாலும் = எனது உடல் உதித்துள்ளது, எனது உடம்பு மெலிந்திருக்கிறது, எனது கேசம் (தலைமயிர்) வெளுத்துப்போனது, எனது தேகம் தோன்றி இவ்வளவு காலம் கழிந்துள்ளது என்று
- 99 தான்வேறு தூலசரீரம் வேறாக வழங்குகிற படியினாலும் = ஆத்மாவேறு, தூலதேகம் வேறு விதமாகச் சொல்லப்படுகின்றபடியினாலும்,
- 99 நான் கண்டேன், கேட்டேன், தொட்டேன், போகித் தேன், கொடுத்தேன், வாங்கினேன், நடந்தேன், புசித்தேன், சிந்தித்தேன், நிச்சயித்தேன், இப்போது வந்த பஞ்சத்திற்கு ஜீவித்தேன் என்று தானாக வழங்குகிற சூட்சும சரீர தத்துவங்கள் இருபதும் = நான் பார்த்தேன், நான் கேள்வியுற்றேன், நான் தீண்டினேன், நான் அனுபவித்தேன், நான் வழங்கினேன், நான் ஏற்றேன், நான் சென்றேன், நான் உண்டேன், நான் நினைத்தேன், நான் உறுதி பூண்டேன், இப்போது வந்த கருப்புக்குச் சீவித்தேன் என்று, இதனையே ஆத்மாவாக வழங்குகிற இலிங்கதேக தத்துவங்கள் இருபதும்,
- 99 மற்றொரு வேளையிலே தனக்கு புறம்புபட்டு என் வீடு என் உடைமை என்றாற்போல = வேறொரு சமயத்திலே தனக்கு அன்னியமாக, எனது மனை, எனது ஆஸ்திகள் என்று ஒரு புருஷனுக்கு அன்னியமாகக் கூறப்படுவதற்கு நிகராய்,

- 99 என் கண், என் காது, என் மூக்கு, என் நாக்கு, என் கை, என் பாதம், என் மனம், என் புத்தி, என் அகங்காரம், என் சித்தம், என் பிராணன் என்று, தான் வேறு அவைகள் வேறாக வழங்குகிற படியினாலும், =எனது சட்சு, எனது சுரோத்ரம், எனது ஆக்கிராணம், எனது சிங்நுவை, எனது பாணி, எனது கால், எனது மானதம், எனது மதி, எனது அகம்பாவம், எனது சிந்தை, எனது பிராணவாயு என்பதாக, ஆத்மாவேறு மேற்கூறியவைகள் வேறாக, பகரப்படுகின்றதனாலும்
- 99 நான் அறியேன் அறிவேன் என்று தானாக வழங்குகின்ற அஞ்ஞானமும், சிதாபாசனும், =நான் உணர்கிலேன், நான் உணர்ந்தேன் என்பதாகவும், இவையே ஆத்மாவாக வழங்குகிற (விமர்சிக்கிற-அபிமானித்த) அவித்தையும், ஜீவனும்,
- 99 மற்றொரு வேளையிலே தனக்குப் புறம்பட்டு, என் அஞ்ஞானம் ஜீவன் என்று வழங்கக் கண்ட படியினாலும், =வேறொரு சமயத்தில் பிரமத்திற்கு அன்னியமாக, எனது அவித்தை, எனது சிதாபாசன் என்பதாகவும் பிரதி பாதிக்கப்படுகின்றபடியினாலும்,
- 99 இந்த இருபத்திஎட்டுத் தத்துவங்களும் தானாகவும், தனக்கன்னியமாகவும், வழங்குகின்றது சித்தம், = இவ்விதங்கூறிய தத்துவங்கள் இருபத்தி எட்டும் ஆத்மாவாகவும், சொட்ச (எஞ்சிய-தேஜஸ்) சொரூபமாகவும், அநுபோகஞ் செய்யப்படுகின்றது உண்மை!.
- 99 இப்படிச் சொன்ன குருவைப்பார்த்து சீடன் கேட்கும் (படி) இந்த இருபத்தி எட்டுத் தத்துவங்களும் தானானால், சாஷியைப் போல ஒரு தன்மையாக தோற்ற வேண்டுமே அல்லாமல், பஞ்ச

பூதங்களைப் போல தனக்கு அன்னியமாக காணக் கணக்கில்லை, = இப்படி உபதேசித்த ஆசிரியரை நோக்கி, மாணாக்கன் வினாவினதாவது, இங்ஙனங் கூறிய தத்துவங்கள் இருபத்திஎட்டும், ஆத்மாவாக இருக்குமானால், சைதன்யத்திற்கு ஒப்பாய், ஒரு படித்தாகத் தோன்ற வேண்டுமே அன்றிப் பூதங்கள் ஐந்தைப் போல, ஆத்மாவிற்குப் புறம்பாக வழங்கத் தேவையில்லை,

99 இந்த இருபத்தி எட்டும் தனக்கு அன்னியமே ஆனால் எப்போதும் புறம்புபட்டே இருக்க வேண்டுமே அல்லாமல் தானாக வழங்கக் கணக்கில்லை, = இங்ஙனங்கூறிய தத்துவங்கள் இருபத்தி எட்டும் கூடஸ்தருக்குப் புறம்பாகுமானால், காலத்திரயத்திலும் அந்நியமாகவே வழங்க வேண்டுமே அல்லாமல், ஆத்மாவைப் பிரதிபாதிக்கத், (கருதிட) தேவையில்லை,

99 தானுமாய், தனக்கு அன்னியமுமாய் இருக்கும் என்கின்றது, இருட்டு ஆதித்தன் என்றாற்போலும், வேளாள தீக்ஷதன் என்றாற் போலும், விருத்தமாம், எனுமிச் சங்கைக்கு, = ஆத்மாவுமாய், தனக்குப் புறம்பாகவுமாய், பிரதிபாதிக்கப்படுமென்றது, அந்த காரமும் (இருட்டும்-ஒளியும்) சூரியனும் ஒன்றாயிருக்கின்றது எனக்கூறுவதற்கு நேராகிறது, அன்றியும், வேளானனும் பிராமணனும் ஒன்றாக இருக்கின்றான் எனச் சொல்வதற்கு (ஒப்பாமையால்) நிகராய் விரோதமாம், என்ற கேள்விக்கு,

99 பரமார்த்தமாகத் தான் என்கின்றது ஒருவகையும், அத்தியாசத்தினாலே தான் என்கின்றது ஒருவகையும், ஆக இவ்விருவகையும் உண்டு = எதார்த்தமாக ஆத்மா என்கின்றது ஒரு கூறுபாடும், மித்தை

யினாலே ஆத்மாவென்றது ஒருவகுப்பும், ஆகயிவ்
விருவகைக் கூறுபாடுகளும் உளது!.

- 99 சாஷி சைதன்யத்தை தான் என்கின்றது பரமார்த்தம் அல்லாமல் உபசாரம் அல்ல, தனக்கு அன்னியமாக இருக்கின்ற, இந்த இருபத்தி எட்டையும் தான் என்கின்றது கட்டையை கள்ளன் என்றாற்ப் போலவும், பழுதையை பாம்பு என்றாற்போலவும், புத்திரதாராதிகளைத் தான் என்றாற் போலும் மயக்கமே அல்லாமல் உண்மை அல்ல = அவஸ்தைகள் மூன்றிற்கும் சான்றாகயிருந்து அறிகின்ற அறிவை, ஆத்மாவென்கின்றது உண்மையே அன்றி, முகமன் அன்று, கூடஸ்தனுக் குப்புறம்பாக இருக்கின்ற, இவ்விதமான இருபத்தி எட்டுத்தத்துவங்களையும், ஆத்மாவெனச் சொல்வது, குற்றியை (கட்டையை) ஆள் என்பது போலவும், கயிற்றைப் பாம்பு என மிரளுவதும், பெண்டு பிள்ளைகளைத், தனது, ஆத்மா என்றாற்போலவும், உன்மத்தமே அல்லாமல், சத்தியம் அல்ல!.

“ஆகையினால் அஞ்ஞான காலம் தொடங்கி, தானல்ல என்று காணப்பட்ட தத்துவங்கள், 7-இப்போது, இப்படிக்கொத்த விவேகம் பண்ணின பிற்பாடு, தானல்ல என்று காணப்பட்ட தத்துவங்கள் 28, = ஆதலால், அறிவில்லாத (தத்துவ விசாரணையின்றிய) காலமுதலாக, ஆத்மா அன்று என்று, உணராது நின்ற தத்துவங்கள், 7 இப்போழ்து இத்தன்மைத்தான, பகுத்தறிவுண்டான பிறகு, ஆத்மா அன்றென்று உணரப்படுகின்ற தத்துவங்கள் இருபத்திஎட்டு,

- 99 ஆக இந்த முப்பத்திஐந்து தத்துவங்களையும், அது அதற்குச் சொன்ன குணங்குறியுடனே கூடக்

காண்கின்ற அறிவானது = ஆகிய இத்தத்துவங்கள் முப்பத்தைந்தையும் அந்தந்த தத்துவங்கட்குச் சொன்ன, பண்பு அடையாளங்களுடனே, சேரவுணர் கின்ற, ஆத்மாவானது விஷயத்தை அறிகின்றவன், கடத்திற்கு அன்னியமாகவே இருந்து, விஷயத்தை அறிகின்றது போல!.

- 99 அவைகட்கு அன்னியமாகவேயிருந்து, அவைகளை அறிகின்றது என்றும், முப்பத்தி ஆறாந் தத்துவமாகிய அதுவே தானென்றும் = அக்கடத்திற்குப் புறம்பாகவே இருந்து, அம்முப்பத்தி ஐந்து தத்துவங்களையும் உணர்கின்றது எனவும், முப்பத்தி ஆறாந் தத்துவமாகிய, அந்தப் பிரம்மமே தான் எனவும்,
- 99 அதுவே பரமசிவம் என்றும், களக்கமறத் தெளிந்தவனே, சிவதரிசனமுடைய சீவன் முத்தன் என்று சொல்லப்படுவன் இது உத்தரம், = அந்தப் பிரம்மமே முத்தி எனவும், அச்சமற ஆராய்ந்து அறிந்தவனே, பிரம்ம தரிசனமுடைய, பந்தம் விடுபட்ட நித்தியன் என்று புகலப்படுவன் என்று விடை கூறினதாம்!.
- 99 இப்படிப் பிரம்மமே தானென்றும், மற்றய முப்பத்தி ஐந்து தத்துவங்களும், தமக்கு அந்நியமென்றும், பிரித்து அறியாத அவிவேகிகள், அகங்கார கிரந்தி யினாலே புத்திர தாராதிகள் தவிக்கின்றதை தாம் தவிக்கிறோம் என்னும் மூடசுரம்போல = இங்ஙனங் கூறிய பிரம்மமே தான் எனவும், மற்றத் தத்துவங்கள் முப்பத்திஐந்தும், பிரம்மத்திற்குப் பிரத்யேகம் (வேறானது) எனவும், பகுத்துணராத (விசார சிரவனமற்ற) அறிவிலிகள், சமுசார பந்தத்தினாலே, புதல்வர் மனைவி முதலானோர் துன்பமடைகின்றதை தமக்கு நோர்ந்த துன்பமாக அங்கீகரிக்கின்ற, அறியாமையைப்போல,

99 இந்த இருபத்தி எட்டினுடைய தொழில்களையும் தம் தொழில் என்று மயங்குகின்றபடியினால், இவ்விருபத்தி எட்டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களினால் கட்டுப்பட்டு அந்தக் கருமத்தின்படியே சனன மரணாதி பந்த சம்சாரத்திலே அடிபடிகிறோம் என்று மயங்குவர், = இங்ஙனங் கூறிய தத்துவங்கள் இருபத்தி எட்டினுடைய விவகாரங்களையும் தம்முடைய விவகாரமென்று, பிரமிக்கின்றபடியினால், இவ்விதமாகக் கூறிய தத்துவங்கள் இருபத்தி எட்டினாலும், செய்யப்பட்ட ஆகாமியக் கருமங்களினால், கூடிய ஆவரணத்தியிற் கட்டுண்டு, அந்த சஞ்சித கருமத்தின்படியே, உற்பத்தி நாசம் முதலிய சம்சாரபந்தத்தில், அழுந்தி வருந்துகிறோம் என்று தியங்கிப் பிரமிப்பர், அவையாவன:- வருந்துகிறோம் என்று, பஞ்சப்பிராந்தியினாலும் பிரமிப்பார், அவையாவன:- 1-பிரபஞ்ச (நாமரூபாதி களான)ஞ் சத்தியமென்பது ஒரு பிராந்தி, 2-புண்ணிய பாவ மிசிர கருமங்களைச் செய்து அவைகட்கெல்லாம் தன்னை கர்த்தாவாக கருதுதல் ஒருபிராந்தி, 3-மூன்றுவுடல்களின் தத்துவ காரியங்களையுந்தான் என்று அபிமானிப்பது ஒரு பிராந்தி, 4-ஈசுவரனுந் தானும் வேறுவேறாய்க் (அன்னியமாய்) கருதுவது ஒரு பிராந்தி, 5-சச்சி தானந்தப் பிரம்மமான (தன்னை) முற்றும் மறந்து அவைதானல்ல என்று எண்ணுவது ஒரு பிராந்தி (சந்தேகமே) யாம், இவைகளே பஞ்சப் பிராந்திகளாம்!.

99 பிரம சைதன்யமே தான் என்றும், மற்ற முப்பத்தி ஐந்தும் தான் அல்ல என்றும் தெளிந்த விவேகியா னவன், அகங்கார்க்கிரந்தி (பந்தமுடிச்சு) அற்றபடி

யினாலே, = பிரமகஞானமே தனது ஆத்மாவென்றும், மற்றைய தத்துவங்கள் முப்பத்தி ஐந்தும் ஆத்மா (தான்) அன்றென்றும் ஆராய்ந்தறிந்த பகுத்தறிவு டையவன், சம்சாரபந்தம் நீங்கினபடியினால்,

99 இந்த இருபத்தி எட்டினுடைய தொழில்களையும் நான் செய்யவில்லை என்றும், இவ்விருபத்திஎட்டும் புசிக்கின்றதை நான் புசிக்கவில்லை என்றும், திடப்படத்தேறி மயக்கமற்று இருக்கின்ற படியினால் = இந்த தத்துவங்கள் இருபத்தி எட்டினுடைய விவகாரங்களையும், ஆத்மாவின் விவகாரங்கள் அன்றெனவும், இப்படி விளம்பிய தத்துவங்கள் இருபத்தி எட்டும் அநுபவிக்கப் படுகின்றதை, ஆத்மாவான (நான்) அநுபவிக்கப்பட வில்லை என்றும், நிச்சயித்தறிந்து, சந்தேகங்கள் ஒழிந்து இருக்கின்றபடியினால்,

99 இந்த இருபத்தி எட்டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண் யபாவங்களினின்றும் விடுபட்டு கர்மம் இல்லாத படியினால், சனன மரணாதி சம்சாரம் இல்லாமல் முத்தனாய் பிரம்ம மாத்திரமே ஆகியிருப்பன் = இவ்விதங்கூறிய தத்வங்கள் இருபத்தி எட்டினாலும் செய்யப்பட்ட, தர்மா தர்ம காரியங்களினின்றும் நீங்கினவனாகி, கன்மசன்னிய (செய்வினையுமதன் பயன்களு)மான சமுசாரம் நீங்கினபடியினால், உற்பத்திநாச முதலிய பந்தம் (தளை) அற்று, பாவ அபாவங்கடந்த நித்தியனாய், சிவமாய் (பிரம்ம ஸ்வரூப மாத்திரமாகவே) சுகித்திருப்பன்!.

99 இவனை சீவன் முத்தன் என்றும், திடப்பிரக்ஞன் என்றும், அதிவருணாச் சிரமி என்றும், குணாதீதன் என்றும், பகவத் பத்தன் என்றும், பிராமணன் என்றும், வாசிட்டம் முதலிய சாஸ்திரங்கள்

முறையிடுகின்றன = இந்தப் பிரம்மஞானியை பந்தங்களின்றிய நித்தியன் எனவும், ஸ்திரமெய் ஞானி எனவும், ஆச்சிரமமாதி நான்கினுக்கும் அப்பாற்பட்டவன் எனவும், சத்துவாதி குணத் தரமும் அவைகளின் விகாரங்களும் அற்ற குணவிகாரரகிதனானவன் என்றும், பகவானிடத்தல் (அதிஷ்டானமாகிய தன்னிடத்து) அன்புடை (அனன்னியபாவனை) யவனாய் உளன் என்றும், சச்சிதானந்த பிரம்மஸ்வ ரூபமாகிய தன்னை உள்ளவாறு தெரிந்திருப்பவனாதலால் பிராமணன் என்றும், உபநிடதாங்கங்களின், வேதாந்த சாத்திரங்களாகிய நாநா சீவ கட்டளை கைவல்ய நவநீதம், ஞானவாசித்தம் விசாரசாகரம், முதலானவைகள் புகழ்ந்து உறுதிப்படுத்துகின்றன!.

- 99 இங்ஙனம் புகன்ற அறுவித ஞானிகளின் இலக் கணங்களில், சீவன் முத்தனின் இலக்ஷணமாவது:- யோகி என்றும் சாங்கியன் என்றுமிருவிதமாயிருப்பார், இதில், சகல பிராணிகளிடத்திலும் அநுபவிக்கப் படுகின்ற இந்த நாமரூப பிரபஞ்ச முழுவதும் உள்ளிலும் வெளியிலும் (சித்தவிருத்தி இல்லாமல்) தோற்றவில்லையோ, சுழுத்தியைப்போல, சகலமும் தன்னிடத்தில் அடங்கித்தற், சிற்சொரூபமாய் திரமாகிப் பிரகாசிக்குமோ, அவன்யோகியாம், சிற்கு சந்தன வனிதாதி, வெகுமானாதிகளில் எவ்வளவு சுகம் வந்தாலும், தனம் தான்யம் மனைவி மக்கள் கட்டு, ஆனி (ஒழிவு, கெடுதி, நாசம்) மற்றும் அவ மானாதிகளினால் துக்கம் எவ்வளவு வந்தாலும், இந்த மட்டுக்கும் நமக்குச் சுகம் வந்ததென்றுஞ், சந்தோசமும், இப்படியே நமக்கு துக்கம் வந்த தென்று விசனமும், சமுசாரியைப்போல் யாதொருத் தனுக்குண்டாகவில்லையோ, அவன் சாங்கியனாம்!.

99 திடப் பிரக்ஞனின் லக்ஷணமாவது:- திடம், அதிடம் என ஞானம் இருவகைப்படும். இவைகளில் திட ஞானமாவது ஏதெனில், சோர நாயகனிடத்தில் அதிகப் பிரியமுள்ள நாரி (பெண்) ஆனவள் வீட்டுக் காரியங்களை எல்லாம் பண்ணின போதும், அவளுடை புத்தி (கூடல்குறித்த) தம் புருடனையே தியானம் பண்ணுமோ, வீட்டுக் காரியங்கள் பிரதக்ஷ மாய்ப் பண்ணப்பட்ட போதிலும், அது உடனே மறக்கப்படுமோ, அப்படிப் போல, அத்தியந்த வைராக்கியம் உள்ளவனாய், தியானாப்யாச பலத்தி னாலே சுவாதீனப்பட்ட சித்தத்தை உடைத்தான வனாய் இருக்கின்ற புருடனுக்கு தத்துவஞானம் உண்டாகும்போது, அவனுடைய புத்தியானது, நாரியினுடைய புத்தி, சதாசர்வகாலமும் புருடனையே தியானம் பண்ணுவதுபோல, நிரந்தரம் தத்துவ ஞானத்தையே தியானம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கும் அதையே திட ஞானம் என்று சொல்லப்படும்!.

அதிட ஞானம் என்பதேதெனில்:- வைராக்கியம் தியானப்பாச மிரண்டுமின்றி, முன்செய்த புண்ய கர்மபயனால், தத்துவஞானம் உண்டான போதிலும், நாரியானவள் வீட்டுக்காரியங்களை அடிக்கடி மறக் கின்றதுபோல, ஆத்ம சொரூபத்தை அடிக்கடி மறக் கின்றவனே அதிடஞானி, முற்கூறியவனே தற்சொரு பத்தை மறவாத திடப்பிரக்ஞன் ஆவன்.

99 அதிவர்ணாச்சிரமி லக்ஷணமாவது:- பிரம்மசரிய முதலிய சகல ஆச்சிரமங்களுக்கும், எல்லா அதிகாரி களுக்கும், குருவாக இருப்பானே ஒழிய எவரிடத் துஞ்சீடனாகயிருக்க மாட்டான், பரமசிவனானவர் எப்படி எல்லாருக்குங்குருவோ, ஒருவருக்குஞ்

சீடனன்றோ, அப்படிப்போல, அதிவர்ணா சிரமி
என்று அறியுங்கள் ஆனதால் அவரே எல்லோர்க்கும்
சிரேஷ்டன், அவனுக்கு அதிகனும் சமானனும்
ஒருவருங்கிடையாது. இதிலேதும் சந்தேகமில்லை,
யாதொருவன் சரீராதி இந்திரியாதிகட்குப் பின்ன
ராயும், அதற்குச் சாஷியாயும், எப்போதும் எல்லாவற்
றையும் அறிந்து கொண்டிருக்கின்றபடியினால்,
சித்து ரூபமாகியும், பரமப்பிரீதிக்கு இருப்பிடமான
படியினால், ஆனந்த ரூபனாயிருக்கின்ற பிரத்தியேக
ஆன்மா, வேதாந்தமகா வாக்கியங்களினுடைய,
சிரவண மனன நிதித்தியாசங்களினால், மாயா
தற்காரியம் அன்னியிலே, சச்சிதானந்த பரிபூரணமா
யிருக்கின்ற மகாதேவனாக (தன்னை) அறிகின்
றானோ அவனே அதிவர்ணாச்சிரமி, ஆவன்!.

99 குணாதீதன் லக்ஷணமாவது யாதெனில்,:- சுகதுக்
கங்கள், இதற்கு சாதனமான பிரிய அப்பிரிய
விஷயங்களில், ஸ்துதி நிந்தைகள், சத்துருமான
அவமானாதிகள், சுவர்ணம், ஓடு முதலானவைகளில்
சமனாகியும், யாதொரு முயற்சியு மன்னியில், வெகு
தீரனாய், ஆத்ம நிஷ்டனாய், சத்துவாதி குணத்திரய
விகாரங்களான, பிரகாசம் பிரவிர்த்திமோகம் என்று
சொல்லப்பட்ட, ஞானம் முயற்சி அவிவேகம் இம்
மூன்றும் உண்டாகும் போதும், நிவிர்த்திக்கும்
போதும், மயங்காமல், சர்வசாஷியாய், அசங்க சித்து
ரூபனாய், இருக்கின்ற நமக்கு யாதொரு நஷ்டமும்
லாபமும் இல்லை என்று உதாசீன குணமாயிருக்
கின்றவனே குணாதீதனாம்!.

99 பகவத் பத்தன் லக்ஷணமாவது யாதெனின்:- சர்வ
பிராணிகளிடத்திலேயும் துவேஷமில்லாதவராயும்,
மைத்திரி கருணை முதிதை உபேட் சையுள்ளவ
ராயும், யான் எனதென்னும் அகங்காரமில்லாதவரா

யும், சுகதுக்கங்களில் சமானமானவராயும், திடமான ஸ்வரூப நிச்சயத்தை உடையவராயும், சதாசந்துஷ்டியுடையவராயும், சதா சொரூப தியான முடையவராயும், சத்துரு மித்துரு மானாபிமானம் சீதோஷ்ணம் முதலியவை வருங்காலங்களில், சமனாகியும், ஸ்துதி நிந்தைகளை சமமாய்ப் பார்க்கின்றவராயும், மௌனியாயும், ஓரிடத்திலேயே வாசம் பண்ணாதவராயும், சர்வாத்மாவாய் இருக்கின்ற பகவானிடத்தில், வாச தேவோகம் என்கிற திடபக்தி உடைத்தானவனே, பகவத் பக்தனாம்!.

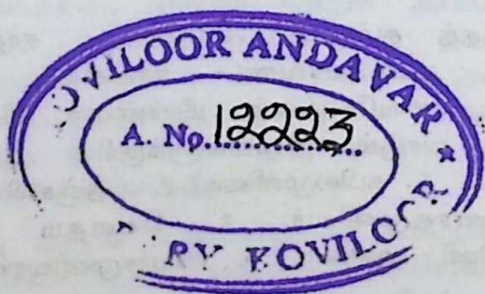
99 பிராமணன் லக்ஷணமாவது யாதெனில்:- அரையிலே கட்டிக்கொள்கின்ற சோமனும், மேலுக்குப் போட்டுக்கொள்ளும் உத்தரீயமும், இவ்விரண்டு மின்றி, பாய் தலையணை முதலியனவின்றி, தரையிலே கையைத் தலையணையாக வைத்துக் கொண்டு சயனம் பண்ணுகிறவராயும், குப்பையிலே கிடக்கின்ற கந்தையை எடுத்து கௌபீனமாகத் தரித்துக் கொள்கிறவராயும், பிராரப்தமாக வருகின்ற பிஷை அன்னத்தையே தேக தாரணமாகப் புசிக்கின்றவராயும், தண்டதாரியாயும், ஏகாங்கியாயும், உபசாந்தனாயும், யாதொரு பிரம்மக் ஞானி உண்டோ அவனேப் பிராம்மணனாம்!.

99 வேதாந்தத் துக்குடன் பாடுடைய, சாத்திரங்கள் ஆறாம், அவையாவன:- சாங்கியம், யோகம், நியாயம், வைசேஷிகம், மீமாஞ்சை, வேதாந்தம், என்பன வாகும். இவைகளுக்குரிய ஆசிரியர்கள் முறையே, 1. கபிலமுனிவர், 2. பதஞ்சலி முனிவர், 3. கணாதமுனிவர், 4. கௌதம முனிவர், 5. சைமினி முனிவர், 6. வியாசமுனிவர்களாகுவர்.

‘இவ்விதமாக நாநா சீவவாதக்கட்டளை மூல நூலின் பதமுறைகளும் அர்த்த தீபிகை எனும் பதார்த்த விசேஷார்த்தங்களும், பிரதிபாதிக்கப்பட்டன!. ஸ்ரீ திருக் காளத்தியில் உதித்த ஞானாதித்தன், ஸ்ரீகுரு சேக்ஷாத்திரி ஸ்வாமிகள் அருளிய நாநா சீவவாதக் கட்டளைக்கு, திருமழபாடி(யில்) தோன்றி சுகானுபூதி பிரம்ம நிஷ்டரான, ஸ்ரீகுரு ஸ்வயம்ப் பிரகாச சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய, பதார்த்த விசேஷார்த்தங்களும் சம்பூர்ணமாயிற்று!.

ஓம் ஸ்ரீரீம் அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தப் பிரம்ம ஸ்வரூபமாய் எங்கும் எதிலும் எப்போழ்தும் தானாகித் திகழும், ஸ்ரீ, ஸ்ரீ, ஸ்ரீகுரு ஆதிசங்கர பகவற் பாதாசாரியர், சேக்ஷாத்திரி சிவஞான தேசிகர், சுயம் பிரகாசரின் மலர்பாதங்களிரண்டும் நம் தலைக்கே தானாகுக!.

“இவ்வரிய நூலின் முந்தைய முதற்பதிப்பு, 1924-ல் இம்மறுபதிப்புக்குரிய வாய்ப்பை, உருவகப்படுத்திட, முன்பு உதவியருளிய உடையார்பாளையம்? ஸ்ரீ ஆறுமுக சுவாமிகளின் பெருமுயற்சிக்கு நன்றி!. !.ஓம் தத்ஸத்பரப் பிரம்மனே நம ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி ஓம்!.

சுயம்பிரகாசாய அர்ப்பணம்!.

ஸ்ரீ திருக்காளத்தி, ஸ்ரீ சேஷாத்திரிசிவனார் நாநா சீவவாதக்கட்டளை, எனும் இந்நூலின் மூலத்திற்கு, அர்த்த தீபிகை எனும் சிறப்புரை வழங்கிய, வள்ளல், திருமழபாடியிலேயே வதிந்தருள் சுரக்கும், ஸ்ரீல ஸ்ரீ குருசயம் பிரகாச சுவாமிகள் தன்; சுகானுபவத்தை கீர்த்தனமாக வர்ணத்தொனிசேர, பல பாடல்களைப்ப பாடியுள்ளார் அதில், 12-பன்னிரு பாடல்களை மட்டும், இனிவரும் ஆன்மநேய சாதன சம்பன்னர்களின் செவிவழி சென்று சிந்தையினுள் தங்கி இன்பம் விளையும் வன்னம் (இவ்விரண்டாம் பதிப்பில்) இணைத்துள்ளோம், அன்றியும் நாநா சீவவாதக் கட்டளையை, முழுச்சுகளின், விசாரணையும் அதன் பால் விருப்பம் (வைராக்யம்) தொடரும் விதமாக, இந்நூலில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன, என்பதை பரிவுடன் அறிவிக்கும் கடப்பாடுடையவனாவேன்!.

சு.த. சதானந்தசாமி

ஓம் பரப்பிரம்மனே நமஹ!

இப்பாடல், நீராவிவே ஆலாங்கட்டியாகித் தடித்தது
போல், பிரம்மமே, ஆசிரிய முகூர்த்தமாய் தரிசனந்
தந்தருளியதை புகழ்ந்தது!

பாடல்-1

(தரு-இராகம்-காபி)

பல்லவி

அரன்குரு வாய்வந்து நின்றான் - தில்லை
அரன்குரு வாய்வந்து நின்றான், வந்து நின்று
அகம் பிரம்மா ஸ்மி என்றான்----- (அரன்குரு)

(அநுபல்லவி)

திருவடி தீட்சைச் செய்து அருள்யிகச் சுரந்தான்
திவ்யானந்த ஸ்வ ரூபத்தைத் தந்தான். , , , (அரன்குரு)

சரணம்

உருப்படு வான் எனக்கண்டான் என்னை, உருப்படு வான் எனக்
கண்டான், எந்தன் உடற்பொருள் ஆவியைகைக் கொண்டான்,
விருப்பொடு வெறுப்பையும் மயக்கையும் வென்றான்
வேறன்று நாயிரு வேளும்ஒன் றென்றான்! , , , (அரன்குரு)

வாச்சிய மிரண்டற நீக்கி, தொடர் வாச்சியம் இரண்டற
நீக்கி, அகமருவிய இலகூண மாக்கி,
காய்ச்சிய பானில் பிறையென நோக்கி,
கடைந்தபின் னவியென விலகூண மாக்கி, , , (அரன்குரு)

கோசத்தின் பின்னலைத் தறித்தான், பஞ்ச கோசத்தின்,
பின்னலைத் தறித்தான், அதிற்குலவிய என்னை வேற்பிரித்தான்,
பாசத்தின் தொடர்பை பந்தத்தைப் பறித்தான், ,
பாபிழாரு நான்கையும் பற்றற அறுத்தான் , , , (அரன்குரு)

எங்குமுன் உருவன விரித்தான் உலகங்குமுன்
 உருவன விரித்தான், என்னுள் எழுந்திடும் விருத்தியைக் கரைத்தான்,
 துங்கமாய் எழுஞ் சுடர்பிரைபுக்கு முறித்தான்,
 சுயம்பிர காசம்நீ தாடுவனவ ரைத்தான், , , , , , (அரங்குரு)

பாடல்-2

இது, தம் ஆசிரியர் உபதேசங்களை, கிரமமாகப்
 புகழ்ந்து துதித்தது!.

(தரு-இராகம்-சமிந்தவி)

பல்லவி

உன்னால் உண்ணப்பாடு, உனக் குண்மையான
 அதிஷ்டா னத்திற் சேரு, , , , , (உன்னால்)

(அநுபல்லவி)

பின்னா பின்ன மிரண்டறத் தீரு,
 பேரீன்ப சாகரம் தனில்இளைப் பாறு, , , , (உன்னால்)

சரணம்

இராகாதி பதின் முன்றையுந் நீக்கு
 ராசச தாமச விருத்தியைப் போக்கு
 மோகா தீபவ மயக்கம் உள்ளார்க்கு
 முடியா தெளிதகப் பழக்கம் உள்ளார்க்கு, , , , (உன்னால்)

சாதன வைராக் கியமிரு நான்கும்
 சாதித்து வருவது வேயிகப் பாங்கு
 சேதனா சேதனம் இரண்டற நீங்கு
 தேஜோ மயவடி வாம்உன்னுள் ஓங்கு, , , , (உன்னால்)

தூலத்தைப் பகுத்தறி பிணமஃது நாமா?
 சூக்குமம் உன்னையறி யாதறி வாமா
 மூலத்தை வேறறச் சுடுதுக்கம் போமால்
 மூலகாரணம் நீயது வாமால், , , , (உன்னால்)

ஆதி மத்யாந்த ரகிதனாய் நன்னு
 ஆறு லிங்கத்தால் அர்ச்சனை பண்ணு
 சோதிப்ரகாச குருவருநின் என்னுஞ்
 சுயம்பிர காசம்நீ தாடுனன என்னு, , , ,

(உன்னால்)

பாடல்-3

இஃது, போதித்த வண்ணம் தனது எதார்த்த
 ஸ்வரூபத்தை தடையற விசாரித்து, சமாதி சுகத்தில்
 மூழ்கி மௌனமாயிருக்கும் காலையில், தனது ஆசிரியர்
 கிருபைகூர்ந்து எழுந்தருளி முன்தோன்றி, சகசத்துக்கு
 வருநிமித்தம், சுயம்பிரகாசம், எனத் திருநாமஞ்சுட்டி,
 மௌனம் விட்டு, உனது சுகானுபவத்தை தெரிவிப்பாய்,
 என, தன தனுபவ விலாசங் கூறியது!

(தரு-இராகம்-தன்னியாசி!)

பல்லவி

பிரம்ம வாகம் ஆன்மசி வேகம்
 பிரம்மா னந்தோகம், , , பிரம்மா னந்தோகம், , ,

(பிரம்ம)

அநுபல்லவி

தரமே வியவிச் சகலமும் நானே
 சாக்ஷாத் கார நிசவடி வானேன், , , ,

(பிரம்ம)

சரணம்

அண்டர்கள் நெருங்கிய சிறுவிலங் காச்சு
 அவனியில் மானிடர் புழுவெனப் போச்சு
 பண்டுள உரகர்பூ நாகமில்லோரும்
 பரவிழி யாலிது பார்த்திடத் தீரும், , , , ,

(பிரம்ம)

தன்னுளே தோன்றுவது எல்லாம் படமே
 தானன்றி வேறில்லை என்பது திடமே
 பொன்னிலே பணிகளுண் டானது போலே
 புவனமின் னிடத்தில்உண் டானதானாலே, , ,

(பிரம்ம)

உருவங்கள் அனைத்தையுந் தரிப்பது நானே
உள்ளிலும் புறம்பிலு மிருப்பதும் நானே
ஸ்வரூபங்கொண் டெங்கெங்கும் விளங்கிட லானே
சுயம்பிர காசுமென் றான்குரு லானே! , , , ,

(பிரம்ம)

பாடல்-4

இஃது, குரு சுருதி அநுபவ பலங்கொண்டு, தோற்ற
ஒடுக்கங்களை வாதித்தும், வேதித்தும், தனது சுகரூப
நிச்சயத்தையே, உறுதிப்படுத்திப் புகழ்ந்திசைத்தது!.

(தரு-இராகம்-ஸ்ரீராகம்)

பல்லவி

சத்திய பேதனை தன்ய, அத்துவி
தானந் ததீத, சாக்ஷாத் காரம் ஆனேன், , , ,

(சத்திய)

அநு பல்லவி

நித்திய பரிபூர்ண பரசிவ வடிவாகி, நிரம்பித் ததும்பி, ,
எங்கும் நிறைந்தபாற் கடலென, , , ,

(சத்திய)

சரணம்

உலக விவகாரத்தில் வருந்திச் சுழலுமிந்த
ஒன்பது ஓட்டையுள்ள உடலாம்இலவு தன்னில்
கலஞ் செயுவினைப் பஞ்சானது ஞானக்கணலில்
சாம்பலாய் வெந்து களங்கமொன் றுமில்லா, , ,

(சத்திய)

புணரியி லரும்பிய அலைதிவலை நுரைகள்
புணரியா குவதன்றிப் புழுதியா குவதுண்டோ
உணரில் என்னிடத்தில் உண்டானவு லகம்எந்தன்
உருவமல் லதுசுகத் துருவமா குவதுண்டோ! , , ,

(சத்திய)

குலாலன் வேண்டுவதன் முன்னவ்வி யத்தமான
மண்குடமெனும் நாமரூபம் வியத்தமா னதுபோல
பலவாண் நாமரூபம் என்னிடத்தில் உண்டாச்சு, பரமார்த்த
மண்போலு மென்னைப் பார்க்கவது பெய்யாச்சு, , ,

(சத்திய)

உள்ளங்கைப் பார்த்திரணைக் கிட்டியுண் பதைவிட்டு
உதவாத முழுங்கையை எட்டிநக் குவதுபோல்
உள்ளமட்டும் மனைவிபிள்ளை நிசுமன்று எண்ணி உருவாகப்
பாவிக்கிது வருமோ தலைகீழ் நடும்?, , , , (சத்திய)

பாடல்-5

இஃதுவும், தனது சுகானுபவ நிஷ்டையில் பெற்ற
அநுபவ அத்விதானந்த பாவங்கூறியது,

(தரு-இராகம்-காபி)

பல்லவி

அத்துவிதா னந்த சுக போதம் - பரம
அத்து விதானந்த சுக போதம், , , , (அத்துவி)

அநுபல்லவி

நித்யா னந்த சமபரி பூர்ண
சத்திய க்ஞானா னந்த சிவோகம், , , , (அத்துவி)

சரணம்

தனையறிந் தான் தலைவன் தனையறிந்தான்
பின்னையறிந் தாவது என்னோ சுகம்?, , ,
பேரின் பந்தனை யறிந் தால்
வரும் சாட் கூடாத் காரம், , , , (அத்துவி)

குணரகித ம்பரம்எண் குணரகி தம்
உணரஇ தாகித ரகிதவி னோதம்,
கூணமக லாத சனாதன ரஞ்சிதம், , , , (அத்துவி)

பரமார்த் தந்துரிய பரமார்த் தம்
திரிபுடி கூடும் கூட்டுற வற்று அதில்
எழுமறி வானந்த அதீதசி வோகம், , , , (அத்துவி)

காய மில்லை பரமா காயமில்லை
நேயம் இலார்க் கிவைநேரிடு மோநல்
உபாய முள்ளார்க்குள் உணர்வுரு வாகிய, , , , (அத்துவி)

இது, தம்மிடமுன்பிருந்த அறியாமை சிதாபாசனைத்
திருவருட் சிவம் தடுத்தாட்கொண்ட திறங்கூறியது!.

(தரு-இராகம்-காப்பி)

பல்லவி

என்ன சொல்வேன் என்னைக் கொல்ல வந்தது
ஞானமேதுக் குணர்ந்தே னிந்தப் பரமார்த்தம் , (என்ன)

அநுபல்லவி

பொன்னம் பலவாணன் கெடுத்தான், கெடுத்தான்
போத பரீபூர்ண அதீதசி வோகம் , இதற்கு, (என்ன)

சுரணம்

ஆதியில் உறவிறனர், தொண்ணூற் றறுவரதில்
அறுபதின் மரைப்புறந் தள்ளி விட்டான்
ஓதிய சேடமுப்பத் தறுவரில் எனைவிட்டு
உறவினரையு முள்ளே கொள்ளை யிட்டான்
சாதியபிமா னங்கள் தீர என்னுக்கு ளொருச்
சாக்ஷிவைத் தான் அஞ்ஞா னம்போக்கு வித்தான் , இதற்கு,
(என்ன)

முன்றரண் மனைகட்டி வாழ்ந்திருந் தேனந்த
முப்புறம்எரி செய்தான்
தப்பிலிமுன் தோன்றிய முப்பாழுக் கப்பாலாம்
பெரும்பாலுந் தோன்றாமற் கெடுத்தான் அந்த
ஒப்பிலிதன் பூன்றமாப் பதந்தானாய்த் தோன்ற,
அதுநீ எனும் போதந்தந்தான் குருப்பிரசாதந்தந்தானிதற்கு (என்ன)

தானே தன்மய மாகி விதிநீ கேடதங்க ளற்றுத்
தனித்தி ருக்கவோ, நான்தான் பெண்பிறந்தேன்,
வானாதியால் அமைந்த தருகர ணமுந்தொடர் வாதனைமறே
உப்புறந் துறந்தேன், தேனாருங் கடுக்கையஞ் சடையானே
துவஷங்கட்டிச் சீரழித்தான் எந்தன்பே ரழித்தான், இதற்கு
(என்ன)

பாடல்-7

இது, இனிவருந் தலைமுறைப் பக்குவர்கட்கு
உபதேசக்கிரமாய் ஞபங்களைந்து தற்பிரகாசங்
காட்டியருளியது!.

(தரு-இராகம்-காப்பி)

பல்லவி

பாராய் தன்னைத்தானாகப் பாராய், , , , (பாராய்)

அநுபல்லவி

தீராய் பலரோ கத்தைப், பேராய் அகம்பா வத்தைப்
பாராத் அண்டபிண்டம் ஓராய் தன்னுக்குள் ளாகப், , , , (பாராய்)

சரணம்

தேகந் தாடுனென்ப தவிவேகம் பலபோகம் பிரமிக்க வருமோகம்
இதுவாதலாலீன மெனஞகப் பிரம்மஸ்வரூப மாகத்
திரிபுடி விட்டுப்போக ஞானக் கண்ணாலே, , , , (பாராய்)

வேதங் கடந்தபர போதம் அதைப்
பேதமுறத் தெளிந்தாற் சீதம்
ஓதுமதுவே சுகா தீதமின அறிந்து
வா தன்னுரு விழந்து போதநிஷ்டை புரிந்து, , , , (பாராய்)

சங்கை அறத் தெளிந்தால் பொங்குஞ் சுகம்
அங்க மதற்குள் எலாந் தங்கும்
பங்கமுற வுதிக்குஞ் சங்கற்ப விகற்பமற்று
அங்கிங்கெண்ணாது உன் உருவங்குஞ் சுயம்பிர காசம், , , , (பாராய்)

இதுவுமது உபதேச கிரமங்களை கொண்டு
அருளியது,

(இராகம்-நவரோஸ்)

பல்லவி

அஸ்திபாதிப் பிரியந் தற்பிரியம்

வேறின்றுப் பிரியம், , , ,

(அஸ்திபாதி)

(அநுபல்லவி)

நித்திய பரிபூர்ண நிரக்குண நிமல நித்த சுத்த

முத்தசுயம் பிரகாசகிசா ரூபம்நாம்என்று உணரப்பெற்ற , , , ,

(அஸ்திபாதி)

பஞ்சபூத காரமிச்சகம் இதனாவேதுசுக யிதைவிடச்

சுகஞ்சஞ்சிதா காமியங் காதகஞ் செய்யாமற் கட்டுத்

தண்ணைத் தூன்அறிவதே அகம், வஞ்சமாம் பவமரணம்

மாற்றுமே அகஸ்மரணஞ் செஞ்சிடா தவர்க்கு ரணஞ்

செய்யுமே அந்தக் கரணம், ,

(அஸ்திபாதி)

வாஸ்தவ மாகுஞ்செய் கர்மத்தாற் தேகாதிப்ர பஞ்சம்

வாஸ்தவமாகா கற்பித்தால் சாற்றுமறிவின்றி யிதன்

கர்த்தன் விகாரத்தாற் தன்னறிவற்று ஒன்றுமில்லை

தானற்றும் ஆவோமோ பேதத்தால், அயலிவான்று மில்லை

என்றபேதத்

தாற்காத்திர மாகியசத்தாகாரத் தாலுணரப் பெற்றால் , , ,

(அஸ்திபாதி)

சுத்தமுஞ் சூனியமுங் கடந்து அதற்கப் பாலாம்

சுபாவமும் ஒழிவுந் தொடர்ந்து நித்தமு மதீதம் அடைந்து

இடுதல்லாம் விட்டு நீங்கிடாத எதார்த்தம் படிந்து

அத்வைத ரகஸ்யமிட்டு அறுதியை விடாமல் நட்டு

முற்றுநீக் கொடுக்கம் விட்டு மோனா தீதந்

தணைக்கிகாண்டிடாட்டு,

(அஸ்திபாதி)

பாடல்-9

இது ஞானிகளின் சிறப்பினைக் கூறியது,

(இராகம்-தன்னியாசி)

பல்லவி

தவசிரோமணி பிரமக் ஞானியே த்ராணி

(தவசி)

அநுபல்லவி

அவசமா கத்தன்னை கவசமென வளைந்த

அவித்தை அறவே சுட்டுப் பவத்தை கெடுத்து விட்ட

(தவசி)

சரணம்

சுருதி வாக்கினர் பரதூரிய நோக்கினர்

அரிய காட்சினை அவத்தை முன்றினுக்கும்

பரிதிபோல் உலகப் பற்றிலா திருக்கும், , ,

(தவசி)

சினம் அறுத்தவர் திரிபுரம் எரித்தவர்

சுனை மரணசம் சாரதுக்க பயம்

மனை மறுசமய வாதனைகளும் விட்ட, , ,

(தவசி)

ஆசைவிட் டவர்நன் நிராசைத் தொட்டவர்

பாசம்(பாருவும் பஞ்ச கோசங்களைப் பிரிந்து

தேசகால பரிச் சேதரகி தரான, , , ,

(தவசி)

பாடல்-10

இது, தத்துவ விளக்கங்கூறி, உபதேச பலத்தால்
முழுட்சு தன்னை எளிதுணரும் உபாயங்கூறல்!

(இராகம்-காப்பி)

பல்லவி

தேடிப்பார் உன்னைத் தேடிப்பார்

பின்னைப் படிப்பேதுக் குன்னைத், , ,

(தேடிப்பார்)

பொன்னைப் பிரித்திடப் பணிபொன் னுக்குள்ளே
உன்னைப் பகுத்திடச் சகமுனக் குள்ளே, உன்னைத், (தேடிப்பார்)

சரணம்-1

நீயன்று ஸ்தூலம் நீயன்று மலக்
சூரம்பையாம் ஸ்தூலம் நீயன்று
ஈரக்குடல் நரம்புகள் நிறைந்து நனவில்
அலைந்து கனவில் இறந்துபோம், உன்னைத், , , , (தேடிப்பார்)

சரணம்-2

நீயன்று (சூக்குமம்) நீயன்று வீக்குங்
கனவுருச் சூக்குமம் நீயன்று ஊக்கமுடன்
ஐம்பொறி யின்வழி ஐம்புலனை நுகர்ந்து
அவித்தை யிறந்து போம் உன்னைத், , , (தேடிப்பார்)

சரணம்-3

நீயன்று அவித்தை நீயன்று பவம்
தொடுக்கும் அவித்தை நீயன்று அவஸ்தை
இரண்டுக் கும்பீஜ வருக்கிகாண்டு இருளாய்த்
திரண்டு அறிவினில் உருண்டு போமுன்னைத், , , (தேடிப்பார்)

பிரமம் அகம் பிரமம், சகஸ்
வருப மாமகம் பிரமம், சகம்
உனக்குளே அறக்குழி யெனக்
கற்பனை களறச் சிற்ச்சகந் தரு முன்னைத், , , (தேடிப்பார்)

பாடல்-11

இது தனது சுகானுபுதி அநுபவ, மேலிட
பரவசமாயருளியது!.

(தரு-இராகம்-சங்கராபரணம்)

பல்லவி

என்னுக்குள் என்னைக் கண்டு சுகித்திருக் கின்றேன்
எனக் கெவர் நிக ராகுவார் அவணியிலே, , (என்னுக்)

அநுபல்லவி

பொன்னுக்குள் பணிபோல் எந்தன் உள்ளுக்குள் உலகாவோர்
பொருளில்லை மருளில்லை தெருளில்லை இருளில்லை, , , (என்னுக்)

சரணம்

மட்டங் காமயக் கத்தாற், கட்டங் கட்டமாக
மலவுடலைச் சுமந்தேன் ஒருக்காலே, விட்டிடமலாம்
வசப்பட்டு, இஷ்டவிஷயத் தில்வரும் விருத்திவா சனையுற்ற
செருக்காலே, கொட்டிவிட்ட எப்போல்எனை விட்டுவிட்டதால்
உலகம், கோசமில்லை பீஜமில்லை மோசமில்லை நாசமில்லை, , , (என்னுக்)

கவரைப் பற்றிய வர்ணம் பலநாம ரூபமிதைத்
தொடரச்செய்வது போல் என் தனைத்தானே கவரப்பற்றிய
மாயை பலநாம ரூபமிட்ட கற்பிதமறவி சாரித்தேனே
பவரோகம் அகன்றிறனைச் சிவரூபம் எனக்கண் டதனால்
பவமில்லை அவமில்லை தவமில்லை நவமில்லை, , , (என்னுக்)

உள்ளிலும் புறம்பிலும் எள்ளில் எண்ணை போலிவந்தன்
உருமல் வதுவேறு சிவமில்லை மெல்லஅறி வதற்கோர்
குருசுருதி களின்றி வேறுசெய்வதற் கோர்தவமில்லை
கள்ளம் ஒழிந்து தன்னை உள்ளபடி யறிந்தால்
கதியில்லை மதியில்லை சதியில்லை விதியில்லை, , , (என்னுக்)

இது முழுட்சுக்கள் திடசித்தமும் வைராக்யமும்
பெற்றுச் சச்சித் தானந்த மாகுநிமித்தம் உத்தரவுப்
தேசங்கூறியது!.

(இராகம்-நாத நாமக்கிரியை)

பல்லவி

அண்ட பிண்ட சராச ரத்தினும்

உண்டிடனும் பொருள் ஒன்றிறனத் துணி, , ,

(அண்டபி)

அநுபல்லவி

அண்டருக்கு மெட்டாத அப்பொருள் உந்தன்

உருவ மல்லது வேறினி யாரடா உன்னால் பாரடா

சுக்ஞ் சேரடா பவந் தீரடா, , இந்த, , ,

(அண்டபி)

சரணம்

இராகமாதிய பரியாயம் இராவணம் தற்க மானத் தாலறி

நல்லசாதன மநுபந்த சதுஷ்டய முண்டாக வாதரி

ஆகமாதி அவயிரண்டும் நீயன்று வாக்கியம் ஒன்று

இலக்கிய மாதனே பரமாதனா முன்னோது மாடுமாழி ஒதுநீ

இந்த , , ,

(அண்டபி)

கால காலனும் ஞால முண்டிசங் கண்ணனும் மலர்க்

கண்ணனும் நீயே காயம்வாயு வனற்புனல் அங்கியனந்தைக்

காரிய மதன் காரணம் நீயே பால தாமுந்தன் கோலமே துரை

பஞ்சகோச வெதிர்த்தனா மிந்தப் பாரில்லை உன்னில் வேறில்லை

இருகூறில்லை இடையூ றில்லை இந்த , , ,

(அண்டபி)

சச்சி தானந்த மீது தோற்றியது தள்ளுவாய் மித்தை

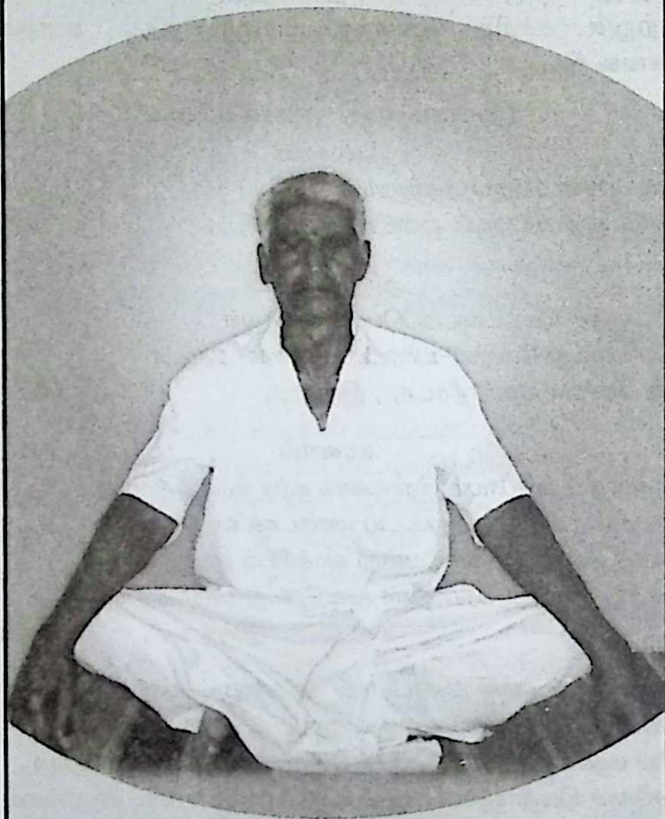
நாம ரூபத்தை தாவினனும் ஒழிவுஒன்றி னால் ஒருதன்மையாம்

அஸ்தி பாதிப்பிரியத் தைச்சிற்ச கோதய பூரணானந்த

தேசிகோத்தமர் ஒதுதற்பர தேசனே எந்தன் ராசனே

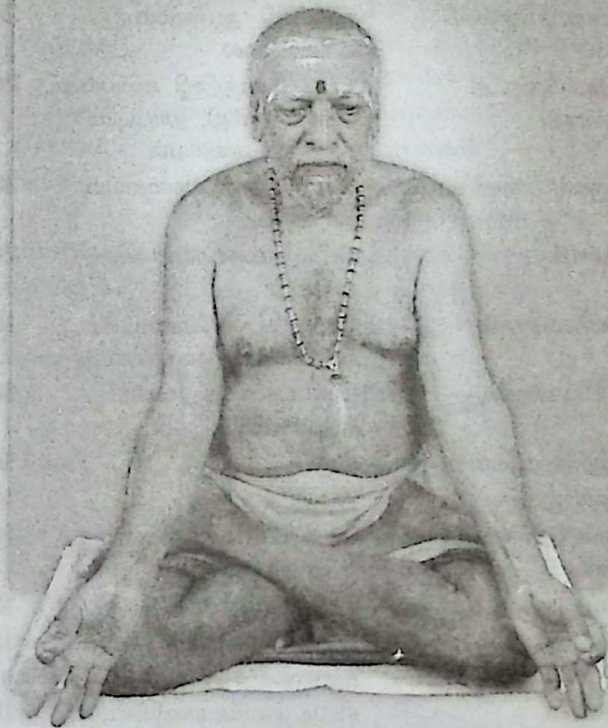
சுக வாசனே சுயம் பிரகாசனே, , , , இந்த , , ,

(அண்டபி)

**செ. சுப்பைய கவுண்டர்,
ஊதியூர்**

இந்நூல் பதிப்பிற்கு செயல்பட்டவர்.

ஸ்ரீ சாமி (RIMP AVL)
மணிமந்திர ஓளஷதர்
கபிலர்மலை
நாமக்கல் Dt.

பெயர்	முகவரி	தொகை
சு. சிவானந்தசுவாமி	ஸ்ரீசுயம்பிரகாசர்	2000/-
திரு. டாக்டர் ஸ்ரீசாமி RIMP	திருமபாலயம் திருமழபாடி சப்தரிஷி ஆஸ்ரமம் கபிலர்மலை	2000/-
திரு. ரெ. மீனாட்சி அம்மாள்	17/34, காந்திஜி கல்யாண மண்டப வீதி, தாராபுரம் மதுக்கம்பாளையம்	2000/-
ஆத்மஞான சற்சங்கக்குழு	உப்புத்துறைப்பாளையம், தாராபுரம்	2000/-
பழனிச்சாமி	சிட்டி எலக்ட்ரானிக்ஸ், திருப்பூர்	2000/-
V.C. தண்டபாணி	கோகுல் கார்மெண்ட்ஸ் வட்டமலைபாளையம்	1000/-
மேரு, பொபாரன்	குளிர்மான நிறுவனர் காங்கயம்	1000/-
K. செந்தில் குமார்	திருப்பூர்	1000/-
K. தேவராஜ்	திருப்பூர்	1000/-
மு. ஞானதேசிகம் பிள்ளை & சன்ஸ்	மகாலட்சுமி மளிகை ஸ்டோர், கம்பம்	1000/-
ரா. (சிவ) சுப்பிரமணி	கணபதிபாளையம்	1250/-
சண்முக சுந்தரம்	முதலிபாளையம், (ஊ, ஒ, தலைவர்-காங்கயம்	1250/-
T. ஈஸ்வரன்	சிட்டி எலக்ட்ரானிக்ஸ், திருப்பூர்	1000/-
கி.க. லோகநாதன்	கம்பம் (ஏர்போர்ட்ஸ் இராணுவம்)	1000/-
S.R.S. செல்வராசு	முத்துப்பிலவன் வலசு	1000/-
அ. பெரியசாமி	ஈரோடு	1000/-
முத்துசாமி கவுண்டர்	வட்டமலைபாளையம்	1000/-
தலைவர், சிவசண்முகம் (AVL)	ஊ மன்றம் நாவகரசுநல்லூர்	500/-

S. சுருளிராஜ்	வள்ளலார் சனமார்க்க சங்கம் கம்பம்	500/-
ரங்கசாமி	தங்கம்மன் கோயில் செயலர் கொடுமணல்	500/-
ராமசாமி	தங்கம்மன் கோயில் உபசெயலர் கொடுமணல்	500/-
A. நாச்சிமுத்து	புலியவலசு, ஆத்மஞானசபை உ, து.பாளையம்	500/-
கு. அங்குசாமி கவுண்டர்	குங்குமப்பாளையம்	500/-
திரு. வேல்சாமி கவுண்டர்	பெருமாபாளையம்	500/-
முதலியப்பன்	காதிசர்வோதய சங்கம் ஸ்டேர் முதலியபாளையம்	500/-
திரு. பிறைகுடிப்பித்தன்	சித்தமருத்துவம் கொழும்பு	500/-
மு. சக்திவேல்	கம்யூட்டர் என்ஜினியர் (கனடா) பெருமபாளையம்	500/-
M. கோவிந்தசாமி	ரெட்டாரவலசு.	500/-
K. ராமு	Dr. கால்நடை ஆய்வாளர் ஊதியூர்.	500/-
சந்திரசேகர்	(அசுவினி எக்ஸ்போர்ட்ஸ்) திருப்பூர்.	500/-
சு. நந்தகுமார்	(ஊம. தலைவர்) முதலிபாளையம்	500/-
கு. பெரியசாமி, தலைவர்	வ.ம. பாளையம்	500/-
ப. விசுவநாத கவுண்டர்	வ.ம. பாளையம்	500/-
மனோகரன்	கோபி	500/-
ஊராட்சி ஒன்றியம்		
மனவள கலைமன்றக்குழு	காங்கேயம்	500/-
வள்ளியம்மாள் வசம்	தாராபுரம்	350/-
J. கர்ணன் சுமா. அன்பர்	தாராபுரம்	250/-

மற்றும் 200, 150, 100, 50 என்று வழங்கியோர் அனைவரும் ஏனைய யாவரும் இறைநலம் முழுதும் பெற்று இனிது வாழ்பவர்களாகுக

திருச்சிற்றம்பலம்!

அபிராமி அந்தாதி

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும் ஓர்
 கபடுவாராத நட்பும்
 குன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
 கழுபிணியி, லாதவுடலும்
 சலியாத மனமும் அன்பகலாத மனைவியும்
 தவறாத சந்தானமும்
 தாழாத கீர்த்தியும் மாறாதவார்த் தையும்
 தடைகள்வா ராதிகொடையும்
 தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலும் ஒரு
 துன்பமில்லா தவாழ்வும்
 துய்ய நின் பாதத்தில் அன்பும் உதவி பெரிய
 தொண்டரெரட்டுங் கூட்டுகண்டாய்
 அலையாழி அரிதுயிலும் மாயனது தங்கையே
 ஆதிகடவூரின் வாழ்வே
 அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாயே அபிராமியே!...

(சுபமங்களம் சுவாஹ!)

